

การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

โดย
นางสาวพัชรินทร์ บุตรสันเทียะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบรูม

โดย
นางสาวพัชรินทร์ บุตรสันเทียะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF COMPREHENSIVE READING ABILITIES
OF MATTAYOM 3 STUDENTS BY USING TASK BASED LEARNING
APPROACH WITH BLOOM'S TAXONOMY QUESTIONS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
โดย	พัชรินทร์ บุตรสันเทียะ
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษบา บัวสมบุญ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสริน ดิษฐบรรจง)

58255307 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความสามารถการอ่านจับใจความ, การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน, คำถามของบลูม

นางสาว พชรินทร์ บุตรสันเทียะ: การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษบา บัวสมบุรณ์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม และ 2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีนักเรียนจำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบ Cluster ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม 2) แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระต่อกัน และแบบ t-test one group pretest posttest

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม หลังเรียน ($\bar{x} = 21.75$, S.D. = 1.60) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{x} = 13.4$, S.D. = 2.14) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูมภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.19)

58255307 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : COMPREHENSIVE READING ABILITIES, TASK BASED LEARNING APPROACH,
BLOOM'S TAXONOMY QUESTIONS

The objectives of this research study were: 1. to compare students' comprehensive reading ability before and after being taught using a task based learning approach in combination with Bloom's taxonomy questions, and 2. to investigate Mathayom 3 students' opinions towards the approach and Bloom's taxonomy questions. The sample of the research consisted of Matthayom 3/7 students at Bangpakokwitthayakom School in the second term of the academic year 2019. The 40 students were selected by the cluster. Research tools used to carry out the study were 1) task based learning activities and Bloom's taxonomy questions, 2) comprehensive reading tests for both a pretest and a posttest, and 3) a survey to find out the students' opinions towards the approach and Bloom's taxonomy questions. The statistics analyzed comprise of mean and standard deviation values and t test values using the t-test one group method.

The study found that:

1. The comprehensive reading ability of the students after learning ($\bar{x} = 21.75$, S.D. = 1.60) by using the task based learning approach and Bloom's taxonomy questions was significantly higher than before learning ($\bar{x} = 13.4$, S.D. = 2.14) which was statistically significant at 0.05

2. Mathayom 3 students' opinions on task based learning approach and Bloom's Taxonomy Questions are strongly agree ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.19).

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ ความเมตตาอย่างสูงจากบุคคลสำคัญหลายท่าน ตลอดจนเป็นผู้ประสิทธิ์วิชาความรู้ให้กับผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.บุษบา บัวสมบุญรณ์ และอาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยที่คอยให้คำแนะนำ คำปรึกษาในด้านความรู้ ความคิด รวมทั้งคอยปรับปรุง ตรวจสอบวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำชี้แนะ ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.รสริน ดิษฐบรรจง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ผู้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์เป็นอย่างดี ผู้วิจัยซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.พินดา วราสุนันท์ อาจารย์ ดร.กึ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล และอาจารย์ ดร.ฐิติพร สังข์รัตน์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ให้คำปรึกษา เสนอแนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม คณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 ที่มีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนายพงษ์สิทธิ์ พลีกร ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโยธินบูรณะ ที่คอยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ และให้กำลังใจที่ดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ฉลวย บุตรสันเทียะ คุณพ่อประกอบ บุตรสันเทียะ ที่คอยห่วงใย ให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คุณประโยชน์จากการวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ที่อบรมสั่งสอน และชี้แนะแนวทางแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนตลอดจนผู้ที่สนใจทั่วไป

พัชรินทร์ บุตรสันเทียะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ฉุ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์.....	8
คำถามการวิจัย.....	8
สมมติฐาน.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ...	14
1.1 สาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย.....	14
1.2 ตัวชี้วัดรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	15
1.3 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน.....	16
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม พุทธศักราช 2560.....	16

2.1 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2	16
2.2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	17
3. การอ่าน	17
3.1 ความหมายของการอ่าน	17
3.2 ความสำคัญของการอ่าน.....	18
3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน	20
3.4 ประเภทของการอ่าน.....	21
3.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน	22
4. การอ่านจับใจความ.....	23
4.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ.....	24
4.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ.....	25
4.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ.....	25
4.4 การอ่านจับใจความงานเขียนจากประเภทต่าง ๆ.....	26
4.5 หลักการอ่านจับใจความ.....	30
4.6 ขั้นตอนการอ่านจับใจความ.....	31
4.7 การวัดประเมินผลการอ่านจับใจความ.....	33
4.8 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ.....	34
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning	35
5.1 ความหมายของแนวคิด Task Based Learning.....	35
5.2 องค์ประกอบของ Task Based Learning.....	37
5.3 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning.....	38
5.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning	39
5.5 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning	40
5.6 การประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning	41

5.7 ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning.....	41
6. การใช้คำถามของบลูม	43
6.1 ความหมายของการใช้คำถาม	43
6.2 เทคนิคการใช้คำถาม.....	43
6.3 การใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม	45
6.4 การสอนโดยใช้คำถามของบลูม	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
งานวิจัยในประเทศ.....	56
งานวิจัยต่างประเทศ.....	69
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ.....	71
วัตถุประสงค์.....	71
ตัวแปรที่ศึกษา.....	71
ระยะเวลาที่ศึกษา.....	72
วิธีและขั้นตอนการวิจัย.....	72
ขั้นตอนที่ 1 เตรียมการวิจัย.....	72
ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	72
ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	73
ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการวิจัย	84
ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล	85
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม	89
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม.....	92

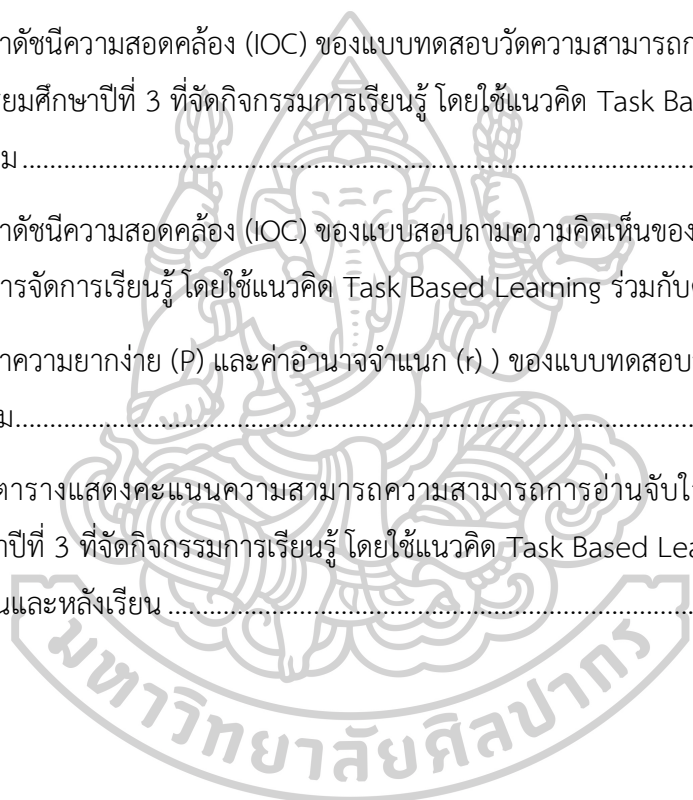
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	96
สรุปผลการวิจัย.....	97
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะ	103
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	103
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	103
รายการอ้างอิง	105
ภาคผนวก.....	115
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	116
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม	118
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ	142
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม	161
ภาคผนวก จ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	163
ภาคผนวก ฉ คะแนนความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัด กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม.....	172
ประวัติผู้เขียน.....	174

สารบัญตาราง

หน้า

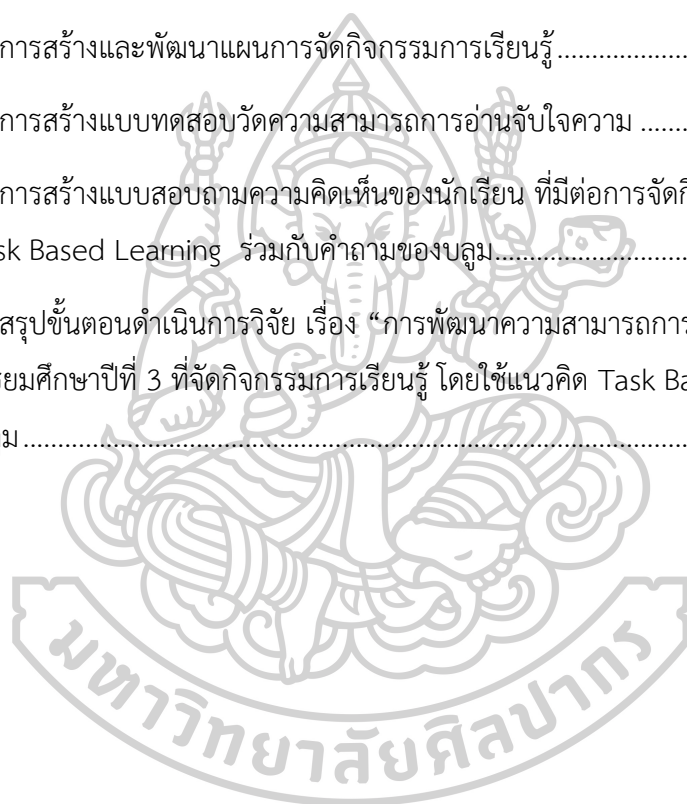
ตารางที่ 1 รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน O-net กลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ปีการศึกษา 2558-2559 ซึ่ง กำหนดเป้าหมายไว้ร้อยละ 70 ขึ้นไป.....	3
ตารางที่ 2 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1.....	15
ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ	17
ตารางที่ 4 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความ.....	74
ตารางที่ 5 ขั้นตอนกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถาม ของบลูม	75
ตารางที่ 6 วิเคราะห์เนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยวิธีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม.....	78
ตารางที่ 7 มาตรฐานประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert).....	81
ตารางที่ 8 เกณฑ์การให้ความหมายของค่าความคิดเห็น	81
ตารางที่ 9 แบบแผนการวิจัย.....	84
ตารางที่ 10 เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปล ความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม	86
ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับ คำถามของบลูม	89
ตารางที่ 12 ผลคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถาม ของบลูม แยกตามประเภทของเนื้อหา	90
ตารางที่ 13 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม.....	92

ตารางที่ 14 สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ในภาพรวมรายด้าน	94
ตารางที่ 15 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม.....	162
ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม	164
ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม	166
ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม	169
ตารางที่ 19 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ.....	170
ตารางที่ 20 ตารางแสดงคะแนนความสามารถความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ก่อนและหลังเรียน	173

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	7
แผนภาพที่ 2 สรุปการใช้คำถามของบลูมตามระดับชั้น	54
แผนภาพที่ 3 สรุปการศึกษาการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม	55
แผนภาพที่ 4 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	77
แผนภาพที่ 5 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ	80
แผนภาพที่ 6 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม	83
แผนภาพที่ 7 สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม	87

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2543 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553 หมวดที่ 4 มาตรา 22 แนวทางการจัดการศึกษามีใจความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่กล่าวว่า มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ที่กล่าวว่า พัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ดังที่ วิจารณ์ พานิช (2556: 17) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะ 3Rs + 8Cs คือ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking & Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity & Innovation) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork & Leadership) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ทักษะด้านการสื่อสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information & Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing & Media Literacy) ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career & Learning Self-reliance) และทักษะการเปลี่ยนแปลง (Change)

ทักษะดังกล่าวมาแล้วนั้นได้ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเรื่องการเรียนรู้ทักษะชีวิตรอบด้านและมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเองเพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตร่วมกับบุคคลในสังคม ให้ก้าวหน้าทันเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในการรับข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ทักษะทางด้านการสื่อสารการรับข้อมูลเพื่อให้รู้เท่าทันสื่อ จึงมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต อีกประการหนึ่งคือ ภาษา มีความจำเป็นต่อการสื่อสาร สำหรับใช้เพื่อการรับสาร การส่งสาร การถ่ายทอดสารที่ได้รับให้ผู้อื่นอย่างเข้าใจ หรือการใช้เป็นเครื่องมือเพื่อค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ไม่เพียงแต่ตำราเท่านั้น รวมไปถึงการรับสารด้วยการอ่านข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านทางสื่อดิจิทัล ซึ่งมีข้อมูลทั้ง

ข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นการอ่านจึงมีความสำคัญในการตอบสนองความอยากรู้ การรับรู้ข้อมูลหรือความเคลื่อนไหวเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้

มนุษย์เกิดการเรียนรู้และได้รับโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ในสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างรวดเร็ว หากมีความสามารถในการอ่าน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบ่งสาระการเรียนรู้ออกเป็น 5 สาระการเรียนรู้ ซึ่งสาระที่ 1: การอ่าน การอ่านเป็นกระบวนการสร้างความรู้ ความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 51) กล่าวว่า ในด้านการอ่านนั้นได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนไว้ว่า เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ ได้ถูกต้องเข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิดย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอน และความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูล รู้จักอ่านแล้ววิเคราะห์ที่อ่านได้ นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 13-15) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน เพราะทักษะการอ่านมีความจำเป็นกับทุกคน สอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554: 1-4) กล่าวว่าประเทศที่พัฒนาได้ต้องอาศัยการอ่าน

ทักษะการอ่านที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การอ่านจับใจความ เป็นทักษะสำคัญที่ทุกคนควรฝึกฝน เพราะทักษะขั้นนี้ ใช้กระบวนการคิดอย่างมีขั้นตอน เรียนรู้วิธีการอ่านให้เกิดสติปัญญาในการไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารอย่างเข้าใจ ทำให้เป็นผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่าน อีกทั้งยังสามารถเรียบเรียง และถ่ายทอดออกมาทางความคิดที่เป็นประโยชน์ การอ่านจับใจความช่วยให้คิดอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับ บันลือ พฤกษ์วัน (2556: 135) ที่กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่า เมื่อได้อ่านเรื่องราวแล้วสามารถเก็บใจความสำคัญได้ ย่อเรื่องได้เป็นความรู้ใหม่ ผู้เรียนจะนำมาประสานประโยชน์กับความรู้เดิมแล้วหลอมรวมเป็นประสบการณ์ของตน และใช้ประโยชน์ต่อ ๆ ไป ซึ่งผู้เรียนย่อมจะนำความรู้ ความเข้าใจ และวิธีการไปใช้ได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต ดังที่ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัดน์ อินทรพร (2556: 130) กล่าวว่า การฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจจะฝึกอ่านสารที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของการอ่าน นอกจากนี้ผู้ที่มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความยังสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาความรู้ใช้แก้ปัญหา และพัฒนาบุคลิกภาพตลอดจนสามารถสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ตนเองได้ด้วย

ถึงแม้ว่าการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญดังกล่าวมาแล้วข้างต้น แต่จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2559 รายงานประจำปีและรายงานการประเมินตนเองโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม (2559: 79) มีค่าเฉลี่ยจำแนกตามระดับโรงเรียนที่ร้อยละ 62.00 ซึ่งมีผลการทดสอบยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ สถานศึกษามีเป้าหมายให้โรงเรียนมีผลคะแนน คือ ร้อยละ 70 จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-net (Ordinary National

Educational Test) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ปีการศึกษา 2558-2559 มีผลการประเมินดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-net กลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ปีการศึกษา 2558-2559 ซึ่ง กำหนดเป้าหมายไว้ร้อยละ 70 ขึ้นไป

สาระการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	ปีการศึกษา 2558		ปีการศึกษา 2559	
		คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.
การอ่าน	100	53.88	14.33	62.00	16.12

ที่มา: สำนักทดสอบทางการศึกษา(องค์การมหาชน) , งานทะเบียนวัดผล “เอกสารรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2558-2559”

นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม (2555: 13) ได้รายงานผลการประเมินจากสำนักงานมาตรฐานการศึกษารอบที่ 3 ว่า โรงเรียนได้รับการประเมินในตัวบ่งชี้ที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ มีคะแนนเพียง 10.64 จากคะแนนเต็ม 20 โรงเรียนต้องมีการพัฒนาทักษะการอ่าน เพราะเป็นทักษะที่มีส่วนช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์จากระดับคุณภาพพอใช้ไปสู่ระดับดีมากตามวัตถุประสงค์ โดยการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

จากการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการอ่านจับใจความภายในโรงเรียน และสัมภาษณ์ครูผู้สอน (พรพัสพันธ์ แสนสีสม และ บดินทร์ งามแสง สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2561) พบว่าปัจจุบันผู้สอนส่วนใหญ่มีรูปแบบการสอนโดยใช้การบรรยาย ซึ่งไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนได้ผลตามที่พึงพอใจ และไม่สามารถแก้ไขปัญหาการอ่านจับใจความของผู้เรียนนำมาใช้แก้ไขปัญหาการเรียนได้ตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการสอนของผู้สอนที่ไม่เน้นการบรรยาย โดยให้ผู้เรียนได้ร่วมมือทำกิจกรรม มีส่วนร่วมในการคิด การสร้างบรรยากาศทำให้เกิดความสัมพันธที่ดีในชั้นเรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและเห็นความสำคัญของการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเบื่อหน่ายในการอ่าน เมื่อเห็นข้อความที่มีความยาวในแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบจะไม่สนใจอ่านต่อจนจบ ซึ่งอาจเกิดจากผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการอ่าน เนื้อหาหรือบทอ่านอาจไม่ตรงกับ

ประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน จึงส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาให้ทักษะการอ่านจับใจความมีผลสัมฤทธิ์เป็นที่น่าพึงพอใจ ครูจึงต้องแสวงหาสื่อที่ทันสมัย หรือบทอ่านที่น่าสนใจและเป็นปัจจุบัน เพื่อจูงใจให้นักเรียนฝึกอ่านจับใจความ ดังคำกล่าวของ วิจารย์ พานิช (2556: 51) ที่ว่า ครูที่ดีต้องรู้สึกมีแรงจูงใจต่อการสอน ครูต้องเชื่อว่า ด้วยความพยายามตนสามารถสร้างสภาพในห้องเรียนที่ดึงความสนใจของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยเห็นว่าการปรับรูปแบบการสอน และการนำแนวคิดมาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นวิธีที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีส่วนช่วยที่สำคัญในการสร้างบรรยากาศ ดังที่ ครรชิต มนูญผล (2559: 13) กล่าวว่า สิ่งสำคัญ คือ การจัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเชิญชวนให้คนเข้าไปศึกษาค้นคว้า

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม มีความสำคัญต่อทักษะการอ่านจับใจความ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้ผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ Task Based Learning เป็นการเรียนโดยเน้นภาระงานตามแนวคิดของ Willis (1996) มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2. ขั้นภาระงาน (Task) 3. ขั้นหลังภาระงาน และ Nunan (2001) ได้กล่าวถึงจุดเน้นถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน ดังนี้ 1. กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน 2. ควบคุมให้ผู้เรียนฝึกหัดสิ่งที่อยู่ในเนื้อหา เช่น สอนคำศัพท์และโครงสร้างที่อยู่ในเนื้อหาแต่ไม่เป็นการสอนโดยตรง 3. ให้ทักษะของงานที่อยู่ในโลกของความจริง 4. มุ่งเน้นที่รูปแบบ เช่น คำศัพท์ และไวยากรณ์ 5. ให้อิสระในการฝึกฝนเป็นกิจกรรมการสื่อสารด้วยกิจกรรมปฏิบัติ สอดคล้องกับ ณัฐกิตติ์ นาทา (2559: 50) ที่กล่าวว่า แนวคิด Task Based Learning เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เกิดการปฏิบัติภาระงานขณะที่เรียนมากกว่าที่จะเป็นผู้บรรยายอย่างเดียว และแนวคิดการเรียนรู้การลงมือปฏิบัติ (Active Learning) ซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ

ดังนั้นการเรียนโดยเน้นภาระงานจึงมีส่วนช่วยอย่างมากในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เพราะผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติได้ และใช้ความคิดอย่างเป็นอิสระหากผู้สอนได้นำการใช้คำถามของบลูมมาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการแก้ปัญหาและหาคำตอบด้วยตนเอง และช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนรู้ในการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม ซึ่งจำแนกวัตถุประสงค์ของการใช้คำถามระดับต่ำไประดับสูง (Bloom, 1956) เมื่อพบว่าผู้เรียนมีความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว ผู้สอนควรตั้งคำถามในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการกระตุ้นการคิดของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์การใช้คำถามของบลูม ทั้งนี้ผู้เรียนยังแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ตั้งคำถามเพื่อการพัฒนาเรียนรู้ความคิด ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ (2547: 74) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คำถามว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้สอนป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดของผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้

ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือประเมินค่าเพื่อตอบคำถามเหล่านั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวจึงมีความสำคัญและเป็นแนวทางในการส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดองค์ความรู้ตามยุคแห่งข่าวสารและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ด้วยวิธีการสอนแบบปกตินั้นไม่ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในสาระที่ 1: การอ่าน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์เป็นที่น่าพอใจของโรงเรียน กิจกรรมในการเรียนการสอนโดยส่วนมากผู้สอนใช้การสอนแบบบรรยาย จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการลงมือฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ จึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ ดังที่ วิจารย์ พานิช (2555: 15) ได้กล่าวว่า ต้องออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ กองบริหารวิจัยและคุณภาพการศึกษา (2560: 20) ที่กล่าวว่า ปรับเปลี่ยนจากการเรียนแบบบังคับ (Duty-Driven) เป็นการเรียนที่เกิดจากความอยากรู้ส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้นและมีโอกาสได้ใช้ทักษะการคิด และได้ลงมือปฏิบัติในกิจกรรมการเรียน สอดคล้องกับคำกล่าวของ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2558: 80) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ฝึกความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับฟังและยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น ได้ฝึกทักษะการคิด และการตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้จากการสร้างชิ้นงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนอ่านจับใจความโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับเนื้อหาจึงเป็นหนทางให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความ มีนิสัยรักการอ่าน และส่งผลให้โรงเรียนมีผลการประเมินการสอบวัดความรู้ระดับชาติมีที่สูงขึ้นตามวัตถุประสงค์

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจแนวคิด Task Based Learning ร่วมกับการใช้คำถามของบลูมาใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ใช้พัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เกิดทักษะการอ่านจับใจความ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยประสบการณ์ตรง โดยเรียนรู้เนื้อหาสอดคล้องกับช่วงวัย ได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอย่างมีขั้นตอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้จากการเรียนครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้บนพื้นฐานของความคิดมีเหตุผล ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของนักวิชาการหลายคนได้แก่ Long (Long, อ้างถึงใน อุษา มะหะมัด, 2557: 70) ซึ่งได้กล่าวถึงแนวคิดของการเรียนด้วย Task Based Learning ว่า คือสิ่งที่เราทำในชีวิตประจำวันโดยทำเพื่อตัวเองหรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำ ส่วน Crook Prapho และ Breen (Crook Prapho & Breen, อ้างถึงใน วิภาดา พูลสวัสดิ์วารสาร, 2555: 63) กล่าวถึงแนวคิด

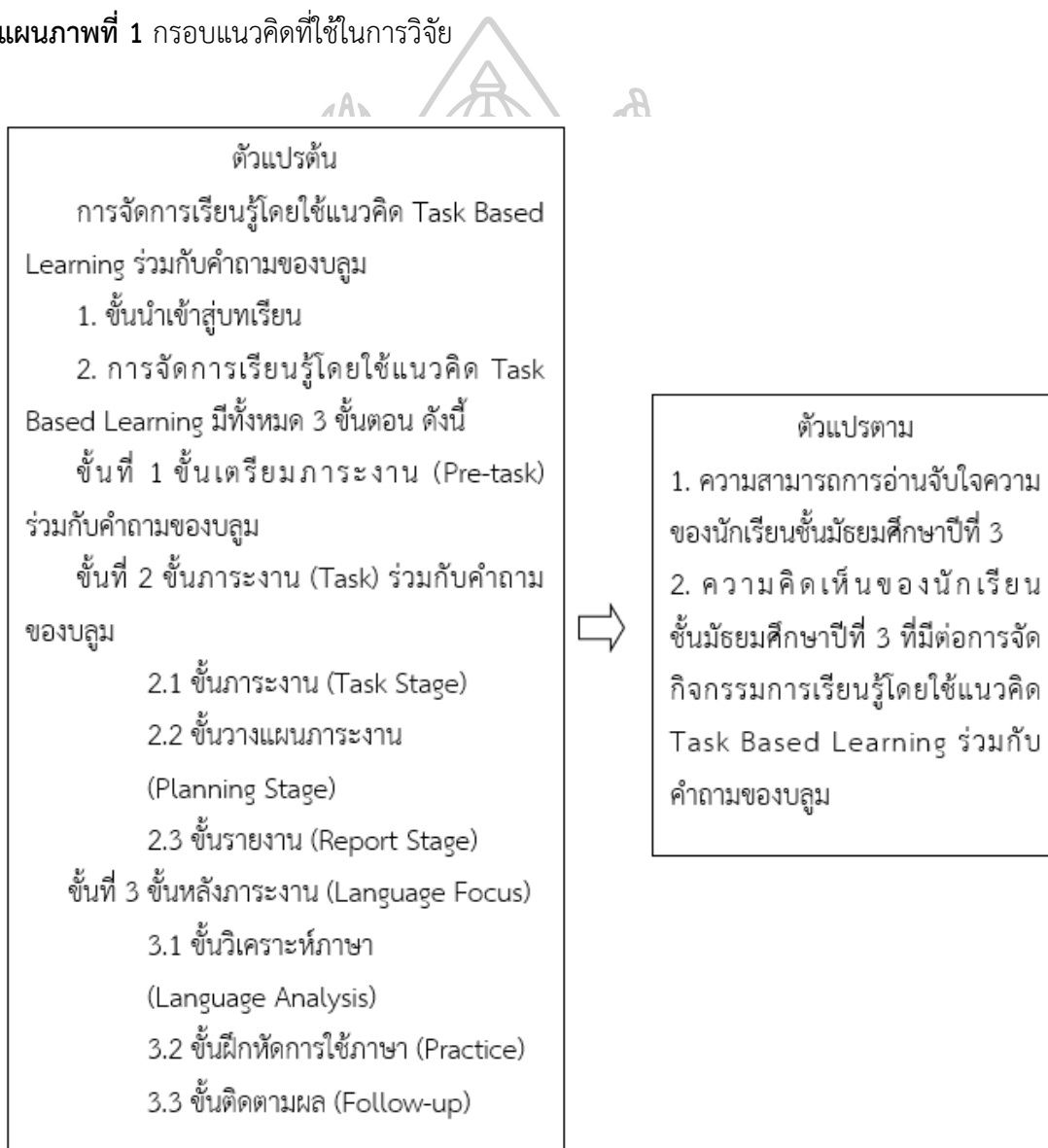
เกี่ยวกับว่าภาระงานอย่างสอดคล้องกันว่า คือ กิจกรรมที่มุ่งหมายเฉพาะ เป็นส่วนของการเรียน การทำงาน เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย โดยมีขั้นตอนการเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติจริง (Task) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ขั้นตอนระบุอย่างชัดเจน ขั้นตอนการเรียนเน้นภาระงานมีหลายรูปแบบ คือ มีทั้งไม่ซับซ้อนไปจนถึงซับซ้อน จากการศึกษาแนวคิดการจัดกิจกรรมโดยใช้แนวคิด Task Based Learning จะเห็นโครงสร้างที่นักวิชาการได้แบ่งการจัดกิจกรรมออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก Willis (2000) และ Ellis (2003) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานในทำนองเดียวกันไว้ 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2. ขั้นภาระงาน (Task) และ 3. ขั้นหลังภาระงาน (Language Focus) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้ผู้เรียนมีความสามารถมากขึ้นผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ Task Based Learning ร่วมกับการใช้คำถามของบลูม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามได้ตามวัตถุประสงค์ในแต่ละขั้นตอนระหว่างการทำกิจกรรม ซึ่งการใช้คำถามของบลูม ช่วยกระตุ้นความคิดของผู้เรียน ฝึกทักษะการตอบคำถาม การตั้งสมมติฐานและฝึกคิดเป็นขั้นตอน ดังที่ Bloom's Taxonomy (อ้างถึงใน อุษณีย์ อนุรุทธ์วงศ์, 2555: 94) กล่าวเกี่ยวกับการใช้คำถามของบลูมว่า ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ แปลความ ตีความ ขยายความ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ นอกจากนี้ ทิศนา ขวมนมณี (2560: 400-408) ได้กล่าวถึงเทคนิคการใช้คำถามของบลูมว่า ผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดในระดับที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการสอนอ่านจับใจความ เพราะช่วยให้ผู้เรียนอยากรู้และมีการตั้งคำถามต่อสิ่งที่อ่านว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร จากการศึกษาที่นักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องนั้น ๆ ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนโดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับการใช้คำถามของบลูม

จากการศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับการใช้คำถามของบลูม และการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับการใช้คำถามของบลูมจากแนวคิดของ Willis (2000) และ Ellis (2003) ในการจัดกิจกรรมเรียนรู้มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับการใช้คำถามของบลูม Bloom's Taxonomy Revised, 2001 ที่ Anderson และ Krathwohl (2001) ที่นำแนวคิดของบลูมมาปรับใช้ โดยผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning มีทั้งหมด 3 ขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) ร่วมกับการใช้คำถามของบลูม
 - ขั้นที่ 2 ขั้นภาระงาน (Task)

- 2.1 ขั้นภาระงาน (Task Stage) ร่วมกับคำถามของบлум
- 2.2 ขั้นวางแผนภาระงาน (Planning Stage)
- 2.3 ขั้นรายงาน (Report Stage)
- ขั้นที่ 3 ขั้นหลังภาระงาน (Language Focus)
 - 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)
 - 3.2 ขั้นฝึกหัดการใช้ภาษา (Practice)
 - 3.3 ขั้นติดตามผล (Follow-up)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับใด
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูมอยู่ในระดับใด

สมมติฐาน

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 10 ห้อง รวม 454 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบ Cluster ด้วยวิธีการจับสลาก โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Unit of Sampling)
2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาสำหรับการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องตามตัวชี้วัดและสาระแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3) ได้มาจากหนังสือเรียนรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง จากงานเขียนบันเทิงคดี และสารคดี โดยแบ่งเป็นงานเขียน 5 ประเภท ดังนี้

1. นิทาน
2. ขำว
3. บทความ
4. เรื่องสั้น
5. บทร้อยกรอง

4. ระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 15 คาบ รวมเวลาดูสอบก่อนเรียน และทดสอบหลังเรียน 2 คาบ รวม 17 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำศัพท์เฉพาะ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิจัย ดังนี้

1. การอ่านจับใจความ หมายถึง การเล่าหรืออธิบายเรื่องทีอ่านโดยผ่านกระบวนการแปลความหมาย ด้วยความเข้าใจ การหาใจความสำคัญในประโยคหรือย่อหน้าของเรื่อง และสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่องได้ รวมถึงบอกจุดประสงค์ของเรื่อง และสามารถตอบคำถามได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และทำไม เพื่อสรุปความคิดหรือประเด็นสำคัญของเรื่องได้

2. ความสามารถการอ่านจับใจความ หมายถึง การสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อ โดยผ่านกระบวนการแปลความหมาย ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน รู้ถึงจุดประสงค์ของเรื่อง สามารถลำดับเหตุการณ์จากเรื่องได้ และสามารถตอบคำถามได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และทำไม อีกทั้งสรุปความคิดสำคัญของเรื่องได้

3. คำถามของบลูม (Bloom) หมายถึง การใช้คำถาม 3 ชั้นของบลูม ที่ปรับปรุงพัฒนาโดย Anderson และ Krathwohl (2001) ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความ คือ

ชั้นที่ 1 ความรู้ ความจำ จำ เป็นขั้นแรกของการอ่านที่สมองต้องจำเรื่องราวได้

ขั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยความเข้าใจ สรุปเรื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องได้

ขั้นที่ 3 ประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกใช้ถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แผนกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนสาระที่ 1: การอ่านมีขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning และคำถามของบลูม มีจำนวน 5 แผน ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 15 คาบ มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) ร่วมกับคำถามของบลูม

ขั้นที่ 2 ขั้นภาระงาน (Task) ร่วมกับคำถามของบลูม

2.1 ขั้นภาระงาน (Task Stage)

2.2 ขั้นวางแผนภาระงาน (Planning Stage)

2.3 ขั้นรายงาน (Report Stage)

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังภาระงาน (Language Focus)

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)

3.2 ขั้นฝึกหัดการใช้ภาษา (Practice)

3.3 ขั้นติดตามผล (Follow-up)

5. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ หมายถึง แบบทดสอบที่มีเนื้อหาจากงานเขียนประเภท นิทาน ข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง เพื่อใช้เป็นข้อคำถามให้ผู้เรียนอ่าน จับใจความ เนื้อหา และสาระสำคัญจากเรื่องที่กำหนดให้ เพื่อวัดความสามารถทางการเรียนหลังใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม โดยใช้แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

6. ความคิดเห็นของผู้เรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ซึ่งวิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยในระดับมากที่สุด เห็นด้วยในระดับมาก เห็นด้วยในระดับปานกลาง เห็นด้วยในระดับน้อย และเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด ซึ่งแบ่งเนื้อหาแบบสอบถามออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

7. ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
2. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม” ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.1 สาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย
 - 1.2 ตัวชี้วัดรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม พุทธศักราช 2560
 - 2.1 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2
 - 2.2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. การอ่าน
 - 3.1 ความหมายของการอ่าน
 - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 3.4 ประเภทของการอ่าน
 - 3.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
4. การอ่านจับใจความ
 - 4.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 4.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
 - 4.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ
 - 4.4 การอ่านจับใจความงานจากเขียนประเภทต่าง ๆ
 - 4.5 หลักการอ่านจับใจความ
 - 4.6 ขั้นตอนการอ่านจับใจความ
 - 4.7 การวัดประเมินผลผลการอ่านจับใจความ
 - 4.8 เกณฑ์การวัดและประเมินผลผลการอ่านจับใจความ

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning
 - 5.1 ความหมายของแนวคิด Task Based Learning
 - 5.2 องค์ประกอบของ Task Based Learning
 - 5.3 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning
 - 5.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning
 - 5.5 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning
 - 5.6 การประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning
 - 5.7 ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning
6. การใช้คำถามของบลูม
 - 6.1 ความหมายของการใช้คำถาม
 - 6.2 เทคนิคการใช้คำถาม
 - 6.3 การใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม
 - 6.4 การสอนโดยใช้คำถามของบลูม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเท

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีแนวทางการจัดการศึกษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามกรอบแนวคิดในขอบข่ายเนื้อหาและทักษะกระบวนการตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนตามระดับชั้นของผู้เรียน เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถและบรรลุตามมาตรฐานและตัวชี้วัด มีการวัดประเมินผลของผู้เรียนตามทิศทางที่หลักสูตรกำหนดและครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ในรายวิชาภาษาไทยกำหนดให้มี 5 สาระ ดังนี้

1.1 สาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.2 ตัวชี้วัดรายวิชาภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 2 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความปกิณกะ
	2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย	- บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบ้ง 16 และโคลงสี่สุภาพ
	3. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น
	4. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	- วรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	5. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจดีขึ้น	การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจ และตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดมารยาทในการอ่าน
	6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน	
	7. วิเคราะห์ความสมเหตุสมผลการลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง	
	8. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	9. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	
	10. มีมารยาทในการอ่าน	

1.3 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สารที่ 1 การอ่าน

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรง ความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม พุทธศักราช 2560

โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ปัจจุบันมีนักเรียนจำนวน 2,876 คน โรงเรียนดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจุบันโรงเรียนใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากลร่วมกับการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 จนถึงปัจจุบัน

2.1 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2

รับสารด้วยการอ่านในใจ อ่านบทร้อยกรอง อ่านและฟัง จับใจความสำคัญของข่าว เหตุการณ์สำคัญ บทความสารคดี งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ อ่านท่องจำอาชยานวรรณคดีวรรณกรรม ได้ถูกต้องเกิดความซาบซึ้งและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย สามารถตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินค่าโดยใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผล และกลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเรื่องที่อ่าน และฟังอย่างมีมารยาท สามารถนำแนวคิดที่ได้จากการอ่านและฟังไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ส่งสารด้วยการเขียนข้อความตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ เขียนอัตชีวประวัติ ย่อบทความ สารคดี เขียนจดหมายกิจธุระ กรอกแบบสมัครงาน เขียนโครงงาน เขียนรายงาน ด้วยลายมือที่อ่านง่าย และมีมารยาทในการเขียน พูดในโอกาสต่าง ได้ตรงตามจุดประสงค์ พูดรายงานการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้มีทักษะการพูดเพื่อแสดงความรู้ความคิด โต้แย้ง โน้มน้าว วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินค่า ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีมารยาทในการพูดและการเขียน เข้าใจหลักภาษาไทยเรื่องการจำแนก และใช้ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพใช้คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติ แต่งบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

โดยใช้ทักษะกระบวนการฝึกปฏิบัติ ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ โดยใช้ทักษะกระบวนการฝึกปฏิบัติ ทักษะกระบวนการการคิดวิเคราะห์ เพื่อมุ่งแสวงหาความรู้อย่างมีคุณธรรม และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยและภาคภูมิใจในความเป็นไทย

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม. 3/1 ม. 3/2 ม. 3/3 ม. 3/4 ม. 3/5 ม. 3/6 ม. 3/7 ม. 3/10

ท 2.1 ม. 3/1 ม. 3/3 ม. 3/4 ม. 3/5 ม. 3/6 ม. 3/9 ม. 3/10

ท 3.1 ม. 3/1 ม. 3/3 ม. 3/4 ม. 3/5 ม. 3/6

ท 4.1 ม. 3/1 ม. 3/4 ม. 3/5 ม. 3/6

ท 5.1 ม. 3/1 ม. 3/2 ม. 3/3 ม. 3/4

รวม 28 ตัวชี้วัด

2.2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ

ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
การอ่านจับใจความ	ท 1.1 ม. 3/2 ม. 3/3 ม. 3/4	อ่านจับใจความสำคัญจากงานเขียนประเภทนิทาน เรื่องสั้น ข่าว บทความ และบทร้อยกรอง	12	20

3. การอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการในการแสวงหาความรู้ที่สำคัญต่อผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดทักษะด้านการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำทักษะไปใช้ในการเรียน และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ประสบผลสำเร็จในด้านทักษะการอ่าน จึงต้องศึกษาความหมายของการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ

3.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่าน หมายถึง การอ่านยังเป็นการโต้ตอบระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนผ่านการรับรู้ เข้าใจในสิ่งที่อ่าน เพื่อพัฒนาตนเอง ด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ, 2556: 7) สำหรับ สำนักกฤษฎาณการเรียนรู้ (2556: 114) ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้สองอย่างที่มีสัมพันธ์กัน คือ จำ และทำความเข้าใจใน คำ ประโยค ข้อความที่ต่อเนื่องกัน ให้เข้าใจ

ในสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นการรับรู้การสื่อความหมายจากตัวอักษร และสัญลักษณ์จากความคิดประสบการณ์ ความเชื่อของผู้ส่งสารมายังผู้อ่าน (สุรางค์ วิเศษ, 2554: 1) การอ่านเป็นความเข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านด้วยการแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และนำไปใช้ประโยชน์ (ธนู ทดแทนคุณ และ กานต์ระวี แพทย์พิทักษ์, 2552: 53) ทั้งนี้ เป็นการทำความเข้าใจสาระทั้งวจนภาษา และอวจนภาษา แล้วนำความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ (สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์, 2551: 36) อีกทั้งเป็นการรับสื่อความคิด เจตนา ความเข้าใจ ความรู้ ความบันเทิง เพื่อนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ (คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2551: 141) นอกจากนี้ ยังเป็นการรับสาร การทำความเข้าใจหนังสือด้วยความรู้ เพื่อก่อให้เกิดสติปัญญา เพราะขณะที่อ่านต้องใช้ความคิด ความตั้งใจ เพื่อเก็บความคิดสำคัญ แยกแยะเนื้อหาสำคัญ และพลความได้ (สมบัติ จำปาเงิน, 2548: 14-15) นอกจากนี้ เล็ก ภัคดี 2543: 1 กล่าวว่า ผู้อ่านต้องเข้าใจความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันไปตั้งแต่ต้นจนจบ ส่วนชื่อเรื่อง หรือชื่อหัวข้อมักจะเป็นแนวทางให้จับใจความสำคัญของเรื่องได้ ส่วน จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ (2556: 158) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นการลำดับเนื้อหาประเด็นสำคัญจากงานวิชาการ จากนวนิยาย เรื่องสั้น และเล่ารายละเอียดจากความรู้ที่ได้จากการอ่านอย่างตรงประเด็น และลำดับความรู้ได้อย่างแม่นยำ

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปความหมายเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การแปลตัวอักษร ตัวหนังสือ เครื่องหมาย ภาพ สัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือสารเป็นวจนภาษา และอวจนภาษา ด้วยความคิดอย่างเข้าใจ และก่อให้เกิดสติปัญญาในขั้นสุดท้าย
2. กระบวนการรับรู้ โดยผ่านการคิด ประสบการณ์ พฤติกรรมระหว่างผู้เขียน และผู้อ่าน ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิด ความเชื่อ ผ่านข้อความหรือสิ่งที่อ่าน
3. การทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน และนำความรู้ไปใช้พัฒนาตนเองให้เกิดประโยชน์ตามจุดประสงค์การอ่าน เช่น พัฒนาสติปัญญา พัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาด้านอารมณ์ให้เกิดความบันเทิง

3.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านถือเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ในเพื่อพัฒนาตนเองและเป็นส่วนสำคัญในการนำมาใช้ในชีวิต ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

สถาบันภาษาไทย (2557: 6-7) ได้สรุปการบรรยายของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือว่า

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น การฟัง
 2. ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่ต้องมีการจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนได้
 3. หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่น ซึ่งมักมีอายุการใช้งานโดยจำกัด
 4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิด และสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
 5. การอ่านส่งเสริมให้มีสมาธิ มีสมาธินานกว่า และมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจจะต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจพิเคราะห์ข้อความ
 6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตัวเอง จะอ่านคร่าว ๆ อ่านละเอียด อ่านข้ามหรือทุกตัวอักษร เป็นไปตามใจของผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือมีมากสามารถเลือกอ่านเองได้
 7. หนังสือมีหลากหลายรูปแบบ และราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่น จึงทำให้สมองผู้อ่านเปิดกว้าง สร้างแนวคิดและทัศนคติได้มากกว่า ทำให้ผู้อ่านไม่ติดอยู่กับแนวคิดใด ๆ โดยเฉพาะ
 8. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง วินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลดี
- สิริวรรณ นันทจินทุล และ ธีรพร เสรีชัยกุล (2555: 107) กล่าวว่า การศึกษาทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และเป็นหัวใจของการศึกษา นอกจากนี้ โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล (2555: 48) กล่าวว่า เป็นการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดรูปแบบ ช่วยเพิ่มพูนทักษะประสบการณ์ ติดตามความเคลื่อนไหวของโลก ให้เกิดความก้าวหน้า ทันทคน ทันทต่อเหตุการณ์ และมีวิจารณญาณในการรับสาร สามารถวิจารณ์ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล (ธนู ทดแทนคุณ, 2552: 53) การอ่านทำให้ทันยุคทันสมัยมีโลกทัศน์กว้างขึ้น (สุรางศรี วิเศษ, 2554: 1) ส่วน วรณิ โสภประยูร (2553: 128-129) ให้ความสำคัญว่าการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาทุกระดับ และใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันกับบุคคลในสังคม เป็นกิจกรรมนันทนาการ ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาคุณค่าทางอารมณ์และให้ความบันเทิงใจ ซึ่งส่งผลดีต่อสุขภาพจิต คณาจารย์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย (2551: 143-145) ให้ความสำคัญกับการอ่านว่า ประสบการณ์ในการอ่าน สามารถนำไปพัฒนาอาชีพ เป็นเครื่องมือในการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้ ยังมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะช่วยให้นักเรียนเป็นที่ยอมรับ สามารถเรียนร่วมกับเพื่อนได้ดี ส่วน สุวรรณ ตังทีชะรักษ์ (2543: 1) กล่าวว่า ใ้ว่า การอ่านมีความสำคัญเป็นเหมือนสะพานเชื่อมความรู้ ความเข้าใจระหว่างมนุษย์ทุกชาติ การอ่านยังเป็นการช่วยพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง

ประวัติศาสตร์และสังคม และเป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาระบบสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ (ฐะปะนีย์ และคณะ, 2546: 56)

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อทุกคน ทุกเพศ และทุกวัย ในการใช้เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการแสวงหาความรู้และความผ่อนคลายได้อย่างไม่มีขีดจำกัด นอกจากนี้การอ่านยังช่วยพัฒนาคุณภาพของผู้อ่านให้เป็นคนมีความรอบรู้เฉลียวฉลาด ทันทต่อเหตุการณ์บ้านเมือง และเป็นคนที่มีความคิดเหตุผลช่วยเพิ่มความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้อ่านจนเกิดทักษะการติดต่อสื่อสารด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การพูด การสื่อสารในระบบอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อมีความมั่นใจในการสื่อสาร จะส่งผลให้แสดงออกถึงบุคลิกภาพที่ดี มีความน่าเชื่อถือ ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนและการประกอบอาชีพ

3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านจะเกิดประโยชน์ และมีประสิทธิภาพที่ดีได้นั้น ผู้อ่านต้องมีทิศทางของการอ่านที่ชัดเจนและเหมาะสม ตามจุดมุ่งหมายที่ผู้อ่านต้องการ เนื่องจากการอ่านขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน นักการศึกษาหลายคนได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

สถาบันภาษาไทย (2557: 5-6) และ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2546: 2) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่า เป็นการแสวงหาความรู้ การอ่านเอาเรื่อง หาความรู้ขณะศึกษา เช่น การอ่านจากหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ แสวงหาความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง รวมถึงแสวงหาข่าวสารอ่าน เพื่อการพัฒนาปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ นอกจากนี้ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ วีรวัฒน์ อินทรพร (2556: 126-127) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการอ่านว่า อ่านเพื่อรับข้อมูลและเลือกใช้ข้อมูลที่ทำให้เกิดประโยชน์ที่เหมาะสมกับชีวิต อ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ให้ได้ตามเป้าหมายอย่างชัดเจน อ่านเพื่อจรรโลงจิตใจ และถือเป็นการเปิดโอกาสให้ร่างกายและจิตใจได้พักฟื้นจากความเครียดในชีวิตประจำวัน ส่วน จิราวัฒน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ (2556: 9-10) กล่าวว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสั่งสมความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน ควรเลือกอ่านอย่างหลากหลาย จะทำให้มีมุมมองที่กว้างขึ้น จะช่วยให้เรามีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์วิเคราะห์ พัฒนาการวิจารณ์ และค่านิยม วิจารณ์ของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายที่กล่าวมาแล้ว การอ่านยังประโยชน์เฉพาะกิจ เช่น อ่านแบบฟอร์ม อ่านหนังสือสัญญาเงินกู้ จำนอง และซื้อขาย อ่านใบสมัครและระเบียบการ อ่านคำสั่งและสัญญาณบ่งบอกที่มีความหมายต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ สุนีย์ ภูจิราพันธ์ (2554: 117-118) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ การอ่านเพื่อส่งเสริมความรู้ในอาชีพของตนเอง และอ่านเพื่อฆ่าเวลาในบางครั้ง เพื่อขจัดความเบื่อหน่ายในช่วงเวลาสั้น ๆ สำหรับ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย (2551: 145-146) ได้ระบุ

จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่าอ่านเพื่อความคิด นำแนวทางความคิดของตนเองมาแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ การแสวงหาความรู้และสั่งสมเป็นประสบการณ์นำเนื้อหาจากการอ่านมาใช้พัฒนาความคิด ให้เกิดมุมมองที่กว้างขึ้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง อีกทั้งการอ่านยังให้ความบันเทิงเพลิดเพลินแก่จิตใจ ผ่อนคลายความเครียดและใช้พิจารณาเลือกรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ การอ่านจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความต้องการ ในการนำไปใช้ตามจุดมุ่งหมายในสถานการณ์ที่เหมาะสมสำหรับผู้อ่าน

3.4 ประเภทของการอ่าน

นักการศึกษาหลายคนได้กำหนดประเภทของการอ่านไว้ ดังนี้

สิริวรรณ นันทจันทุล และ ธันวพร เสรีชัยกุล (2555: 133-134) กับ นภดล จันทร์เพ็ญ (2553: 118-23) และ ศรีสุดา จริยากุล (2545: 9-10) ที่กล่าวถึงประเภทของการอ่าน โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading, Aloud Reading) คือ การที่ผู้อ่านถ่ายทอดการรับรู้หรือความเข้าใจความหมายของเรื่องทีอ่านออกมาเป็นเสียงให้ผู้อื่นฟัง ดังนั้นผู้อ่านจะต้องระมัดระวังในเรื่องการออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธีในภาษา คือ การออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตามตัวสะกด การันต์ ทั้งเสียงพยัญชนะ เสียงสระและเสียงวรรณยุกต์ การเว้นจังหวะวรรคตอนที่ถูกต้องเหมาะสม อีกทั้งยังต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดอารมณ์ของความเศร้าโศกเสียใจ การอ่านเรื่องตื่นเต้นผู้อ่านต้องใช้เสียงที่เร้าปฏิกิริยาของผู้ฟังได้ อาทิ เสียงที่แสดงถึงความตื่นเต้นระทึก ความลึกลับคลุมเครือ เป็นต้น

2. การอ่านในใจ (Silent Reading) คือ การอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และสามารถเก็บใจความสำคัญจากเรื่องทีอ่านได้ การอ่านในใจนั้นมีเป้าหมายเพื่อตัวของผู้อ่านเองเป็นหลัก ซึ่งต่างจากการออกเสียงที่ต้องสื่อสารเรื่องทีอ่านไปยังผู้ฟัง การอ่านในใจนั้นเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าเนื้อหาได้อย่างรวดเร็วกว่าการอ่านออกเสียง เพราะไม่ต้องแปลความหมายของเรื่องทีอ่านออกเป็นเสียง ซึ่งการอ่านในใจนี้ถือเป็นทักษะในการรับสารที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับ การศึกษาหาความรู้ในทุกสาขาวิชา ส่วน สอวศ์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ (2546: 88) ได้กำหนดลักษณะการอ่านไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นการอ่านเพื่อสำรวจว่า ควรจะอ่านหนังสือเล่มนี้อย่างละเอียดต่อไปหรือไม่ โดยอ่านเพียงชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ หรือการอ่านเนื้อหาบางตอนโดยรวดเร็ว

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อเก็บแนวคิดที่ต้องการ และอ่านข้ามตอนที่
ไม่ต้องการ

3. การอ่านเพื่อสำรวจเนื้อหา เป็นการอ่านเพื่อทำเป็นบันทึกย่อ หรือทบทวนเพื่อสรุป
สาระสำคัญของเรื่องทั้งหมด

4. การอ่านเพื่อศึกษาอย่างลึกซึ้ง เป็นการอ่านอย่างละเอียด เพื่อให้เข้าใจเรื่องทีอ่านอย่าง
ชัดเจน

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์ เป็นการอ่านอย่างละเอียด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่ามี
ความหมายและมีความสำคัญอย่างไร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

กล่าวได้ว่า เราสามารถแบ่งประเภทของการอ่านได้ตามลักษณะของการอ่านจะสามารถแบ่ง
ได้ 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นทักษะขั้นต้นของการอ่าน และการอ่านในใจ ซึ่งเป็น
ทักษะการอ่านที่สูงขึ้นเพราะต้องเก็บใจความสำคัญเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ความคิดของงานเขียน หาก
แบ่งประเภทของการอ่านตามจุดประสงค์ของการอ่านจะเป็นในลักษณะของการอ่านจะแบ่งได้ คือ 1.
อ่านเพื่อสำรวจคร่าว ๆ 2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญเพื่อแสวงหาความรู้ 3. อ่านสำรวจเนื้อหา เพื่อ
สรุปสาระสำคัญของเรื่องทั้งหมด 4. อ่านอย่างละเอียด เพื่อให้เข้าใจชัดเจน 5. อ่านวิเคราะห์วิจารณ์
การที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้อ่านต้องมีทักษะการอ่าน และประสบการณ์ในการอ่านร่วมด้วย จึงจะ
สามารถจับใจความได้

3.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่าน ซึ่งระดับความเข้าใจนั้น
เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสามารถในการอ่าน มีนักการศึกษาหลายคนได้สรุปความเข้าใจในการอ่านใน
ระดับต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

สายใจ ทองเนียม (2560: 93-94) ได้สรุปความเข้าใจในการอ่านว่า การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจ
ความหมาย จับใจความสำคัญของเรื่องได้ สามารถนำความรู้และประสบการณ์เดิมของตนมาใช้ในการ
แปลความ ตีความ วิเคราะห์แนวคิดสำคัญของเรื่อง และเจตคติของผู้เขียนได้ ส่วน สถาบันภาษาไทย
(2557: 182) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่า คือ อ่านในใจแล้วตอบคำถามแสดงความรู้จากเรื่อง
ที่อ่านเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ วัดประเมินพิจารณาได้ผลการเขียน

Martha Dalman และคณะ (Martha Dalman and other 1984 อ้างถึงใน จิรวัดน์ เพชร
รัตน์, 2556: 27-28) เช่นเดียวกับ Smith และ Quandt (Smith; & Quandt, 1989: 3-4) แบ่งระดับ
ความเข้าใจในการอ่านเป็นระดับ 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมาย และเรื่องที่อ่านตาม
ตัวหนังสือที่เขียนไว้ตรง ๆ ประกอบด้วยทักษะย่อยอื่น ๆ

2. ระดับการตีความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้โดยตรง เช่น การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า การเข้าใจสำนวนภาษาและการเปรียบเทียบ การสรุปเป็นหลักการ

3. การวิเคราะห์ วิจัยระดับการประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการประเมินค่าตัดสินค่าสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านมาพิจารณาตัดสิน ประกอบด้วยทักษะย่อยอื่น ๆ เช่น การแยกความเป็นจริงกับความคิดเห็น การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้ชวนเชื่อควรพิจารณาความเหมาะสม คุณค่าและยอมรับสิ่งที่อ่าน

ทั้งนี้ Daine Lapp และ James Flood (Daine Lapp and James Flood, 1986: 136 อ้างถึงใน จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2556: 28) และ Dallman และ คณะ (Dallman & other, 1987: 166) ให้ความคิดเห็นว่า การอ่านระดับวิจารณ์ว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเอง เพื่อพิจารณาช่วยในการตัดสินและประเมินค่าข้อความที่อ่าน สมบัติ จำปา และ สำเนียง มณีกาญจน์ (2550: 48-49) ได้สรุปความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า เป็นการเข้าใจเนื้อหาสาระตามความประสงค์ของผู้แต่ง สำหรับ มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548: 226) ได้แสดงความคิดเห็นว่าการอ่านทำความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ และจำเนื้อหาได้ดี นักเรียนต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงบทอ่าน ส่วน Morris และ Dore (Morris and Dore 1989: 48) ได้กล่าวถึงความเข้าใจความสัมพันธ์ต่าง ๆ สามารถสรุปโยงความสัมพันธ์จัดรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เข้าเป็นกลุ่มตามหัวข้อหรือประเภท แยกแยะข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องได้โดยจะต้องอ่านอย่างเป็นระบบ เข้าใจถึงโครงสร้างของเรื่อง

จากที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวมาแล้วนั้น ความเข้าใจในการอ่าน คือ สามารถเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน หาใจความสำคัญของบทอ่านได้ สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ ลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง นำไปสู่การแปลความ การตีความ การพิจารณาเหตุผล การวิเคราะห์ วิจัย และการประเมินค่า ซึ่งเป็นระดับความเข้าใจในการอ่านระดับสูง ทั้งนี้ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับวัย และประสบการณ์ของผู้อ่าน ฉะนั้นผู้สอนจึงมีบทบาทในการช่วยฝึกฝนสร้างประสบการณ์ให้ผู้อ่านมีระดับความเข้าใจที่สูงขึ้น

4. การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะสำคัญสำหรับการอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง ซึ่งต้องผ่านการฝึกฝนเพื่อสั่งสมประสบการณ์ในการอ่านอยู่เสมอ หากขาดการฝึกฝนจะส่งผลให้ขาดโอกาสในการแสวงหาความรู้ตามวัตถุประสงค์ของการอ่านได้

4.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

สายใจ ทองเนียม (2560: 100) การอ่านจับใจความว่า คือ การอ่านในใจ ที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง ใจความหลัก เพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม และมีใจความรองหรือใจความขยาย ซึ่งเป็นรายละเอียดเพื่อสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สถิตาภรณ์ ศรีหิรัญ (2560: 66) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า เป็นกระบวนการสำคัญที่ผู้อ่านงานเขียนเชิงวิชาการหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่ออ่านงานเขียนเชิงวิชาการ ผู้อ่านต้องอ่านเรื่องทางวิชาการนั้นอย่างคร่าว ๆ อย่างน้อย 1 ครั้งก่อนที่จะอ่านอย่างละเอียดเพื่อทำความเข้าใจ ส่วน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2554: 45) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ คือการเอาข้อความหรือประโยคที่เป็นหัวใจของเรื่องนั้นออกมา ให้ได้ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549: 120) ให้ความหมายการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การแปลความหมายของอักษรออกมาเป็นความคิด ซึ่งไม่ได้พูดออกมาเป็นเสียง และนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ และแววมยุรา เหมือนนิล (2541: 12) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจว่า การมุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องหรือหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ส่วน คือ 1. ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ 2. ส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ เพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณีที่อ่านมีย่อหน้าเดียว ในย่อหน้านั้นจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง นอกจากนั้นเป็นส่วนขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ ซึ่งอาจมีได้หลายประเด็น ใจความสำคัญ คือ ข้อความที่มีสาระครอบคลุมเรื่องอื่น ๆ ในย่อหน้านั้น หรือเนื้อเรื่องทั้งหมด ข้อความตอนหนึ่งจะมีความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว ก็คือ สิ่งที่เป็นสาระสำคัญของเรื่องนั่นเอง

สรุปความหมายของการอ่านจับใจความได้ว่า เป็นการสรุปสาระสำคัญของเรื่องซึ่งผู้เขียนต้องการสื่อ โดยผ่านกระบวนการแปลความหมาย ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน รู้ถึงจุดประสงค์ของเรื่อง สามารถลำดับเหตุการณ์จากเรื่องได้ และสามารถตอบคำถามได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และทำไม อีกทั้งสรุปความคิดสำคัญของเรื่องได้

4.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และบุคคลทั่วไปอย่างมาก เพราะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ ซึ่ง สายใจ ทองเนียม (2560: 10) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า เป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้จักการอ่านคำ คือ อ่านออก รู้ความหมายของกลุ่มคำ สำนวน วลี ประโยค จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ อาจส่งผลต่อการอ่านเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ซึ่งยากกว่า และจะเป็นสาเหตุให้ผู้อ่านไม่สามารถพัฒนาการอ่านของตนเองได้ ส่วน สติตาภรณ์ ศรีหิรัญ (2560: 66) ที่ให้ความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญว่า มีความสำคัญกับการเชิงวิชาการ คือ การอ่านจับใจความสำคัญเป็นกิจกรรมสำคัญของการอ่านเชิงวิชาการ ผู้ที่อ่านงานเขียนทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะสามารถจับใจความสำคัญได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี และบันทึกสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้อง ไม่บกพร่องหรือเกินกว่าความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ เมื่อนำสาระสำคัญที่จดบันทึกไว้ไปอ้างอิงก็จะไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อนไปจากที่ผู้เขียนต้องการเสนอ และนอกจากนี้ พรรณทิพา หลาบบุญเลิศ (2545: 50) ยังให้ความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า เป็นหัวใจของการอ่าน จะเป็นผลให้เข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การเก็บใจความสำคัญจะเป็นพื้นฐานสำหรับความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ วิจาร์ณ หรือศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษในเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

จะเห็นได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะจำเป็น และถือเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินชีวิต เพราะมีผลต่อการอ่านทุกจุดประสงค์ให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านการศึกษาเล่าเรียนการแสวงหาความรู้ในเรื่องที่สนใจหรืออ่านเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้นั้น จะสามารถเก็บเรื่องราวจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ได้ตรงจุดประสงค์ และเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิจาร์ณ

4.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะในการอ่านงานเขียนทุกประเภท ผู้อ่านจะพัฒนาทักษะการอ่านได้บรรลุตามเป้าหมายได้นั้นย่อมขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการอ่าน จุดมุ่งหมายของการอ่านประกอบด้วย การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่องเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นข้อจริง เพื่อปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และเพื่อถ่ายทอดจินตนาการสรุปเรื่องราวที่อ่านและย่อเรื่องได้ (วรรณิ โสมประยูร, 2553: 127) นอกจากนี้ การอ่านจับใจความสำคัญยังทำให้กิจกรรมการอ่านมีความหมาย สามารถบอกรายละเอียดจากเรื่อง

ตามที่คุณอ่านเข้าใจได้ชัดเจน และยังฝึกใช้สายตา ฝึกทักษะการตอบคำถามให้แม่นยำ โดยการคาดการณ์ หาความจริง และแสดงความคิดเห็นประกอบได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548: 6-7)

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบจากเนื้อหาที่ได้ อ่าน โดยจุดมุ่งหมายหลายประการตามที่คุณต้องการ คือ การค้นคว้าหาความรู้ การเก็บรายละเอียดการสรุปข้อเท็จจริง การถ่ายทอดจินตนาการ อ่านสรุปความสำคัญ ย่อความจากรายละเอียดของเรื่องไม่ว่าผู้อ่านจะมีจุดประสงค์ใดในการอ่านจับใจความก็ตาม ล้วนเป็นประโยชน์กับการใช้ชีวิตประจำวันทั้งสิ้น

4.4 การอ่านจับใจความงานเขียนจากประเภทต่าง ๆ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นหัวใจในการอ่านงานเขียนทุกประเภท หากผู้อ่านไม่สามารถ จับใจความสำคัญได้ ก็ไม่สามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่ได้ อ่านได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานเขียนแต่ละประเภท เพื่อนำมาใช้ในการอ่านจับใจความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านงานเขียนประเภทนิทาน

เป็นการอ่านเรื่องราวที่แต่งขึ้น สมมติขึ้นตามจินตนาการของผู้แต่ง หรือเล่าสืบต่อกันมา เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นหลัก นิทานจะต้องมีเหตุการณ์มีตัวละคร พร้อมกับให้ความรู้หรือข้อคิด คติสอนใจต่าง ๆ ให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านไว้ท้ายเรื่องตามสมควร (นพดล สังข์ทอง, 2549: 14 ; ศรีวิไล พลมณี, 2545: 17) เรื่องเล่าจากนิทานที่เล่าต่อ ๆ กันมาเป็นเวลานานมาแล้ว แต่ไม่ทราบแน่ชัดว่าเริ่มต้นเล่ากันมาตั้งแต่เมื่อใด การเล่านิทานมีจุดหมายก็เพื่อความ

นิทานมีลักษณะ ดังนี้

1) เป็นเรื่องเล่าปากเปล่าด้วยภาษาร้อยแก้ว

2) ถ่ายทอดโดยการเล่าจากปากต่อปาก ไม่มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในอดีตนิทานต่าง ๆ จะดำรงอยู่นานเท่าใดย่อมขึ้นอยู่กับความทรงจำของผู้เล่าและผู้ฟังนิทาน แต่สมัยต่อมาคนรู้หนังสือมากขึ้นได้มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

3) ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง อ่างกันแต่ว่าเป็นของเก่าที่จำมาจากบรรพบุรุษ เช่น เรื่องแม่นาคพระโขนง เป็นนิทานผีที่อ้างต่อกันมา มีการอ้างชื่อสถานที่

4) เนื้อเรื่องมีการเปลี่ยนแปลงได้ ไม่มีรูปแบบตายตัว ขณะที่มีการเล่านิทานผู้เล่าจะทำหน้าที่เป็นผู้แต่งไปด้วยในตัว ตัดทอนเรื่องให้สั้นลงหรือขยายออกไปหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้เข้ากับสภาพวัฒนธรรมของผู้เล่าก็ได้ (แวมยุรา เหมือนนิล, 2541: 78-80)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่าต่อ ๆ กันมา อาจเป็นเรื่องที่สมมุติขึ้น หรืออาจมีเค้าความจริงอยู่ มีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และให้คติสอนใจเพื่อเป็นข้อคิดและนำไปปฏิบัติ

2. การอ่านงานเขียนประเภทข่าว

ข่าว เป็นการรายงานเหตุการณ์ที่น่าสนใจ มีความสำคัญ และมีความทันสมัยสำหรับผู้รับสาร โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นรายงานข้อเท็จจริงว่าเกิดอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อใด (When) ใคร (Who) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) ผู้ศึกษาต้องรู้จักประเภทของข่าว และโครงสร้างของข่าว เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้สรุปใจความสำคัญในเนื้อหาของข่าวได้มากขึ้น

ข่าวมีลักษณะ ดังนี้

1) ข่าวหนัก (Hard news) เป็นข่าวที่มีความสำคัญ มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน เช่นข่าวที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ข่าวลักษณะนี้มุ่งให้ความรู้ข้อคิดกับผู้อ่านมากกว่า ความอยากรู้อยากเห็นเพื่อสนองอารมณ์

2) ข่าวเบา (Soft news) เป็นข่าวที่มีความน่าสนใจมากกว่าความสำคัญ มักเป็นเหตุการณ์สร้างความสนใจให้ผู้อ่านเพียงระยะเดียว แล้วจางหายไปจากความทรงจำ เหตุการณ์จะไม่มีผลกระทบกับความเป็นอยู่แต่จะมุ่งสนองอารมณ์ สนองความอยากรู้แก่ผู้อ่าน เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ, 2552: 132-134)

ข่าวประกอบด้วยโครงสร้าง คือ 1) หัวข่าว ส่วนนี้เป็นส่วนที่ดึงดูดความสนใจผู้อ่าน มักใช้ประโยคสั้น ๆ ชัดเจน มีสีสัน 2) ความนำ หรือวรรณำ เป็นส่วนย่อหน้าแรก บอกสาระสำคัญของข่าว ก่อนที่จะเป็นรายละเอียด 3) เนื้อข่าว เป็นส่วนที่เสนอเรียงลำดับจากส่วนที่สำคัญที่สุดไปถึงส่วนที่สำคัญน้อยที่สุด เรียงลำดับเหตุการณ์ หากเนื้อหาไม่ได้สรุปไว้ในความนำ ก็จะมีสาระสำคัญต่อตอนท้ายสุด (ฉอาน วุฒิกรกรมรักษา, 2541: 304)

จากข้อมูล สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญประเภทข่าว ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องของลักษณะของข่าว รู้โครงสร้างของข่าว เพราะจะช่วยให้มีวิธีการอ่านข่าวที่ถูกต้อง สรุปสาระใจความสำคัญได้ดีขึ้น เก็บข้อมูลได้ครบถ้วน ทำให้ทราบว่า เกิดอะไรขึ้นในเนื้อหาของข่าว และนำไปสู่ขั้นตอนการแยกแยะข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญและรายละเอียดจากข่าว

3. การอ่านงานเขียนความประเภทย่อย

บทความ หมายถึง งานเขียนที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นเพื่อนำเสนอเรื่องราวบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงให้ผู้อ่านได้ความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงแทรกแนวคิด ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ของผู้เขียนในเรื่องนั้น ๆ โดยผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณในการพิจารณาตัดสิน (วัฒนา แซ่มวงษ์, 2556: 2 ; สุทธิ ชัตติยะ, 2552: 103)

บทความสามารถอ้างอิงได้ โดยเรื่องนั้นเกี่ยวกับข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม และผู้เขียนต้องสอดแทรกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ (รวิธรรม ศรียาภักย์, 2555: 92) ทั้งนี้บทความ คือ งานเขียนประเภทย่อยแก้ว ที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอความรู้ ความคิดเห็นหรือความเพลิดเพลิน เขียนขึ้นจากข้อเท็จจริงที่มีสาระ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ รวมทั้งบทความดังกล่าวจะต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของคนโดยทั่วไป (วชิรณี วงศ์ศิริอำนวยการ, 2552: 1)

บทความมีลักษณะ ดังนี้

บทความ เป็นงานเขียนที่ครอบคลุมเนื้อหาและรูปแบบกว้างขวาง อย่งไรก็ตามบทความจึงมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกับงานเขียนร้อยแก้วโดยทั่วไป ซึ่งพอสรุปลักษณะที่สังเกตได้ดังนี้

1) ข้อเท็จจริงที่นำมาเขียนบทความจะต้องเป็นข้อเท็จจริงที่มีสาระ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ให้ความรู้ ให้ความคิดเห็นแก่ผู้อ่าน

2) บทความเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์ในตัว ความรู้และความคิดเห็นเสนอเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งบทความอาจเสนอประเด็นปัญหาในบางแง่มุมเท่านั้น

3) บทความจะต้องเสนอเรื่องที่กำลังเป็นที่สนใจของคนโดยทั่วไป โดยมีจุดเด่นของเรื่องมีความสำคัญต่อความรู้และความรู้สึกนึกคิด

4) บทความจะต้องเขียนชวนให้อ่านตามยุทธวิธีที่เร้าความสนใจโดยเฉพาะ

5) บทความต้องเน้นแนวคิดที่แปลก แต่จะต้องมีสาระและเหตุผลการใช้ภาษา และลีลาการเขียน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า บทความ คือ งานเขียนประเภทย่อยแก้วที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ อยู่ในความสนใจของคนทั่วไป หรือเขียนเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึก ความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น

4. การอ่านงานเขียนประเภทร้อยแก้ว

ร้อยแก้ว คือ งานประพันธ์ร้อยแก้วที่ผู้แต่งเขียนขึ้นจากจินตนาการจากความประทับใจ หรือจากความตระหนักรู้บางอย่าง เพื่อแสดงความคิดและทัศนคติเกี่ยวกับชีวิตและอื่น ๆ (ยุวพาส์ ชัยศิลป์ วัฒนาม, 2559: 5) ร้อยแก้ว เป็นรูปแบบของบันเทิงคดีที่เสนอความคิดสำคัญเพียงความคิดเดียว เหตุการณ์เดียวในเวลาจำกัด (ถวัลย์ มาศจรัส, 2545: 24) นอกจากนี้ยังเป็นงานเขียนประเภทย่อย

แก้วเกี่ยวกับเรื่องราวที่สมมติขึ้น มีโครงเรื่องง่าย ๆ และมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงไปถึงจุดสุดยอดของเรื่องที่กำหนดไว้ ดำเนินเรื่องราวอย่างรวดเร็ว (แวมยูรา เหมือนนิล, 2543: 131)

เรื่องสั้นมีลักษณะ ดังนี้

1) มีโครงเรื่อง หมายถึง กลวิธีในการแสดงพฤติกรรมในลักษณะขัดแย้งกันในระหว่างตัวละคร ขัดแย้งกับตัวเอง ขัดแย้งกับสังคม หรือขัดแย้งกับธรรมชาติ เป็นจุดเริ่มต้นของความยุ่งยาก ให้ผู้อ่านฉงน ออยากรู้อาจจะเกิดมีอะไรต่อไป พยายามทำให้ผู้อ่านสนใจใคร่รู้ แล้วดำเนินเรื่องให้จบลงด้วยผลอย่างหนึ่ง

2) มีจุดมุ่งหมายของเรื่องอย่างเดียว และมีผลอย่างเดียว คือผู้เขียนจะต้องเสนอแนวคิดหรือแก่นเรื่องเพียงอย่างเดียว อาจจะเป็นทัศนคติหรือความคิดแง่ใดแง่หนึ่งของชีวิตเพียงอย่างเดียว เช่น ความไม่แน่นอนของชีวิตมนุษย์ ผู้เขียนจะต้องแสดงชะตาคนเพียงอย่างเดียว

3) มีตัวละครน้อย ตัวละครที่แสดงบทบาทสำคัญที่สุดควรมีตัวเดียวแล้วมีตัวประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันตัวเอกเพื่อให้เรื่องดำเนินอย่างรวดเร็วรวบรัด โดยปกติไม่ควรมีตัวละครเกิน 5 ตัว ซึ่งจะต้องสนับสนุนตัวเอกให้เด่นชัดขึ้นเท่านั้น

4) ใช้เวลาน้อย ระยะเวลาในท้องเรื่องไม่ควรใช้เวลานานกว่าจะจบเรื่องอาจจะมีระยะเวลาหนึ่ง หากใช้เวลานาน อาจทำให้การติดต่อสืบเนื่องของเหตุการณ์ขาดตอน เรื่องไม่ชัดเจน ยิ่งใช้นานยิ่งเข้าใจ เรื่องยิ่งชัดเจน

5) มีขนาดสั้น การเขียนเรื่องสั้นจะพรรณนายืดยาดไม่ได้ ต้องใช้คำอย่างประหยัด ตรงไปตรงมา ความสั้นมักจะกำหนดเป็นคำ กล่าวกันขนาด 4,000-5,000 คำ เป็นเรื่องยาวพอเหมาะ ในเรื่องของจำนวนคำนี้ไม่ได้จำกัดกันลงไปอย่างแน่นอน บางเรื่องอาจใช้ 15,000 คำแต่บางเรื่องอาจใช้ 7,000-10,000 คำ จึงทำให้เกิดการเรียกชื่อเรื่องที่สั้นกว่าธรรมดาว่า “เรื่องสั้น”

จากข้อมูลเกี่ยวกับงานเขียนประเภทเรื่องสั้น สามารถสรุปได้ว่า เรื่องสั้น คือ งานเขียนประเภทร้อยแก้ว เขียนขึ้นจากจินตนาการ เรื่องราวสมมติขึ้น มีโครงเรื่องง่าย ๆ แสดงถึงพฤติกรรมของตัวละครที่ทำให้ผู้อ่านอยากรู้ออยากรู้ ติดตาม ดำเนินเรื่องราวอย่างรวดเร็วในระยะเวลาสั้น ๆ จำกัดจำนวนคำอย่างเหมาะสมกับเรื่อง มีเหตุการณ์เดียว และมีแนวคิดสำคัญเพียงแนวคิดเดียวตลอดทั้งเรื่อง

5. การอ่านงานเขียนประเภทร้อยกรอง

สำลี รักสุทธี (2555: 20) ให้ความหมายบทร้อยกรองว่า เป็นการผูก แต่งเรียบเรียงถ้อยคำเป็นข้อความเชิงวรรณคดีตามแบบบังคับลักษณะคำประพันธ์นั้น ๆ ส่วน จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2552: 128) ให้ความหมายว่าเป็นคำประพันธ์ที่แต่งขึ้นโดยมีฉันทลักษณ์ รวมถึงงานเขียนที่ไม่เน้นฉันทลักษณ์ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากตะวันตกด้วย สำหรับ กอบกาญจน์ วงสิทธิ์ (2551: 35) ให้

ความหมายร้อยกรองว่า เป็นงานเขียนหรือคำประพันธ์ที่แต่งขึ้น โดยมีฉันทลักษณ์ มีลักษณะบังคับ มี 5 ประเภท คือ โคลง ร่าย กาพย์ และฉันท

ร้อยกรองมีลักษณะ ดังนี้

1) ถูกต้องเหมาะสมตามลักษณะบังคับของคำประพันธ์นั้น ๆ
2) เนื้อความดี มีสารประโยชน์ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ ตรงกับผู้แต่งต้องการ

3) มีความไพเราะประณีตในการเลือกใช้คำที่มีเสียง จังหวะ และสัมผัสคล้องจองมีโวหาร ก่อให้เกิดอารมณ์สลดน้อยตามกวี ซึ่งตรงกับ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ 2552: 129 ที่กล่าวถึงความงามด้านวรรณศิลป์ว่า การใช้โวหารของผู้เขียนบทประพันธ์ต้องสัมพันธ์กับรูปแบบ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของผู้เขียน

สรุปได้ว่า บทร้อยกรอง คือ งานเขียนที่ต้องมีการประพันธ์ตามฉันทลักษณ์ ตามรูปแบบคำประพันธ์นั้น ๆ อย่างมีชั้นเชิง มีเนื้อหาสาระในทางสร้างสรรค์ มุ่งสื่อความให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ เกิดอารมณ์และมโนภาพร่วมกับผู้ประพันธ์ ทั้งนี้ผู้อ่านต้องมีความรู้ในลักษณะคำประพันธ์ เพื่อศึกษาความงามในด้านวรรณศิลป์ให้เกิดความเข้าใจในสารที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อความ

4.5 หลักการอ่านจับใจความ

การอ่านในแต่ละประเภทย่อมมีหลักการเพื่อนำไปสู่การอ่านอย่างถูกวิธีเพื่อให้ผู้อ่านบรรลุตามจุดประสงค์ตามลักษณะของงานเขียน มีนักวิชาการได้เสนอหลักการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

สถิตาภรณ์ ศรีศิริ (2560: 66-69) และ เล็ก ภัททิ (2543: 2-3) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านจับใจความไว้อย่างสอดคล้องกันว่าต้องสังเกตประโยคใจความสำคัญ ที่สื่อถึงสาระสำคัญของย่อหน้า ผู้อ่านต้องอาจสังเกตว่าเป็นประโยคที่มีความครอบคลุมสาระสำคัญของย่อหน้า ทว่าไม่ใช่ทุกย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญ ในกรณีที่ย่อนหน้านั้นไม่มีประโยคใจความสำคัญ ผู้อ่านต้องสรุปสาระสำคัญของย่อหน้านั้นเอง ตำแหน่งต่าง ๆ ของย่อหน้า มีดังนี้

1. ตอนต้น ข้อความที่มีประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นย่อหน้า มีลักษณะการเขียนเปิดประเด็นโดยสาระสำคัญแล้วค่อย ๆ ขยายประเด็นนั้นไปจนกระทั่งแจ้งชัดเจนนในตอนท้าย

2. ตอนท้าย ย่อหน้าที่มีประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนท้าย มีลักษณะกลับกันกับย่อหน้าที่มีประโยคใจความสำคัญตอนต้น การเขียนเริ่มต้นด้วยเนื้อความให้อ่านละเอียดของ เมื่อครบถ้วนจึงจบด้วยประโยคใจความสำคัญ

3. ตอนกลางของย่อหน้า ย่อหน้าลักษณะนี้มีหลักการคือข้อความจะเริ่มต้นด้วยการเสนอรายละเอียดของเรื่องไประยะหนึ่ง จากนั้นจึงแสดงสาระสำคัญด้วยประโยคใจความสำคัญในช่วงกลาง ๆ ของย่อหน้า แล้วเขียนขยายความเรื่องนั้นเพิ่มเติมต่อไปจนกระทั่งสิ้นสุดย่อหน้า

4. ตอนต้นและตอนท้าย ย่อหน้าลักษณะนี้เริ่มต้นด้วยประโยคใจความสำคัญในตอนต้น จากนั้นเขียนขยายความต่อไป แล้วขมวดความเข้าสู่ประเด็นสำคัญ

นอกจากนี้ สิริวรรณ นันทจันทุล และ ธีรพร เสรีชัยกุล (2555: 136-138) ได้กล่าวถึง หลักการอ่านจับใจความไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการอ่านย่อหน้าแรกซึ่งเป็นส่วนนำเรื่องที่จะสื่อให้เห็นว่าเรื่องที่อ่านนั้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร จากนั้นอ่านย่อหน้าสุดท้ายของเรื่อง ทำให้ทราบแสดงแนวคิดสำคัญเกี่ยวกับอะไร
2. อ่านเรื่องทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร หรือใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม โดยให้สังเกตลำดับความสัมพันธ์ของเรื่อง
3. พิจารณาเนื้อหาในแต่ละย่อหน้า เพื่อหาใจความสำคัญหรือใจความหลัก และหาใจความรองหรือเนื้อหาส่วนที่เป็นรายละเอียดสนับสนุนใจความสำคัญ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
4. นำใจความสำคัญของเรื่องที่รวบรวมได้ มาเรียบเรียงใหม่ให้เนื้อหา มีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน โดยเลือกใช้คำสันธาน เชื่อมเนื้อหาจนได้ใจความสำคัญของเรื่องให้ครบถ้วน
5. อ่านทบทวนเนื้อหาที่เรียบเรียงขึ้นใหม่ จากนั้นพิจารณาเนื้อหาโดยรวมทั้งหมดว่าครบถ้วนหรือไม่ รวมทั้งภาษาที่ใช้ให้มีความถูกต้องและเหมาะสม

สรุปได้ว่า หลักการอ่านจับใจความ ผู้อ่านต้องอ่านจับใจความในแต่ละย่อหน้า โดยสังเกตว่า ประโยคสำคัญอยู่ตำแหน่งตอนต้น ตอนกลาง ตอนท้าย หรือตอนต้นและท้ายย่อหน้า จากนั้นผู้อ่านต้องสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามจากการอ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไหร่ ทำไม แล้วสรุปใจความโดยการเรียบเรียงเหตุการณ์ หากผู้อ่านพบว่าในแต่ละย่อหน้ามีใจความสำคัญเท่า ๆ กัน ต้องสรุปใจความสำคัญด้วยตนเอง และอ่านทบทวนเนื้อหาและภาษาที่ใช้อีกครั้งว่าถูกต้องหรือไม่

4.6 ขั้นตอนการอ่านจับใจความ

นักวิชาการหลายคนได้เสนอขั้นตอนในการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

สถิตาภรณ์ ศรีศิริ (2560: 70) ; จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ (2556: 158-159) ได้แนะนำขั้นตอนในการอ่านจับใจความ คือ 1) ผู้อ่านต้องทราบประเภทของงานเขียนก่อน เพื่อเป็นแนวทาง 2) อ่านคร่าว ๆ ในรอบแรก จะช่วยให้ผู้อ่านจับเค้าความของข้อความย่อหน้า 3) สังเกตคำสำคัญ (key word) การสังเกตคำสำคัญในย่อหน้า คำที่พบบ่อยสาเหตุที่ควรสังเกตคำสำคัญก็เพราะข้อความส่วนที่มีคำสำคัญมักจะมีสาระสำคัญของเรื่อง 4) ตั้งคำถามว่า “ย่อหน้านั้นเสนอเรื่องเกี่ยวกับอะไร” เป็นกรอบแนวทางการจับใจความสำคัญ 5) จัดบันทึกสาระสำคัญ เมื่อวิเคราะห์ใจความหลักและใจความรองของข้อความ 1 ย่อหน้าได้แล้วให้จัดบันทึกไว้ หากข้อความหนึ่งย่อหน้านั้นมีขนาดยาวและมีเนื้อหาสาระซับซ้อน ผู้อ่านอาจจัดบันทึกสาระสำคัญเป็นผังมโนทัศน์ (Mind Mapping) ก็ได้ 6) ทบทวนใจความสำคัญกับเนื้อความย่อหน้านั้น ๆ หากไม่สอดคล้องก็แก้ไขและ

ปรับปรุงจนกว่าจะรู้สึกว่าย่ำ ก่อนที่จะสังเคราะห์และบันทึกย่อความของเรื่อง นอกจากนี้ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ (2557: 43-47) กล่าวถึงขั้นตอนการหาใจความรอง โดยการหาใจความสำคัญที่เด่นชัดก่อน และหาใจความรองหรือผลความ ใจความรอง แบ่งได้ คือ

- 1) ประเภทความคิดย่อย มีความสำคัญลดหลั่นลงมาจากใจความสำคัญ ผู้เขียนจึงต้องเสนอความคิดย่อย เพื่อเสริมให้ใจความสำคัญสมบูรณ์ครบถ้วน
- 2) ใจความประเภทรายละเอียด อธิบาย เช่น ตัวอย่าง หลักฐานและสถิติตัวเลข หรือเปรียบเทียบขยายใจความสำคัญ แม้เราจะไม่ใช้ใจความรอง แต่ก็มีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้มากขึ้น สอดคล้องกับ กัลยา ยวนมาลัย (2539: 33) ที่กล่าวว่า ใจความรอง คือ รายละเอียดที่เป็นข้อมูลสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วน สุรางศรี วิเศษ (2554: 11-12) ; จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ (2556: 158-159) ; เล็ก ภักดี (2543: 4) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการอ่านจับใจความไว้ คือ อ่านพิจารณาชื่อเรื่อง อ่านตั้งแต่ต้นจนจบแล้วตอบคำถามว่า เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ใด เมื่อไร อย่างไร ทำไมจึงทำและได้ผลอย่างไร โดยสังเกตลำดับและความสัมพันธ์ของเนื้อหา พิจารณาใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงให้สละสลวยประมวลเป็นเรื่องราว

Willam (Willam 1986: 37-411) ได้กล่าวถึงเทคนิคเพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านจับใจความไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน โดยมีจุดประสงค์เพื่อแนะนำและกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจหัวข้อเรื่องที่จะเรียน จูงใจให้ผู้เรียนสนใจ และเพื่อเตรียมตัวด้านภาษาก่อนอ่านเนื้อเรื่อง
2. ขั้นการอ่าน ขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน เข้าใจโครงสร้างของงานเขียน เพื่อขยายเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน
3. ขั้นหลังอ่าน ขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านแล้ว และเชื่อมโยงความรู้ความคิดของผู้เรียนได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้อ่านจะเข้าสู่ขั้นตอนการอ่านจับใจความได้นั้น จะต้องแยกแยะหรือความรู้จักกับประเภทงานเขียนเป็นอันดับแรก และอ่านคร่าว ๆ ตลอดทั้งเรื่อง และหาใจความสำคัญ โดยการสังเกตคำที่ปรากฏบ่อย ๆ ในแต่ละย่อหน้า หรือตั้งคำถามกับเหตุการณ์ใดบ้างเกิดขึ้นในเนื้อเรื่อง เมื่อพิจารณาใจความสำคัญแต่ละย่อหน้าได้แล้วให้เรียบเรียงเนื้อหาใหม่ บางข้อความไม่ปรากฏใจความสำคัญ ให้ผู้อ่านพิจารณาแล้วสรุปด้วยตนเอง ทั้งนี้ผู้อ่านต้องมีทักษะในการแยกใจความสำคัญ และใจความรองออกจากกันได้ จึงจะช่วยให้การอ่านจับใจความมีเนื้อความครบถ้วนสมบูรณ์ถูกต้อง

4.7 การวัดประเมินผลการอ่านจับใจความ

การวัดประเมินผลมีความสำคัญต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทุกรูปแบบ เมื่อผู้เรียนได้ทำกิจกรรมแล้ว ผู้สอนควรมีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน การอ่านจับใจความจึงต้องใช้หลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล เพื่อเป็นการตัดสินความรู้ความสามารถในการอ่านจับใจความ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพหลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ ดังที่นักวิชาการได้เสนอแนวทางไว้ดังนี้

แววมยุรา เหมือนนิล (2541: 17) กล่าวถึงการประเมินความเข้าใจในการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. การจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง
3. การบอกรายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ และอื่น ๆ
4. การปฏิบัติคำสั่งและข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
5. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดหรือจินตนาการได้
6. การรวบรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้ว
7. การเลือกความหมายที่ถูกต้องนำไปใช้ได้
8. การให้ตัวอย่างประกอบได้
9. การจำแนกใจความสำคัญและใจความส่วนสำคัญได้
10. การกล่าวสรุปได้

กรมวิชาการ (2546: 248-249) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการอ่านตามความเข้าใจของผู้อ่านดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน
2. เข้าใจคำชี้แจง ปฏิบัติตามคำชี้แจงหรือแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ถูกต้อง
3. จดจำและบรรยายสิ่งที่อ่านเป็นคำพูดของตัวเอง
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนใดสำคัญ
6. บอกได้ว่าตัวอย่างหรือคำอธิบายประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อความสำคัญตอนใดอย่างไร
7. บอกได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคแสดงเนื้อความสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่องอะไร
8. บอกได้ว่าเนื้อหาของเรื่องที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร
9. แสดงข้อสรุปของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
10. บอกได้ว่าในการเขียนเรื่องที่อ่านนั้น ผู้เขียนลำดับความโดยยึดหลักใด

11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้น หรือความหมายที่ไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ ในบทที่อ่าน

จากการประเมินความเข้าใจในอ่านจับใจความที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการวัดประเมินผลสามารถทำได้หลายวิธี แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยที่เข้ามามีบทบาท เช่น ช่วงวัยของผู้เรียน ประเภทของเนื้อหา ประเภทของแบบทดสอบ ต้องเหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้เรียน ผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผล โดยการออกแบบให้สอดคล้องกับปัจจัยดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ

4.8 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541: 295-338) แบ่งการประเมินไว้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การวัดประเมินผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) คือ การสร้างข้อสอบอย่างเป็นทางการ โดยให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในช่วงเวลาที่กำหนด แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm Reference Tests) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) และแบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude test)

1.2 แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Reference Test) ลักษณะของแบบทดสอบนี้ คล้ายคลึงกับแบบทดสอบแรก คือ มีข้อความเป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่าน และเลือกตอบ แต่ไม่เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ หรือนักเรียนกลุ่มอื่น คะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์การอ่านเกณฑ์นี้ถือว่านักเรียนมีความสำเร็จอยู่ระหว่างเกณฑ์ร้อยละ 80-90

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) ได้แก่ กระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านได้จากมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนการใช้แบบฟอร์มต่าง ๆ ในการสังเกตการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ดังนี้

- 2.1 การสังเกตนักเรียน
- 2.2 รายงานคำอ่านที่คลาดเคลื่อน
- 2.3 รายงานคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ
- 2.4 การประเมินผลการเล่าเรื่อง
- 2.5 การประเมินผลตนเอง

Kress และ Johnson (Kress and Johnson. 1965: 81-89 อ้างถึงใน สุรินทร์ทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2543: 148-150) ได้เสนอแนะเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

- 1) ผู้อ่านที่สามารถตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องในของร้อยละ 90-100 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับ 1
- 2) ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องร้อยละ 75-80 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 2
- 3) ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 75 แสดงว่ายังมีข้อบกพร่องในการอ่านจับใจความ พลาดประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่อง ควรมีการอ่านทบทวน

กล่าวได้ว่า การวัดและประเมินในการอ่านจับใจความมีหลายวิธี ซึ่งผู้เรียนจะต้องเข้าใจเรื่องให้อ่านมีทักษะในการจับใจความ ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาเกณฑ์การวัดประเมินผลอย่างเป็นทางการ ด้วยแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Reference Test) เนื่องจากแบบทดสอบที่ใช้ไม่เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความกับผู้เรียนกลุ่มอื่น คะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความระหว่างเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning

แนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน (Task Based learning) เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย มีจุดเด่นและหลักการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาภาษาของตนเอง การทำงานเป็นกลุ่มสัมพันธ์ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านทั้งในและต่างประเทศได้กล่าวถึงแนวคิดไว้ ดังนี้

5.1 ความหมายของแนวคิด Task Based Learning

นักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายของ Task Based Learning ไว้ดังนี้

Long (Long, 1985, อ้างถึงใน อุษา มะหะมัด, 2557: 70) ให้ความหมายของภาระงาน (Task) คือ สิ่งที่เราทำในชีวิตประจำวันโดยทำเพื่อตนเองหรือได้รับมอบหมายให้ทำเพื่อผู้อื่น อาจได้หรือไม่ได้รับสิ่งตอบแทน อาทิ การทำสิริบ้าน การกรอกแบบฟอร์ม เป็นต้น

Breen (1987) ให้ความหมายภาระงานว่า คือ รูปแบบของการเรียนการสอนที่มีโครงสร้างซึ่งมีวัตถุประสงค์เฉพาะ มีเนื้อหาที่เหมาะสม มีขั้นตอนการทำงานที่ระบุไว้ชัดเจน มีขอบเขตของผลลัพธ์และมีจุดหมายโดยรวม เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษา นอกจากนี้ ขั้นตอนการทำงานมีหลายรูปแบบ คือ มีทั้งที่ไม่ซับซ้อนสั้น ๆ ไปจนถึงซับซ้อน เช่น กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) และกิจกรรมตัดสินใจ (Decision-making)

Nunan (1989) งานซึ่งผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจใช้ภาษาผลิตภาษาและมีปฏิสัมพันธ์กันโดยใช้ภาษาเป้าหมายในบริบท ซึ่งให้ความสำคัญกับความหมาย (meaning) มากกว่ารูปแบบของ

ภาษา (form) สอดคล้องกับ Willis (Willis, 1996, อ้างถึงใน วันเพ็ญ เรื่องรัตน์, 2549: 8) ที่ให้ความหมายว่า เป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานจนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อให้ได้ชิ้นงานสมบูรณ์ โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา พร้อมทั้งมีการประเมินผลของงานด้วย ส่วน Skehan (1996) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่ให้ความหมายเบื้องต้น มีแหล่งที่มาสัมพันธ์กับโลกความเป็นจริง การทำภาระงานให้สำเร็จมีการเรียงลำดับ และการประเมินผลการปฏิบัติภาระงานอยู่ในรูปของผลงานที่ออกมา (Task out) สำหรับ (Lee, 2000) กล่าวว่า งานปฏิบัติกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออก นอกจากนี้ ส่วน Richards, Platt และ Weber (Richards, Platt & Weber, 1985, อ้างถึงในวันเพ็ญ เรื่องรัตน์, 2549: 8) Ellis (Ellis, 2003: 4) ให้ความหมาย Task Based Learning ว่า กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจ มีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา นอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนชัดเจนอย่างต่อเนื่อง โดยทั่วไปผู้สอนต้องพิจารณาความสมบูรณ์ของชิ้นงาน และมีกิจกรรมงานปฏิบัติที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพียงอย่างเดียว

นอกจากนี้ Ellis (Ellis, 2003, อ้างถึงในวันเพ็ญ เรื่องรัตน์, 2549: 8) ให้ความหมายของภาระงานไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. งานปฏิบัติ หมายถึง แผนการทำงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือกำหนดการสอน หรือแผนสำหรับกำหนดกิจกรรมในรายวิชาที่สอน
2. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเน้นการสื่อความหมาย ซึ่งงานปฏิบัติต้องส่งเสริมผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการสอนใช้ภาษาสื่อความหมายในการปฏิบัติงาน
3. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการกระบวนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการสื่อสาร เช่น การขอข้อมูล การถามตอบ และการซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
4. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งงานปฏิบัติสามารถเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 เข้าด้วยกัน เช่น ฟัง หรืออ่านข้อความแล้วแสดงความเข้าใจโดยการพูดหรือการเขียน
5. งานปฏิบัติต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด ความรู้ความเข้าใจ เช่น การคัดเลือก การเรียงลำดับ การให้เหตุผล และการประเมินข้อมูล เพื่อที่จะทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
6. งานปฏิบัติต้องมีความชัดเจนตามเป้าหมายของงานปฏิบัติ โดยในแผนการทำงานนั้นต้องกำหนดว่าภาษาที่ได้หลังจากทำงานปฏิบัติต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้ว จะได้เรียนรู้และฝึกภาษาที่ถูกต้องในการปฏิบัตินั้น

จากการศึกษาความหมายของ Task Based Learning สามารถสรุปได้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงาน โดยมีเป้าหมายชัดเจนและต่อเนื่องตามที่ตั้งไว้ เพื่อให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมอย่างหลากหลายและสมบูรณ์ ตามขั้นตอนขั้นตอนตามที่ระบุ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อเข้าใจความหมายมากกว่าการใช้รูปแบบของภาษาทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างปฏิบัติภาระงาน ทั้งนี้ผู้เรียนต้องต้องทราบถึงขั้นตอนในการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมและรับทราบขั้นของภาระงานและขั้นหลังภาระงาน

5.2 องค์ประกอบของ Task Based Learning

นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน ไว้ดังนี้

Nunan (1996) จัดองค์ประกอบเน้นภาระงานไว้ คือ การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ซึ่งได้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เช่น แนวคิด ความเชื่อ ความรู้สึก เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง เข้าใจข้อมูลที่มาจากแหล่งต่าง ๆ และสามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ได้ และเพื่อพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่านและเขียนของผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายของการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ และมีจินตนาการ ส่วน Estaire และ Zanon (Etaire & Zanon, 1994, อ้างถึงใน สุภัทรา ราชายนต์, 2557: 8) ได้ระบุถึงองค์ประกอบภาระงาน ที่ใช้ในการเรียนสอนภาษาไว้อย่างสอดคล้อง 5 ประการ คือ เป้าหมาย (Goal) ข้อมูลป้อนเข้า (Input) บทบาท (Role) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Procedures) และผลงาน (Outcomes) นอกจากนี้ Pica et al (Pica et al, 1993, อ้างถึงใน วิภาดา พูลศักดิ์วีรสาร, 2555: 70) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานไว้ 2 ส่วน ดังนี้ 1) จุดมุ่งหมาย (Goal) ของภาระงาน คือ การระบุว่า ผู้เรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานเดี่ยวเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของภาระงานนั้น 2) งานหรือกิจกรรม (Work or Activities) แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ งานที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ว่าผู้เรียนจะเป็นผู้ให้ข้อมูล (Suppliers) หรือเป็นผู้ร้องขอข้อมูล (Requesters) ขณะร่วมทำงาน และงานที่ระบุว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมี หรือไม่ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Interaction Requirement) งานบางชนิดผู้เรียนจำเป็นต้องเป็นทั้งผู้ร้องขอและผู้ให้ข้อมูล งานประเภทนี้ทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและต่อภาษาค่อนข้างมาก เพราะเกิดการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) ส่วน Candlin (Candlin, 1987, อ้างถึงในณัฐกิตติ์ นานา, 2559: 41) จำแนกโดยเน้นองค์ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมเป็น คือ ตัวป้อน (Input) คือ ข้อมูลที่ใช้ในกิจกรรมซึ่งอาจเป็นข้อมูลทั่วไปจากสื่อต่าง ๆ เช่น สิ่งพิมพ์ หรืออาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน บทบาท (Roles) คือ กำหนดบทบาทของผู้เรียนแต่ละคนว่าจะต้องปฏิบัติต่อกันอย่างไรขณะทำกิจกรรม สถานที่ (Setting) คือ การกำหนดห้องเรียนให้เป็นสถานที่ต่าง ๆ ตามหน้าที่ทางภาษาที่ระบุไว้ขณะทำกิจกรรม การดำเนินกิจกรรม (Action) คือ การระบุขั้นตอนว่าผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรม ผลลัพธ์ (Outcomes) คือ การระบุว่า

หลังจากภาระงานขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจหรือการแก้ปัญหาของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม และสุดท้ายคือ ผลสะท้อนกลับ (Feedback) เป็นการประเมินค่าของภาระงานว่าผู้เรียน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ประกอบด้วย เป้าหมาย ข้อมูล ป้อนเข้า บทบาท ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ชั้นหลังปฏิบัติงาน และชั้นผลสะท้อนกลับผลงาน เพื่อเป็นการประเมินการทำงานปฏิบัติว่าผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมจะดำเนินไปอย่างมีระบบ และเน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการเรียนรู้เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

5.3 รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning

Pattison (1987: 7-8) ได้เสนอรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานไว้ 7 รูปแบบ ดังนี้

1. การใช้คำถามและคำตอบ รวมถึงการตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่การอภิปรายและการตัดสินใจ
2. การสนทนาและบทบาทสมมติ
3. การใช้กิจกรรมจับคู่
4. การใช้กิจกรรมเพื่อเป็นกลยุทธ์เพื่อการสื่อสาร
5. การเล่าเรื่องจากรูปภาพ
6. การใช้กิจกรรมปริศนาและปัญหา
7. การใช้กิจกรรมอภิปรายและการตัดสินใจ

Willis (Willis, 1996, อ้างถึงใน วันเพ็ญ เรืองรัตน์, 2549: 13) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติภาระงาน ดังนี้

1. การจัดทำรายการ (listing) คือ รูปแบบที่มุ่งหวังให้ผู้เรียน แสดงความคิดเห็นของตน โดยมีวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมความคิดและการค้นหาความจริง
2. การเรียงลำดับและการแยกประเภท (Ordering and sorting) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลและจัดแยกประเภทตามหัวข้อต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกัน แต่แหล่งที่มาหรือเนื้อหาต่างกัน เพื่อที่จะรวบรวมส่วนที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน และแยกแยะส่วนที่แตกต่างกันได้
5. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experieoe) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาพูดเกี่ยวกับตนเอง และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลอื่น ผลที่ได้จากการปฏิสัมพันธ์นั้นใกล้เคียงกับบทสนทนาในชีวิตประจำวัน

6. งานที่สร้างสรรค์ (Creative task) หรืออีกชื่อหนึ่งที่เรียกกันทั่วไปว่า โครงการงาน หรือรูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นปฏิบัติการงาน สามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดรายการ การเรียงลำดับข้อมูล การใช้คำถามและคำตอบ การใช้ปริศนา การแก้ปัญหา การเปรียบเทียบ การเล่าเรื่องจากรูปภาพ การสื่อสารโดยการสนทนา อาจเป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม หรือการอภิปรายตัดสินแลกลเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบใด กิจกรรม Task Based Learning ล้วนมุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด การสื่อสารฝึกการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีสถานการณ์ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน

5.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานมีขั้นตอน ดังนี้

Prabhu (Prabhu, 1979, อ้างถึงใน ญัฐกิตติ์ นานา, 2559: 45) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานไว้ 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นวิธีการที่ครูใช้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียนหนึ่งกลุ่มหรือหนึ่งคน เพื่อแสดงหรือสาธิตกิจกรรมก่อน เป็นการลดความยากของกิจกรรมและมุ่งสร้างความสนใจของผู้เรียนได้คิดถึงภาษาที่ต้องนำมาใช้ในการทำกิจกรรม

2. ขั้นภาระงาน (Task) เป็นขั้นตอนที่จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงซึ่งส่วนใหญ่จะได้ปฏิบัติเดี่ยว และหลังจากที่ปฏิบัติงานดังกล่าวเสร็จสิ้น ครูจะต้องให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน

Willis ; Ellis และ Skehan (Willis, 2000 ; Ellis 2004 ; Skehan 1996, อ้างถึงใน วิภาดา พูลศักดิ์วรสาร, 2555: 65) ได้กล่าวถึงขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติการภาระงานงานผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมเพื่อสร้างความสนใจผู้เรียนโดยการสาธิต ยกตัวอย่าง หรือเสนอหัวข้อ เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อม โดยผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะ

2. ขั้นปฏิบัติการภาระงาน ผู้สอนให้ทักษะของงานอยู่ในโลกของความเป็นจริง ใกล้เคียงกับการใช้ชีวิตในปัจจุบัน ให้อิสระในการปฏิบัติการภาระงาน เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้วให้ผู้เรียนรายงานหรือนำเสนอข้อมูล เพื่อให้ผู้สอนประเมินตามความเป็นจริง

3. ขั้นหลังปฏิบัติการภาระงาน ผู้เรียนต้องฝึกฝน ทบทวนกิจกรรม เพื่อสร้างความมั่นใจ และมีส่วนร่วมกับผู้สอนในการประเมินผล

สรุปได้ว่า นักการศึกษาแบ่งขั้นตอนการเรียนการสอนโดยเน้นภาระงานไว้แตกต่างกัน แต่มีเป้าหมายในการทำงานเดียวกัน คือ มุ่งให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการภาระงานโดยเน้นที่พฤติกรรมในการเรียนภาษา ให้ผู้เรียนสื่อสารมากกว่าการเรียนรู้ที่เน้นไวยากรณ์ ระหว่างการเรียนภาษาก็มีขั้นตอนในการเรียน

หลัก ๆ ที่นักการศึกษากำหนดไว้อย่างสอดคล้องกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ Willis (2000) และ Ellis (2003) ในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ โดยสรุปออกมา เป็นขั้นตอนเพื่อใช้ในการจัดทำแผนกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task)

ขั้นที่ 2 ขั้นภาระงาน (Task)

2.1 ขั้นภาระงาน (Task Stage)

2.2 ขั้นวางแผนวางแผนภาระงาน (Planning Stage)

2.3 ขั้นรายงาน (Report Stage)

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังภาระงาน (Language Focus)

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)

3.2 ขั้นฝึกหัดการใช้ภาษา (Practice)

3.3 ขั้นติดตามผล (Follow-up)

5.5 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน มีระบบขั้นตอนอย่างเด่นชัด สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาได้ ซึ่งมีนักวิชาการกล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นปฏิบัติภาระงาน ได้แก่ ความยากของภาระงานอยู่ในระดับที่มีความเหมาะสม เขียนวัตถุประสงค์แต่ละบทเรียนชัดเจน ชี้แจงทำความเข้าใจการทำกิจกรรมภาระงาน บทบาทสำคัญให้ผู้เรียนช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างผลผลิตออกมา ให้ผู้เรียนมุ่งเน้นไปที่ความหมายในการปฏิบัติภาระงาน และให้โอกาสผู้เรียนประเมินการดำเนินงาน และความก้าวหน้าของตนเอง Ellis (Ellis, 2003, อ้างถึงใน ณัฐกิตติ์ นานา, 2559: 49) ส่วน Willis (Willis, 1996, อ้างถึงใน อุษา มะหะหมัด, 2557) จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นหลักการ 5 ประการ คือ

1) ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่ใกล้เคียงหรือที่ใช้จริง 2) การสอนควรเป็นการใช้ภาษา 3) ภาระงานควรจูงใจผู้เรียนให้ใช้ภาษา 4) ควรมุ่งเน้นภาษาในบางจุดของภาระงานในขั้นปฏิบัติงาน 5) การมุ่งเน้นไปที่ภาษา ควรเน้นมากน้อยตามเวลาที่แตกต่างกัน สำหรับ Skehan (Skehan, 1998, อ้างถึงใน นรินทร์ สะภูริวัฒน์, 2555: 30) จะจัดกิจกรรมโดยเน้นการสื่อความหมายเป็นหลัก ความหมายของงานที่ให้โดยผู้เรียน งานต้องสัมพันธ์กับโลกแห่งความจริง ผู้เรียนต้องปฏิบัติให้เสร็จสิ้น เพื่อนำผลลัพธ์มาประเมินการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุป คือ หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นภาระงานนั้น ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในชีวิต ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการฝึกฝนการ

เรียนภาษาโดยมุ่งเน้นความหมายและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติไปสู่ผลสัมฤทธิ์ นอกจากนี้เนื้อหาต้องสอดคล้องกับรูปแบบภาษาและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการประเมิน

5.6 การประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning

การประเมินกิจกรรมโดยเน้นภาระงาน สามารถประเมินได้ดังนี้

Ellis (Ellis, 2003, อ้างถึงใน ญัฐกิตติ์ นานา 2559: 49-50) กล่าวถึงการประเมินกิจกรรมเน้นภาระงานไว้ว่า การประเมินเน้นภาระงานว่ามี 3 รูปแบบ ได้แก่

1. ประเมินโดยตรงจากผลผลิตที่ได้ (Direct Assessment of Task Outcome) เช่น การทดสอบทักษะการอ่านในห้องสมุด โดยให้ภาระงานของนักศึกษาทำจริงด้วยตนเองในห้องสมุด มหาวิทยาลัยสืบค้นบทความหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดขึ้น หากนักศึกษามีปัญหาในการปฏิบัติภาระงานให้นักศึกษาปรึกษากับผู้สอนแทนปรึกษากับบรรณารักษ์ห้องสมุด ทั้งนี้มีเกณฑ์ความสำเร็จแบบผ่านและไม่ผ่าน ซึ่งประเมินได้โดยตรงและไม่ยาก

2. วิเคราะห์จากการสนทนา ซึ่งเป็นผลจากการเน้นภาระงาน ดังนั้น การวัดจึงมีหลากหลาย เช่น ความสามารถจากการสนทนา วัดว่ามีความคล่องแคล่ว (Fluency) ความถูกต้อง (Accuracy) และความซับซ้อน (Complexity)

3. ประเมินจากภายนอก (External Rating) มีส่วนคล้ายคลึงกับการประเมินโดยตรง ผู้ประเมินต้องใช้การสังเกตการณ์ปฏิบัติภาระงาน และตัดสินใจสิ่งที่ต่างจากการประเมินโดยตรง คือ ธรรมชาติของการตัดสินใจสิ่งที่ต่างจากการประเมินโดยตรง คือ ธรรมชาติของการตัดสินใจที่สามารถเห็นวัตถุประสงค์แต่การประเมินภายนอกการตัดสินใจไม่อาจเห็นได้ชัด จึงมีการวัดความสามารถและการทำงานเป็นระดับ ๆ ที่มีการกำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้าแล้ว ยังต้องประเมินร่วมกันทั้งความสามารถทางภาษาและเนื้อหาประกอบกัน

สรุปได้ว่า การประเมินกิจกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ต้องประเมินจากสถานการณ์จริง ต้องประเมินภาระงานที่เกิดขึ้นโดยตรง จากการทดสอบหลังเรียน การสนทนา การประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรม การวิเคราะห์จากการสนทนา โดยมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน สามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้เป็นระดับ ทั้งเนื้อหาและการใช้ภาษาประกอบกัน

5.7 ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน (Task Based learning) ไว้ดังนี้

Willis (Willis, 1996, อ้างถึงใน ฌัฐกิตต์ นาทา, 2559: 48) กล่าวถึงข้อดีของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน ดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการที่จะใช้ภาษาที่ตนเองรู้โดยเน้นภาระงานเป็นคู่ หรือกลุ่มย่อย โดยปราศจากความกลัวว่าจะทำผิดหรือถูกแก้ไขสิ่งที่ผิดหน้าชั้นเรียน
2. ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ใหม่ในการสร้างปฏิสัมพันธ์แบบทันทีทันใดในชั้นเรียนต้องสร้างประโยคเองในขณะนั้นเพื่อสื่อสาร เช่น การสร้างประโยค และวลีในการสื่อสารในขณะเดียวกันก็ต้องคอยรับฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูด
3. ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการแลกเปลี่ยนบทบาทในการพูด ถาม-ตอบ และแสดงปฏิกิริยาต่อคำพูดของเพื่อน
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์จากการสื่อความหมายกับผู้เรียนคนอื่น โดยงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าเป็นการเรียนรู้จากการได้ข้อมูลย้อนกลับมากกว่าการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้อื่น
5. ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสสังเกตการณ์สื่อความหมายทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมายและเรียนรู้การร่วมมือกับเพื่อน เน้นการพูดสื่อสารเพื่อความหมาย
6. ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์อย่างสมบูรณ์ มีแค่เพียงพูดประโยคเดียวแล้วจบ ผู้เรียนจะได้รู้วิธีการเริ่มและจบบทสนทนา และการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างกันสนทนา
7. ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองใช้กลวิธีในการสื่อสารหลาย ๆ แบบ เช่น การตรวจสอบความเข้าใจ การถ่ายทอดความจากคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การจัดความคิดของอื่น และแนะนำคำศัพท์หรือวลีแก่ผู้อื่น
8. ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้นเมื่อสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จ และสามารถใช้อาษาเป้าหมายได้

สรุปข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้ทำให้ผู้เรียน เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่น ๆ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นทั้งกับผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างดี

6. การใช้คำถามของบลูม

การใช้คำถามเป็นสื่อในการแสวงหาความรู้ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด แสดงพฤติกรรมทางการเรียนด้วยการแก้ปัญหา และการหาคำตอบ เพื่อตอบสนองความสนใจใคร่รู้ ผู้สอนจึงต้องมีทักษะในการใช้คำถามที่ดี เป็นการกระตุ้นทักษะการหาคำตอบของผู้เรียนด้วย

6.1 ความหมายของการใช้คำถาม

นักวิชาการได้ให้ความหมายการใช้เทคนิคคำถามไว้ ดังนี้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2548: 111-112) ได้ให้ความหมายของการใช้เทคนิคคำถามไว้ว่า การใช้ประเภทของคำถามเป็น และรู้จักลักษณะคำถามที่ดี การใช้ประเภทของคำถามทั้งคำถามง่าย และคำถามยาก หรือทั้งคำถามแคบและคำถามกว้าง หรือทั้งคำถามระดับต่ำ และคำถามระดับสูง การถามคำถามในห้องเรียนอาจมีความเป็นไปได้ ดังนี้

1. ครูเป็นผู้ถามคำถามให้นักเรียนตอบ
2. ครูและนักเรียนร่วมกันถามคำถาม ร่วมกันอภิปราย
3. นักเรียนผู้ถามคำถาม

ส่วนลักษณะการถามคำถามที่ดีนั้นเป็นศิลปะในการถามคำถามที่ทำให้สามารถกระตุ้นความคิดของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าตอบสนองและกล้าถามย้อนกลับ ส่วน อารมณ์ ใจเที่ยง (2546: 182-187) และ กิตติชัย สุธาสิโนบล (2541: 95-106) ให้ความหมายว่า คำถามมีบทบาทกระตุ้นความคิดค้นคว้าด้วยตนเอง โดยการตั้งคำถาม อาจใช้คำถามกับผู้เรียนรายบุคคล หรือทั้งชั้นเรียน คำถามที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะอย่างมีวิจารณญาณได้ดี พัฒนาความคิดในระดับสูงและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนผู้สอนจึงต้องมีทักษะการคิดด้วย

จากความหมายของการใช้เทคนิคคำถามที่นักวิชาการที่กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการใช้เทคนิคคำถาม หมายถึง กระบวนการคิดหาคำตอบเพื่อเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเครื่องมือพื้นฐานร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้คำถามให้เกิดประสิทธิภาพหรือให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น ผู้สอนจะต้องเข้าใจลักษณะของคำถาม และเลือกนำไปใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและผู้สอนต้องมีความสามารถในการคิดคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองมากที่สุด

6.2 เทคนิคการใช้คำถาม

นักวิชาการได้เสนอเทคนิคการใช้คำถามไว้หลายประการ ดังนี้

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551: 6-8) กล่าวว่า คำถามโดยทั่วไปมี 2 ประเภท คือ

1. คำถามปลายปิด เป็นคำถามที่ต้องการทดสอบความรู้ ความเข้าใจ เพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน เช่น พยัญชนะใดเป็นอักษรควบกล้ำ

2. คำถามแบบเปิด เป็นคำถามที่ครูต้องการให้นักเรียนคิด และเป็นคำตอบที่เป็นไปได้หลายทาง เป็นคำถามที่ส่งเสริมความคิดริเริ่ม

นอกจากการสอนให้เด็กคิดเป็นแล้วนั้นครูจะต้องมีเทคนิคในการสอนอย่างไร ที่จะให้เด็กเกิดทักษะการคิด ครูมีวิธีการใช้คำถาม ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. การใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้เด็กคิด และแสวงหาคำตอบ
2. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นมาก ๆ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้อง
3. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมการคิดแบบต่าง ๆ (ฝึกสังเกต ฝึกบันทึก ฝึกการฟัง ฝึกการปุจฉา วิสัชนา ฝึกตั้งสมมติฐานหรือตั้งคำถาม ฝึกค้นหาคำตอบแหล่งต่าง ๆ ฝึกทำโครงการและวิจัย ฝึกแยกแยะข้อมูล)

4. ฝึกคิดเป็นขั้นตอน
5. ฝึกคิดจากง่ายไปหายาก
6. กระตุ้นและเสริมแรงเป็นระยะ
7. รับฟังความคิดของนักเรียนอย่างสนใจ เนื่องจากอาจมีความคิดที่ดีหรือที่แปลกแตกต่างออกไปแฝงอยู่

8. ไม่เฉลยคำตอบ แต่จะชี้แนะให้นักเรียนค้นหาคำตอบเอง

นอกจากนี้ ดวงกมล สิ้นเพ็ง (2553: 267) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการใช้เทคนิคการตั้งคำถามไว้ 10 ประการ ได้แก่

1. สร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะเรียน และมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม
2. เตรียมคำถามไว้หลายประเภท หลายระดับ จากง่ายถึงยากให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3. คำถามชัดเจน ตรงประเด็น ใช้คำกระชับ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจคำถาม จับประเด็นคำถามได้ง่าย และถูกต้อง

4. ควรตั้งคำถามก่อน แล้วจึงเรียกชื่อผู้เรียนให้ตอบ ครูควรเรียกชื่อผู้เรียนให้ถูกต้องให้ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกภูมิใจที่ครูจำชื่อตนเองได้

5. เมื่อถามคำถามแล้ว ครูควรให้เวลาผู้เรียนได้คิดหาคำตอบ ไม่ควรใจร้อนรีบตอบเอง

6. ครูควรกระจายการเรียกผู้เรียนให้ตอบคำถามให้ทั่วถึงให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีความพร้อม สนใจคำถาม และได้มีโอกาสพัฒนาการคิด

7. ครูควรใช้น้ำเสียงร่าเริงในการถาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนฟัง คิด และอยากตอบคำถาม

8. ถ้าผู้เรียนตอบคำถามผิดหรือไม่ตรงประเด็น ครูควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ และให้แนวทางการคิดคำตอบที่ถูกต้อง ไม่ควรปล่อยให้สงสัยคำตอบของตนเอง หรือจำในสิ่งที่ผิด

9. คำตอบของผู้เรียนที่ไม่ตรงกับคำตอบของครู ครูต้องคิดพิจารณาด้วย เพราะคำถามบางคำถามสามารถคิด และตอบได้หลายแนว ครูอาจได้ข้อคิดหรือความรู้ใหม่จากผู้เรียน

10. ควรให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่ตอบคำถามไม่ได้ ไม่แสดงความเบื่อหน่าย ความโกรธ หรือพูดดูถูก และไม่ควรเปรียบเทียบผู้เรียนที่เก่งกับอ่อน ให้ผู้เรียนอ่อนหมดกำลังใจหรืออับอาย

การใช้เทคนิคคำถามที่ดีต้องมีลักษณะการกระจายคำถามและการใช้เวลาในการตอบ คำถามอย่างทั่วถึงให้ครบทุกคน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการตอบ และควรใช้คำถามยากและง่ายสลับกัน อีกประการหลังจากถามคำถามแล้ว ครูควรใช้เวลาในการตอบ หากยังไม่ได้คำตอบ ผู้สอนควรเงียบรอคำตอบ เพื่อไม่ให้รบกวนความคิดของผู้เรียน ในกรณีที่ผู้เรียนไม่ตอบ หรือตอบไม่ตรงคำถาม ครูควรถามคำถามใหม่ หากผู้เรียนไม่เข้าใจ ควรเปลี่ยนคำถาม แต่คงเนื้อหาสาระเดิม หากผู้เรียนตอบถูกต้อง ครูควรชมเชย และให้กำลังใจ (Turney et al, 1987) ทั้งนี้กรมวิชาการ (2545: 80) ได้กล่าวถึงการใช้เทคนิคคำถามว่า มีความสำคัญ และจำเป็นต่อการพัฒนาความคิดของผู้เรียนอย่างยิ่ง ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

จากการศึกษาแนวคิดของเทคนิคคำถามสรุปได้ว่า แนวคิดการใช้เทคนิคคำถามขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความสอดคล้องกับเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการสอน รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการวัดประเมินผล เช่น การตั้งคำถามปลายปิด การตั้งคำถามปลายเปิด ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามการตั้งคำถามทุกแนวคิดจะเน้นการตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะคิดหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเรียนได้ดียิ่งขึ้น

6.3 การใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม

นักการศึกษาหลายคนได้ให้เสนอเกี่ยวกับแนวคิดของบลูมไว้ในแนวทางเดียวกัน ดังต่อไปนี้

พรทิพย์ แข็งขัน เฉลิมลาภ ทองอาจ และ นาวิณี หล้าประเสริฐ (2554: 202) ได้เสนอว่าแนวคิดของบลูมมีอิทธิพลต่อวงการการศึกษาไทยมากกว่า 50 ปี ดังจะเห็นได้ว่าปัจจุบันก็ยังมีการจัดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ดังกล่าว การวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยคือ พฤติกรรมที่สะท้อนระดับเชาว์ปัญญา (Cognition) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนที่สำคัญของระบบการศึกษาปัจจุบัน

แนวคิดการใช้คำถามของบลูมได้พัฒนาขึ้นใน ปี ค.ศ. 1956 เพื่อจัดประเภทพฤติกรรมการแสดงออกในด้านสติปัญญาของผู้เรียน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการเรียน ตามแนวคิดของ Bloom (Bloom, 1976) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ว่า พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจในการเรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะเข้าชั้นเรียนด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้เขา ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ต่างกัน ถ้า

เขามีพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะไม่แตกต่างกัน คุณลักษณะของแต่ละคน เช่น ความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียน แรงจูงใจในการเรียน และคุณภาพของการสอน เป็นสิ่งที่ปรับปรุงได้ เพื่อให้แต่ละคนและทั้งกลุ่มมีระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

แนวคิดการจัดการเรียนรู้ของบลูมแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1) ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) 2) ด้านจิตพิสัย (affective domain) และ 3) ด้านทักษะทางกาย (psychomotor domain) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือออกแบบการเรียนรู้ที่นำมาใช้มากที่สุด คือ ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) โดยจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ความรู้ (Knowledge)

ระดับที่ 2 ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับที่ 3 การนำไปใช้ (Application)

ระดับที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis)

ระดับที่ 5 การสังเคราะห์ (Synthesis)

ระดับที่ 6 การประเมิน (Evaluation)

ในระบับการพัฒนาความคิดระดับที่ 1-3 เป็นการพัฒนาความคิดระดับต่ำ (lower or thinking skills) ระดับการพัฒนาความคิดระดับที่ 4-6 เป็นการพัฒนาความคิดระดับสูง (higher order thinking skills) (Benjamin Bloom & other, 1956)

ต่อมาในปี ค.ศ. 2001 Anderson และ krathwohl (Anderson & krathwohl, 2001) ได้นำแนวคิดของบลูมมาปรับปรุง สอดคล้องกับ (สำนักวิชาการ, 2560: 24-29) ได้เสนอแนวคิดของบลูมแนวใหม่ของ Anderson และ krathwohl ว่า การใช้คำถามของบลูมมี 6 ระดับเช่นกัน แต่ระดับพฤติกรรมที่ 6 จะใช้ว่าการสร้างสรรค์ (Creating) นำมาปรับเปลี่ยน กำหนดวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจนขึ้น (Bloom' Taxonomy Revised, 2001) โดยการเปลี่ยนคำศัพท์ในการจำแนกพฤติกรรมย่อย เพื่อให้ตรงกับบริบทของผู้เรียน แต่ยังคงระดับพฤติกรรม 6 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ความรู้ความจำ (Remembering)

ระดับที่ 2 ความเข้าใจ (Understanding)

ระดับที่ 3 การประยุกต์ใช้ (Applying)

ระดับที่ 4 การวิเคราะห์ (Analyzing)

ระดับที่ 5 การประเมินผล (Evaluating)

ระดับที่ 6 การสร้างสรรค์ (Creating)

สำนักทดสอบทางการศึกษา (2552: 11) ได้สรุปการเปรียบเทียบแนวคิดของบลูม ปี ค.ศ. 1956 และบลูมแนวใหม่ที่ Anderson และ krathwohl นำมาปรับปรุงพัฒนาไว้ว่า ในปี 1956 บลูม

ใช้คำนามในการอธิบายความรู้ประเภทต่าง ๆ ในฉบับปรับปรุง ปี 2001 พฤติกรรมย่อยจึงระบุเป็น คำกริยา และมีการปรับเปลี่ยนคำว่า ความรู้ (knowledge) เป็น ความจำ (remember) ในฉบับปรับปรุงได้จัดความรู้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ ข้อเท็จจริง (factual) มโนทัศน์ (concept) กระบวนการ (procedural) และความรู้ที่เกิดจากตนเอง (metacognition) ชั้นพฤติกรรมหลักในกรอบเดิม 2 ชั้น คือ ความเข้าใจ (comprehension) เป็น เข้าใจความหมาย (understand) และการประเมิน (evaluation) เป็นสร้างสรรค์ (create) ทั้งใน 6 ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยนี้ โดย Anderson และ Krathwohl (Krathwohl, 2002: 213-215) ได้ปรับปรุงลำดับชั้นการเรียนรู้ของบลูม โดยมีกระบวนการ และคำศัพท์ใหม่อธิบายได้ ดังนี้

1. จำ (Remember) หมายถึง ความสามารถในการดึงเอาความรู้ที่มีอยู่ในหน่วยความจำ ระยะยาวออกมา แบ่งประเภทย่อยได้ 2 ลักษณะ คือ

- 1) จำได้ (Recognizing)
- 2) ระลึกได้ (Recalling)

2. เข้าใจ (Understand) หมายถึง ความสามารถในการกำหนดความหมายของคำพูด ตัวอักษร

และการสื่อสารจากสื่อต่างๆ ที่เป็นผลมาจากการสอน แบ่งประเภทย่อยได้ 7 ลักษณะ คือ

- 1) ตีความ (Interpreting)
- 2) ยกตัวอย่าง (Exemplifying)
- 3) จำแนกประเภท (Classifying)
- 4) สรุป (Summarizing)
- 5) อนุมาน (Inferring)
- 6) เปรียบเทียบ (Comparing)
- 7) อธิบาย (Explaining)

3. ประยุกต์ใช้ (Apply) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการหรือใช้ระเบียบวิธีการ ภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดให้ แบ่งประเภทย่อยได้ 2 ลักษณะ คือ

- 1) ดำเนินงาน (Executing)
- 2) ใช้เป็นเครื่องมือ (Implementing)

4. วิเคราะห์ (Analyze) หมายถึง ความสามารถในการแยกส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ และ ค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบ ความสัมพันธ์ระหว่างของส่วนประกอบกับโครงสร้างรวม หรือส่วนประกอบเฉพาะ แบ่งประเภทย่อยได้ 3 ลักษณะ คือ

1) บอกความแตกต่าง (Differentiating)

2) จัดโครงสร้าง (Organizing)

3) ระบุคุณลักษณะ (Attributing)

5. ประเมินค่า (Evaluate) หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจโดยอาศัยเกณฑ์หรือมาตรฐาน แบ่งประเภทย่อยได้ 2 ลักษณะ คือ

1) ตรวจสอบ (Checking)

2) วิพากษ์วิจารณ์ (Critiquing)

6. สร้างสรรค์ (Create) หมายถึง ความสามารถในการรวมส่วนประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันด้วยรูปแบบใหม่ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกันอย่างมีเหตุผล หรือทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นต้นแบบแบ่งประเภทย่อยได้ 3 ลักษณะ คือ

1) สร้าง (Generating)

2) วางแผน (Planning)

3) ผลิต (Producing)

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551: 55-59) ได้วิเคราะห์การใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม พร้อมตัวอย่างในการใช้คำถามออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสำคัญหรือเนื้อหาของสิ่งต่าง ๆ (Analysis of Element) เป็นความสามารถในการแยกแยะได้ว่า สิ่งใดจำเป็น สิ่งใดสำคัญ สิ่งใดมีบทบาทมากที่สุด ประกอบด้วย

1.1 วิเคราะห์ชนิด เป็นการให้นักเรียนวินิจฉัยว่า สิ่งนั้น เหตุการณ์นั้น ๆ จัดเป็นชนิดใด ลักษณะใด เพราะเหตุใด เช่น ข้อความนี้ (ทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว) เป็นข้อความชนิดใด ต้นผักชีเป็นพืชชนิดใด ม้าน้ำเป็นพืชหรือเป็นสัตว์

1.2 วิเคราะห์สิ่งสำคัญ เป็นการวินิจฉัยว่าสิ่งใดสำคัญ สิ่งใดไม่สำคัญ เป็นการค้นหาสาระสำคัญ ข้อความหลัก ข้อสรุป จุดเด่น จุดด้อย ของสิ่งต่าง ๆ เช่น

1.2.1 สาระสำคัญของเรื่องนี่คืออะไร

1.2.2 ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอะไร

1.2.3 การปฏิบัติเช่นนั้นเพื่ออะไร

1.2.4 สิ่งใดสำคัญที่สุด สิ่งใดมีบทบาทมากที่สุดจากสถานการณ์นี้

1.3 วิเคราะห์สิ่งสำคัญ เป็นการมุ่งค้นหาสิ่งที่แอบแฝงซ่อนเร้นอยู่ เช่น สมทรงเป็นป่าของฉันทน์ (จึงหมายความว่าสมทรงเป็นผู้หญิง)

1.3.1 ถ้าเห็นคนใส่เสื้อขมุกขมอมสกปรกจึงน่าจะเป็นคนยากจน

1.3.2 ข้อความนี้หมายถึงใคร หรือสถานการณ์ใด

1.3.3 สมชายกับสมศรีเป็นพี่น้องกัน สมชายบอกว่าฉันเป็นหลานของเขา แต่สมศรีบอกว่า ฉันไม่ใช่หลานของเธอ ทำไมคนทั้งสองจึงพูดไม่เหมือนกัน (เพราะฉันเป็นลูกของสมศรี)

1.3.4 เรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไร ผู้เขียนมีความเชื่ออย่างไร มีจุดประสงค์อะไร

2. การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationship) เป็นการค้นหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ว่า มีอะไรสัมพันธ์กัน สัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างไร สัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด สอดคล้องหรือขัดแย้งกัน ได้แก่

2.1 วิเคราะห์ชนิดของความสัมพันธ์

2.1.1 ให้คิดว่าเป็นความสัมพันธ์แบบใด มีสิ่งใดสอดคล้องกัน หรือไม่สอดคล้องกัน มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และมีสิ่งใดไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เช่น ลิง นก เป็ด เสือ สัตว์ชนิดใดที่ไม่เข้าพวก

2.1.2 มีข้อความใด มีสิ่งใดไม่สมเหตุสมผล เพราะอะไร

2.1.3 คำกล่าวใดสรุปผิด การตัดสินใจอย่างไร หรือการกระทำอะไรที่ไม่ถูกต้อง

2.1.4 ภาพที่ 1 คู่กับภาพที่ 2 ภาพที่ 3 คู่กับภาพใด

2.1.5 สองสิ่งนี้เหมือนกันอย่างไร หรือแตกต่างกันอย่างไร เช่น มีข่าวลงหนังสือพิมพ์ว่า “กินกาแฟถึงกับทำให้ตาอักเสบได้ เนื่องจากผู้ดื่มกาแฟไม่ได้เอาช้อนออกจากถ้วยกาแฟ ช้อนจึงไปทิ่มตาขณะดื่ม” ข้อความนี้ไม่สมเหตุสมผล เพราะตาอักเสบไม่ได้มาจากกาแฟ แต่มาจากช้อน จึงเป็นคำกล่าวที่สรุปข้อมูลไม่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

2.2 วิเคราะห์ขนาดของความสัมพันธ์

2.2.1 สิ่งใดเกี่ยวข้องกันมากที่สุด สิ่งใดเกี่ยวข้องกันน้อยที่สุด

2.2.2 สิ่งใดสัมพันธ์กับสถานการณ์ หรือเรื่องราวมากที่สุด

2.2.3 การเรียงลำดับมากน้อยของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เรียงลำดับความรุนแรงจำนวน ไกล-ไกล มาก-น้อย หนัก-เบา ใหญ่-เล็ก ก่อน-หลัง

2.3 วิเคราะห์ขั้นตอนความสัมพันธ์

2.3.1 เมื่อเกิดสิ่งนี้แล้ว เกิดผลลัพธ์อะไรตามมาบ้างตามลำดับ

2.3.2 การเรียงลำดับขั้นตอนของเหตุการณ์ วงจรของสิ่งของต่าง ๆ สิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมาจากลำดับขั้นตอน เช่น วิเคราะห์ วงจรของฝน , ฝี่เส้น

2.4 วิเคราะห์จุดประสงค์และวิธีการ

2.4.1 การกระทำแบบนี้เพื่ออะไร การทำบุญตักบาตร (สุขใจ)

2.4.2 เมื่อทำอย่างนี้ แล้วจะเกิดสัมฤทธิ์ผลอะไร ออกกำลังกาย (แข็งแรง)

2.4.3 ทำอย่างนี้มีเป้าหมายอะไร มีจุดมุ่งหมายอะไร

2.5 วิเคราะห์สาเหตุ และผล

2.5.1 สิ่งใดเป็นสาเหตุของเรื่องนี้

2.5.2 หากไม่ทำอย่างนี้ ผลจะเป็นอย่างไร

2.5.3 ข้อความใดเป็นเหตุผลแก่กัน หรือขัดแย้งกัน

2.6 วิเคราะห์แบบความสัมพันธ์ในรูปอุปมาอุปไมย

2.6.1 บินเร็วเหมือนนก

2.6.2 ซ้อนคู่กับส้ม ตะปูจะคู่กับอะไร

2.6.3 ความอยู่ในนา ปลาอยู่ในน้ำ

2.6.4 ระบบประชาธิปไตยเหมือนกับระบบการทำงานของอวัยวะในร่างกาย

3. การคิดวิเคราะห์เชิงหลักการ (Analysis of Organizational Principles) หมายถึง การค้นหาโครงสร้างระบบ เรื่องราว สิ่งของ และการทำงานต่าง ๆ ว่า สิ่งเหล่านั้นดำรงอยู่ได้ในสภาพเช่นนั้นเนื่องจากอะไร มีอะไรเป็นแกนหลัก มีหลักการอย่างไร มีเทคนิคอะไร หรือยึดถือคติใด มีสิ่งใดเป็นสิ่งเชื่อมโยง การคิดวิเคราะห์หลักการเป็นการวิเคราะห์ที่ถือว่ามีความสำคัญที่สุด การที่จะวิเคราะห์เชิงหลักการได้ดี จะต้องมีความรู้ ความสามารถในการวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้ดีเสียก่อน จึงจะสามารถสรุปเป็นหลักการได้ ประกอบด้วย

3.1 วิเคราะห์โครงสร้าง เป็นการค้นหาโครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ เช่น

3.1.1 การทำวิจัยมีกระบวนการทำงานอย่างไร

3.1.2 สิ่งนี้บ่งบอกความคิดหรือเจตนาอะไร

3.1.3 คำกล่าวนี้ มีลักษณะอย่างไร (เชิญชวน โฆษณาชวนเชื่อ)

3.1.4 โครงสร้างของสังคมไทยเป็นอย่างไร

3.1.5 ส่วนประกอบของสิ่งนี้มีอะไรบ้าง

3.1.6 กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

3.2 วิเคราะห์หลักการ เป็นการแยกแยะ เพื่อค้นหาความจริงของสิ่งต่าง ๆ แล้วสรุปเป็นคำตอบหลักได้

3.2.1 หลักการของเรื่องนี้มีว่าอย่างไร

3.2.2 เหตุใดความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จึงไม่มีที่ท่าจะยุติได้

3.2.3 หลักการในการสอนของครูควรเป็นอย่างไร

3.2.4 ลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ เช่น วิเคราะห์วัตถุประสงค์

วิเคราะห์สถานการณ์ วิเคราะห์บุคคล วิเคราะห์ข่าว และวิเคราะห์สารเคมี

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียววินดีสุข, 2548: 120-122 ได้จำแนกการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม ไว้ 6 ประเภท ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แชมณี (2547: 401) โดยผู้วิจัยสรุปได้ ดังนี้ คือ

1. การเรียนรู้ในระดับความรู้ ความจำ (Knowledge) การเรียนรู้ในระดับนี้เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถตอบได้ว่า สิ่งที่ได้เรียนรู้มีสาระอะไรบ้าง ซึ่งการที่สามารถตอบได้นั้น ได้มาจากการจดจำเป็นสำคัญ จึงมักเป็นคำถามที่ถามถึงข้อมูล สาระ รายละเอียดของสิ่งที่เรียนรู้ และให้ผู้เรียนรู้แสดงพฤติกรรมที่บ่งชี้ว่ามีความรู้ความจำในเรื่องนั้น ๆ

ตัวอย่างคำถามระดับความรู้ความจำ

1. กลอน 8 คืออะไร
2. สัมผัสนอกคืออะไร

2. การเรียนรู้ในระดับความเข้าใจ (Comprehension) การเรียนรู้ในระดับนี้ หมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเข้าใจความหมาย ความสัมพันธ์ และโครงสร้างของสิ่งที่เรียนและสามารถอธิบายได้ด้วยคำพูดของตนเอง ผู้เรียนที่เข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หลังจากได้รับความรู้ในเรื่องนั้นมาแล้ว

ตัวอย่างคำถามระดับความเข้าใจ

1. จากตัวอย่างที่เห็น กลอนบทไหนเป็นกลอน 8
2. กลอน 8 ต่างจากกลอน 4 อย่างไร

3. การเรียนรู้ในระดับการนำไปใช้ (Application) การเรียนรู้ในระดับนี้ หมายถึง การเรียนรู้ในระดับที่ผู้เรียนสามารถนำข้อมูล ความรู้และความเข้าใจที่ได้เรียนมาไปใช้ในการหาคำตอบ และแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นคำถามในระดับนี้จึงมักประกอบด้วยสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องดึงความรู้ ความเข้าใจ มาใช้ในการหาคำตอบ โดยพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการเรียนรู้ระดับการนำความรู้ไปใช้

ตัวอย่างคำถามระดับการนำไปใช้

1. กลอน 8 จำนวน 2 บทนี้มีปัญหาเกี่ยวกับการสัมผัสอะไรบ้าง
2. จงปรับปรุงกลอนแปดที่ให้มานี้ให้ดีขึ้น

4. การเรียนรู้ในระดับการวิเคราะห์ (Analysis) โดยทั่วไปมี 2 ลักษณะ คือ

1) การวิเคราะห์จากข้อมูลที่มีอยู่เพื่อให้ได้ข้อสรุปและหลักการที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้

2) การวิเคราะห์ข้อสรุป ข้ออ้างอิง หรือหลักการต่าง ๆ เพื่อหาหลักฐานที่สามารถสนับสนุนหรือปฏิบัติข้อความนี้ พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการเรียนรู้ในระดับวิเคราะห์

ตัวอย่างคำถามระดับการวิเคราะห์

1. กลอนของสุนทรภู่บทนี้ได้รับอิทธิพลจากอะไรบ้าง

2. กลอนของสุนทรภู่บทรูปนี้ต้องการบอกความจริงอะไรแก่ผู้อ่าน

5. การเรียนรู้ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) การเรียนรู้ระดับนี้ หมายถึง การเรียนรู้ที่อยู่ในระดับที่ผู้เรียนสามารถคิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ขึ้นมาซึ่งอาจอยู่ในรูปของสิ่งประดิษฐ์

ตัวอย่างคำถามระดับการสังเคราะห์

1. จงแต่งกลอน 8 ขึ้นมา 1 บท

2. ถ้าสุนทรภู่มีชีวิตอยู่ในยุคนี้ นักเรียนคิดว่า สุนทรภู่จะแต่งกลอนเรื่องอะไร มีแนวดำเนินเรื่องอย่างไรต่อไป

6. การเรียนรู้ในระดับการประเมินค่า (Evaluation) การเรียนรู้ในระดับนี้ หมายถึง การเรียนรู้ในระดับที่ผู้เรียนต้องใช้การตัดสินใจตัดสินคุณค่า มีพฤติกรรมที่บ่งชี้ได้แก่ วิพากษ์วิจารณ์ ตัดสินประเมินค่า จัดอันดับ กำหนดกฎเกณฑ์ กำหนดมาตรฐาน แสดงความคิดเห็น ให้เหตุผล บอกหลักฐาน

ตัวอย่างคำถามและระดับการประเมินค่า

1. กลอน 8 จำนวน 3 บทต่อไปนี้ บทไหนดีที่สุด เพราะเหตุใด

2. กลอน 8 บทนี้ควรปรับปรุงอย่างไรจึงจะดีขึ้น

จากการศึกษาการใช้คำถามของบลูม สรุปได้ว่า คำถามตามแนวคิดของบลูม แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพุทธิพิสัย 2) ด้านจิตพิสัย และ 3) ด้านทักษะทางกาย ด้านที่ถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้นานที่สุด คือ ด้านพุทธิพิสัย โดยจัดประเภทพฤติกรรมการแสดงออกในด้านสติปัญญาของผู้เรียน ออกเป็น 6 ระดับ ในระดับการพัฒนาความคิดระดับที่ 1-3 เป็นการพัฒนาความคิดระดับต่ำ ระดับการพัฒนาความคิดระดับที่ 4-6 เป็นการพัฒนาความคิดระดับสูง

การนำแนวคิดของบลูมมาใช้ออกแบบเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการอ่านจับใจความ ผู้สอนสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ด้านพุทธิพิสัย ในแต่ละขั้นของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงเนื้อหาของบทอ่าน รวมถึงบริบทในการเรียนรู้ของผู้เรียน วัยของผู้เรียน ให้สอดคล้องกับประเภทคำถาม ก็จะสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

6.4 การสอนโดยใช้คำถามของบลูม

Benjamin Bloom (Bloom, 1956, อ้างถึงใน อุษณีย์ อนุรุทธ์วงศ์, 2555: 39-42) ได้เริ่มต้นพัฒนาทางด้านพุทธิพิสัยก่อน และปี 1973 Bloom และ Krathwohl ก็ทำการพัฒนาคุณลักษณะทางด้านจิตพิสัยร่วมกัน รวมทั้งการพัฒนาเพิ่มเติมงานด้านพุทธิพิสัยร่วมกับ Krathwohl และตีพิมพ์ตำรา ชื่อว่า “Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals. Handbook: Cognitive Domain” ส่วนทางด้านเคลื่อนไหวทักษะสัมพันธ์ (Psychomotor Domain) นั้น บลูมไม่ได้ทำการพัฒนา แต่มีผู้อื่นพัฒนาจากแนวคิดของเขา คือ Deve (Deve 1967) Simpson (Simpson 1972) และ Harrow (Simpson 1972)

ทฤษฎีด้านพุทธิพิสัยนั้นบลูมได้อธิบายถึงพัฒนาการ และขั้นตอนของการเรียนรู้-การคิดว่ามีระดับขึ้นจากระดับความคิดต่ำกว่า ไปสู่ระดับที่สูงกว่า 6 ชั้น ดังนี้

1. ความรู้-ความจำ (Knowledge) หมายถึง ผู้เรียนสามารถจำ และเล่ากลับถึงความรู้ที่ได้เรียนมาโดยยังไม่ต้องไปปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงความรู้
 2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการประมวลข้อมูลให้ตรงประเด็น
 3. การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ ทฤษฎี หลักเกณฑ์แนวคิด ไปปรับเปลี่ยนในสถานการณ์ใหม่ที่เป็นรูปธรรม หรือสภาพปัญหาใหม่ที่ไม่เคยเห็นหรือรู้จักมาก่อน
 4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ความสามารถในการพิจารณาหรือแยกรายละเอียดของเนื้อหา
 5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการนำเอาความรู้ประสบการณ์ โจทย์ปัญหา มาสร้างเป็นสิ่งที่ไม่มีเค้ารูปความคิดเดิม เหมือนต้นไม้ที่ตูดน้ำ
 6. การประเมิน (Evaluation) เป็นความสามารถในการใช้วิจารณ์ญาณรอบด้านมาตัดสิน
- Bloom (1959) กล่าวว่า เมื่อบุคคลเกิดการเรียนรู้ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด (Cognitive Domain) หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระใหม่ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้มากขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง
 2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยม (Affective Domain) หมายถึง เมื่อบุคคลได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ก็ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกทางด้านจิตใจ ความเชื่อ ความสนใจ
 3. ความเปลี่ยนแปลงทางด้านความชำนาญ (Psychomotor Domain) หมายถึง การที่บุคคลได้เกิดการเรียนรู้ทั้งในด้านความคิด ความเข้าใจ และเกิดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ความสนใจ ด้วยแล้วได้นำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติ จึงทำให้เกิดความชำนาญมากขึ้น เช่น การใช้มือ เป็นต้น
- จากนั้น Anderson และ Krathwohl ได้ปรับเปลี่ยนคำที่ใช้จากค่านามเป็นคำกริยา คือ เปลี่ยนขั้นที่ 1 ความรู้ความจำ เป็น การจำ เปลี่ยนการประเมินผล เป็น การสร้างสรรค์ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ ให้มีความชัดเจนขึ้น (Bloom' Taxonomy Revised, 2001) พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2550: 75) ได้สรุปการใช้คำถามของบลูมตามระดับขั้นไว้ ดังแผนภาพที่ 2 ดังนี้

แผนภาพที่ 2 สรุปการใช้คำถามของบลูมตามระดับชั้น

การประเมิน	ถามการประเมินค่า
การสังเคราะห์	ถามการสังเคราะห์
การวิเคราะห์	ถามการวิเคราะห์
การนำไปใช้	ถามการนำไปใช้
ความเข้าใจ	ถามความเข้าใจ
ความรู้	ถามความรู้
ระดับพุทธิสัย	การใช้คำถาม

ที่มา : ระดับชั้นของการใช้ความคิดในพุทธิพิสัย (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2550: 75)

การใช้คำของบลูม อาจจำแนกออกเป็นระดับคำถาม ดังนี้

1. คำถามระดับต่ำและระดับสูง ได้แก่ คำถามระดับต่ำ เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบระดับความจำ หรือต้องการวัดความจำ เพื่อใช้ในการทบทวนความรู้พื้นฐาน คำถามระดับสูงเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบระดับการแปลผลการนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า หรือเรียกได้ว่าเป็นคำถามที่ต้องการวัดความคิด ช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะความคิด และการให้เหตุผล

2. คำถามเกี่ยวกับผล กระบวนการ และความคิดเห็น ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับผล เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบในรูปของการสรุปผลขั้นสุดท้าย คำถามเกี่ยวกับกระบวนการต้องการให้อธิบายถึงวิธีดำเนินการ ขั้นตอนที่น่าไปสู่ขั้นสุดท้าย คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ หรือประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

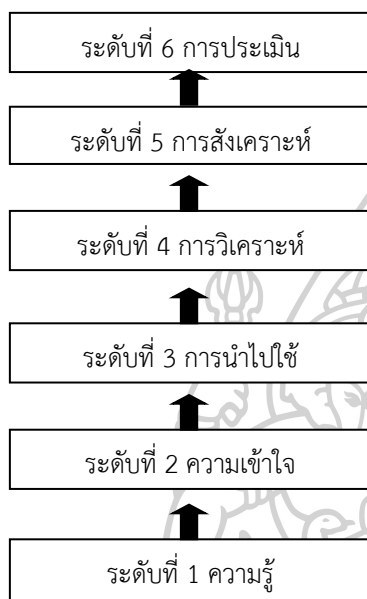
3. คำถามแบบปิด และเปิด ได้แก่ คำถามแบบปิด เป็นคำถามที่มีคำตอบเดียวมักใช้กับข้อมูลที่เป็นความจำ ส่วนคำถามแบบเปิด เป็นคำถามที่ใช้ตอบได้หลายอย่างใช้เพื่อสร้างข้อมูล เพื่อให้เกิดการตอบสนองเฉพาะตัว และนำไปสู่การอภิปราย และการถามในขั้นต่อไป

สรุปได้ว่า การนำคำถามไปใช้กับผู้เรียน ผู้สอนต้องคำนึงถึง ช่วงวัยของผู้เรียน คำถามต้องมีความสอดคล้องกับระดับความยากง่ายของเนื้อหา และตั้งวัตถุประสงค์ในการถาม-ตอบให้ตรงกับระดับพุทธิพิสัย เพื่อเป็นการกำหนดให้ผู้เรียนตอบคำถามได้ตรงประเด็น ตั้งคำถามที่วัดความสามารถในการคิดของผู้เรียนได้ ทั้งนี้ผู้สอนควรใช้คำถามที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความคิดหาคำตอบด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล

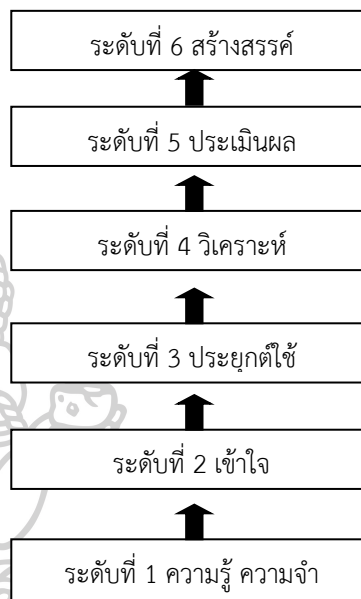
จากการศึกษาแนวคิดของบลูมตามแนวคิดเดิม (Bloom 1956) และบลูมตามแนวคิดใหม่ (Bloom 2001) สามารถสรุปการใช้คำถามตามระดับพุทธิพิสัยตามแผนภาพที่ 3 ดังนี้

แผนภาพที่ 3 สรุปการศึกษาการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม

คำถามตามระดับพุทธิพิสัยของบลูม 1956

คำถามตามระดับพุทธิพิสัยของบลูม 2001

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คำถามวัดระดับพุทธิพิสัยทั้งหมด 3 ชั้น ตามคำถามระดับพุทธิพิสัยของบลูม 2001 คือ ชั้นที่ 1) การเรียนรู้ในระดับความรู้ ความจำ 2) การเรียนรู้ในระดับความเข้าใจ และ 3) การเรียนรู้ในระดับการประยุกต์ใช้ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความ เพราะชั้นคำถาม 3 ระดับนี้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สำหรับการสอนอ่านจับใจความ และมีความเหมาะสมกับระดับพุทธิพิสัยการเรียนรู้ตามช่วงวัยของผู้เรียนมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ เรื่อง การอ่านจับใจความ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ มีดังนี้

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับกลุ่มที่สอนโดยวิธีการอ่านแบบปกติ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2. นักเรียนเห็นด้วยกับวิธีสอนแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS ร้อยละ 85 รังษิมา สุริยารังสรรค์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 53 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบฝึกการอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี การวิเคราะห์ข้อมูลร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent

ผลวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.26/82.50 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบ

ฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด

วิวัฒน์ สงวนทรัพย์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ห้อง ม.2/6 จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60-1.00 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.21-0.79 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25-0.83 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ผลวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

วรัญญา บุรินทร์รัตน์ (2559) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การอ่านจับใจความและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus ผลวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับ

เทคนิค KWL plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความคิดที่มีต่อการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความสรุปได้ว่า การแก้ปัญหาในการอ่าน จับใจความสามารถทำได้หลายเทคนิควิธี ซึ่งปัญหาจากงานวิจัยมีลักษณะที่คล้ายกัน คือ ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ยังไม่เต็มศักยภาพและมีผลการทดสอบยังไม่เป็นที่น่าพอใจทุกโรงเรียนให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านจับใจความ เพราะมีผลกระทบต่อทดสอบระดับชาติของนักเรียนในสาระการอ่าน จึงพยายามหาวิธีพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความอย่างหลากหลายให้เหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งนี้ผลสัมฤทธิ์จะมีเกณฑ์สูงขึ้นได้ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน เช่น ผู้สอน วัสดุ ของผู้เรียน รวมไปถึงบรรยากาศในการเรียน ผู้สอนต้องเลือกเทคนิค แนวคิด และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน จึงจะสามารถแก้ปัญหาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning มีดังนี้

วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 23 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเองด้านการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบบันทึกการเรียนรู้งานปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และใช้สถิติ t-test แบบ Dependent samples ผลการศึกษา พบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ปวรา วงศ์ปัญญา (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม กับการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อ 1. เพื่อหาประสิทธิภาพและหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม กับเทคนิคแผนผังความคิด 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่าน

เชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคคำถามกับเทคนิคแผนผังความคิด 3. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกิจกรรมโดยใช้เทคนิคคำถาม กับเทคนิคแผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนรังวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 41 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคคำถามจำนวน 21 คน และกลุ่มทดลองที่ใช้เทคนิคแผนผังความคิด จำนวน 20 คน แต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดลอง 27 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม กับเทคนิคแผนผังความคิด จำนวน 9 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชนิดปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบวัดเจตคติต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test (Independent Samples)

สุภัทรา ราชายนต์ (2551) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนเขียนแบบเน้นงานปฏิบัติจำนวน 7 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนน ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยใช้สถิติ t-test แบบ Paired Samples t-test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีเจตคติต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษดีกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พนอ สงวนแก้ว (2553) ได้วิจัยการพัฒนา รูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า PANO Model มีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน 4 ขั้นตอนคือ 1.1 ขั้นก่อนปฏิบัติ (Pre-task: P) 1.2) ขั้นปฏิบัติ (Action: A) 1.3) ขั้นความรู้ความจำ และ 1.4) ขั้นผลผลิต (Outcome: O) มีประสิทธิภาพ 73.67/74.92 อยู่ในระดับดีและคะแนนความเข้าใจในการอ่านของ

กลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดผลเท่ากับ 3.17 หมายถึงระดับใหญ่มาก 2) ความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยายอยู่ในระดับมาก 3) คะแนนหลังเรียนและสอบซ้ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึง นักเรียนมีความคงทนในการเรียน และ 4) ผลความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบ Pono Model เป็นทางบวก

นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย (2554) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงานของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงานของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ 2) ประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น การดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงาน ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบวัดความสามารถในการปฏิบัติภาระงาน และบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนระยะที่ 3 การประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง ระยะเวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ รวม 30 ชั่วโมง นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test ผลการวิจัย 1. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงานของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์มีประสิทธิภาพดีในการเสริมสร้างการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2. การประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจากการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ในห้องเรียนพบว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพดี ผลการทดสอบแสดงว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงานมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงานหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติภาระงานได้ดี รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

นรินทร์ชัย สะภูริวัฒน์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาจีน และ 2) ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและแผนการสอน ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือการวิจัยและระยะที่ 3 การทดลองเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบและการสรุปผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สาขาวิชาภาษาจีน ที่มีปัญหาด้านการจำอักษรจีนในการระบุเสียงและความหมายของตัวอักษร และทักษะการอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบทดสอบก่อน - หลังการทดสอบ แบบทดสอบย่อยระหว่างทดลอง 2 ชุด การสังเกต บันทึกการเรียนรู้อย่างเป็นระบบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือ Wilcoxon Signed-ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์เพื่อยกระดับความตระหนักรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงส่วนประกอบแสดงเสียงและส่วนประกอบแสดงความหมายของอักษรจีนเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการรู้จักอักษรในคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่านและในการประยุกต์กลวิธีการอ่าน ขั้นตอนการสอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมี 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นอักษรเชื่อมโยง ขั้นที่ 2 ขั้นอักษรอักษรในบริบท และขั้นที่ 3 ขั้นการป้อนกลับและสะท้อนกลับ ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดลอง สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถในการคาดเดาความหมายในการระบุเสียงอ่านของอักษรจีนซึ่งปรากฏในประโยค ความสามารถในการเข้าใจบทอ่านวัดจากการระบุอักษรของคำศัพท์ในบทอ่านและความสามารถในการเข้าใจบทอ่านวัดจากการเลือกคำตอบเกี่ยวกับบทอ่านได้ถูกต้อง

วิภาดา พูลศักดิ์วีรสาร (2555) การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยกลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยกลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 2) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการให้รูปแบบฯ 3) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน คะแนนความสามารถในการใช้กลวิธีอภิปัญญาในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการให้รูปแบบฯ ทั้งนี้รูปแบบและแผนการเรียนรู้อันได้พัฒนามาไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษา 12 คน ที่สมัครเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ณ ศูนย์รวมนักศึกษาแบบติสต์ กรุงเทพฯ

ระหว่างเดือน ก.ค.55 - ส.ค.55 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 90 นาที สำหรับเครื่องมือวิจัยที่ใช้ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการบอกความคิด แบบสำรวจ แบบทดสอบ และแผนการเรียนรู้ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) การวิจัยนี้เป็น การวิจัยประเภทผสมผสานวิธี

ผลการวิจัยได้ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้ 1. รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ การดำเนินงาน กระบวนการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล เรียกว่า META Model มีการดำเนินงาน 4 ขั้น คือ ขั้นจัดการก่อนปฏิบัติงาน (M) ขั้นสนับสนุนขณะปฏิบัติงาน (E) ขั้นฝึกฝนหลังปฏิบัติงาน (T) และขั้นประเมินผลลัพธ์ (A) ซึ่งรูปแบบได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ว่าอยู่ในระดับดีมากและแผนการเรียนรู้ภายใต้รูปแบบมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี 2. คะแนนความเข้าใจการอ่านของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลให้เรียนรู้ความเข้าใจการอ่านในระดับดีและความรู้สึกดีขึ้น 3. ความสามารถในการใช้กลวิธี อภิปรายหลังเรียนด้วยรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลให้มีการใช้กลวิธีการถามคำถามและกำหนดวัตถุประสงค์เพิ่มขึ้น 4. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับพอใจมากและมีผลให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนร่วมมือกันทำภาระงานทำให้สนุกสนานกับการอ่านภาษาอังกฤษ

อุษา มะหะมัด (2557) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา วัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3) เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางหลวงที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการขยายผลการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไม้หูช้าง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเน้นภาระงาน คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ และแบบทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนตามรูปแบบวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่แบบไม่อิสระและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีชื่อว่า “ADAA Model” มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ เน้นที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นเองอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยการปฏิบัติภาระงาน และผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมที่เน้นการร่วมมือกันเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความรู้เดิม (Activating background knowledge: A) ขั้นที่ 2 ปฏิบัติภาระงาน (Doing task: D) ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ภาษา (Analyzing language: A) และขั้นที่ 4 ประเมินผลการเรียน (Assessing: A) 4) การวัดผลและประเมินผล 2 ด้าน คือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ และ 5) เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย ผู้เรียนต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ ภาระงานที่มอบหมายเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และการทำงานกลุ่มประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่หลากหลาย พบว่า รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.29/81.30 2. ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 2.1) หลังเรียนตามรูปแบบนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบมีพัฒนาการด้านทักษะการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก 2.3) หลังเรียนตามรูปแบบนักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 3. ผลการขยายผลรูปแบบพบว่า หลังการเรียนตามรูปแบบนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีพัฒนาการด้านทักษะการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก และมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

จิรนุช วงษ์อาร์ักษ์ (2558) ได้ศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรโดยรวมและ 5 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมด้านส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวนทั้งสิ้น 624 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert' Scale) จำนวน 53 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น

เท่ากับ 0.963 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยพบว่า 1. นิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวิชาการ ด้านกีฬา และการส่งเสริมคุณภาพ ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง 2. นิสิตชายและหญิง มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวรโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ และด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม นิสิตมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไม่พบความแตกต่าง 4. นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม นิสิตมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิชาการ ด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพด้านนันทนาการและด้านส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี ไม่พบความแตกต่าง 5. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ณัฐกิตต์ นาทา (2559) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยการใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระและงานโค้ช การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยการใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช 2) เพื่อออกแบบและพัฒนาหลักสูตรและคู่มือฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยการใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช 3) เพื่อทดลองใช้หลักสูตรและคู่มือฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และ

คิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช 4) เพื่อศึกษาความทสมารถด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียน โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 5) เพื่อประเมินและปรับปรุงหลักสูตรและคู่มือฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้เน้นภาระงานและการโค้ช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการอบรม คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นปีที่ 5 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 28 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการโค้ช คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ชั้นปีที่ 5 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 6 คนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 233 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรและคู่มือฝึกอบรม แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเน้นภาระงาน แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ แบบประเมินความสามารถการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินความสามารถการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระ ต่อกัน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลวิจัย พบว่า 1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจากการวิเคราะห์เอกสาร สัมภาษณ์ และสนทนากลุ่มย่อย พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนา นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบไปด้วย 1. สภาพปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตร 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) สารการเรียนรู้ประจำหน่วย 5) กระบวนการฝึกอบรมชื่อว่า SBADF ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ (Stimulation) ขั้นที่ 2 ระดมพลังสมอง (Brainstorming) ขั้นที่ 3 ปฏิบัติงาน (Action) ขั้นที่ 4 สรุปและอภิปราย (Discussion) และขั้นที่ 5 สะท้อนผล (Reflection) 2. หลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างมีความสอดคล้องในภาพรวม ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.60 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.43) มีความสอดคล้องระดับมากที่สุด และหลักสูตรฝึกอบรมมากที่สุดประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ทักษะการอ่าน...สะพานสู่ความสำเร็จ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ทักษะการคิด...พิชิตเป้าหมาย หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 task-based learning: แนวคิดมุ่งเน้นปฏิบัติงาน และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี...นำทฤษฎีสู่การปฏิบัติ 3. การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมพบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ภาพรวมทุกโรงเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.72) แสดงว่ามีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ระดับมากทุกโรงเรียนและความสามารถในการจัดการ

เรียนรู้ภาพรวมทุกโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.58) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.26) แสดงว่ามีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ระดับมากที่สุด 4. การประเมินหลักสูตรพบว่า เป็นหลักสูตรที่ช่วยพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น ตอบสนองความต้องการผู้อบรมมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้อบรมแสดงความคิดเห็น 5. ความสามารถด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำถามของบลูม มีดังนี้

ลำดวน วงศ์ภักดิ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามทฤษฎีของบลูม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามทฤษฎีของบลูม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนกับหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามทฤษฎีของบลูม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลนางแล (บ้านทุ่ง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลนางแล (บ้านทุ่ง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 จำนวน 40 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนอนุบาลนางแล (บ้านทุ่ง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 23 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคิดวิเคราะห์ ชนิดปรนัย 30 ข้อ อัตนัย 10 ข้อ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทำการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้และมีการทดสอบในระหว่างเรียนแล้วให้นักเรียนทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1. ผลการหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามทฤษฎีของบลูม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามทฤษฎีของบลูม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 32.45/15.75) อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามทฤษฎีของบลูม โดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.75, S.D = 0.47)

วิภาวดี นวลพัต (2555) ได้ศึกษาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพุทธิพิสัยของบลูม การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ กำหนดเกณฑ์ผ่าน 70/70 และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวพุทธิพิสัยของบลูม กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนน้ำพองพัฒนศึกษารัชมังคลาภิเษก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 26 คน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยก่อนการทดลอง (Pre-experimental Research) แบบกลุ่มเดียว (One-Shot Case study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ นวัตกรรมกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพุทธิพิสัยของบลูมและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในนวัตกรรม จำนวน 8 แผน 2. เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผล ประกอบด้วย 1) ผลความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ได้แก่ แบบประเมินผลงานนักเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 30 ข้อ 2) ผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพุทธิพิสัยของบลูม ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนมีค่า 74.08/80.77 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนจากการประเมินผลงานและการทดสอบรวมเฉลี่ยร้อยละ 74.08 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 80.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่วิเคราะห์จากแบบประเมินผลงาน (Scoring Rubric) พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา สามารถวิเคราะห์ ประเมินค่า นำไปใช้และสร้างผลงานได้อย่างสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นตรงประเด็น ตกแต่งผลงานสวยงาม แต่การใช้ภาษายังบกพร่องในการเรียบเรียงคำ ใช้ภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน สะกดผิด ลายมือไม่สวยงาม 3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดพุทธิพิสัยของบลูม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 4.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 4.45 ด้านความรู้ที่ได้รับ ค่าเฉลี่ย 4.32 และด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 4.28 ตามลำดับ

วันทา สุขโสสม (2551) ได้ศึกษา เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 หากค่าดัชนีประสิทธิผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้

คำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 3 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.82 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.74 และแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.81 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.82 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent Samples)

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ 1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E/E) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.5990 3. นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนเฉลี่ยในการวิเคราะห์หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 โดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความ โดยการใช้คำถามของบลูม (Bloom) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิผล ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ และการคิดวิเคราะห์ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ และควรนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

งานวิจัยต่างประเทศ

Abidin (Abidin, 1997, อ้างถึงใน วันเพ็ญ เรืองรัตน์, 2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในรูปโครงการ ซึ่งโครงการนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยมุ่งให้ความสำคัญกับความร่วมมือของผู้เรียน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ มหาวิทยาลัย เซนต์ (Universiti Sains) ในประเทศมาเลเซีย โดยใช้ผู้เรียนจำนวน 6 ห้อง ห้องละประมาณ 24 คน ซึ่งแต่ละห้องแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 4-5 คน ระยะเวลาทดลอง จำนวน 14 สัปดาห์ โดย 10 สัปดาห์ ให้ทำโครงการให้สมบูรณ์ ในแต่ละสัปดาห์ เรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน 4 ชั่วโมง และ 1 ชั่วโมง สำหรับทำกิจกรรมโครงการ ผู้เรียนมักใช้นอกเวลาเรียนปฏิบัติงาน ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติโครงการสามารถทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น และท้าทายผู้เรียนเป็นอย่างมาก เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จริงที่สามารถสื่อสารได้ในชีวิตจริง ทางด้านครูผู้สอนนั้น หลายคนไม่พอใจกับการประเมินผลการสอน เนื่องจากแตกต่างไปจากวิธีการประเมินผลแบบเดิมและผู้สอนไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ทางการเรียนภาษาได้

Coleman (1987) สร้างกิจกรรมโดยเน้นภาระงานเพื่อสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ใช้แบบเรียนเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม ที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องราวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนพบ เมื่อสำเร็จการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนที่ใช้กิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

Nunan (1991) ศึกษากิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการสื่อสาร ได้สรุปว่า งานเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรของแบบเรียน และเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ภาษา งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริง ตัวบ่อนที่กำหนดให้เป็นปัญหาซึ่งเป็นงาน จะต้องมีความหมายต่อผู้เรียน เหมาะสมกับระดับและใกล้ตัวผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ไม่ยาก และสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนว่าสิ่งที่เรียนรู้อาจสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการดำเนินชีวิต การศึกษาของ Nunan ให้แนวความคิดว่าผู้เรียนที่เรียนร่วมกันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย เพราะต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดโต้ตอบกันไปมาระหว่างผู้เรียนด้วยกัน งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ESP)

สรุปการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัยดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม นอกจากนี้ยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ และเพื่อใช้กำหนดตามเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้ 1. การอ่านจับใจความจากนิทาน 2. การอ่านจับใจความจากข่าว 3. การอ่านจับใจความจากบทความ 4. การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น และ 5. การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง

ทั้งนี้ได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม เพื่อนำมาสังเคราะห์ความหมายและแนวคิด ซึ่งสรุปการศึกษาได้ ดังนี้ 1. ความหมายและแนวคิด Task Based Learning และคำถามของบลูม 2. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning และคำถามของบลูม

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Willis (2000), Ellis (2004), และ Bloom's Taxonomy Revised, 2001 ที่ Anderson และ Krathwohl (2001) มาสังเคราะห์และปรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม โดยกำหนดเป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) ร่วมกับคำถามของบลูม

ขั้นที่ 2 ขั้นภาระงาน (Task)

2.1 ขั้นภาระงาน (Task Stage) ร่วมกับคำถามของบลูม

2.2 ขั้นวางแผนวางแผนภาระงาน (Planning Stage)

2.3 ขั้นรายงาน (Report Stage)

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังภาระงาน (Language Focus)

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)

3.2 ขั้นฝึกหัดการใช้ภาษา (Practice)

3.3 ขั้นติดตามผล (Follow-up)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม” เป็นการวิจัย เชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว วัดผลการทดลองก่อนและหลังการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 10 ห้อง รวม 454 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบ Cluster ด้วยวิธีการจับสลาก โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Unit of Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
 - 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ระยะเวลาที่ศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 15 คาบ รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน และทดสอบหลังเรียน 2 คาบ รวม 17 คาบ

วิธีและขั้นตอนการวิจัย

มีขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล

โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการวิจัย ได้แก่
 - 1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 ศึกษาเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม
 - 1.3 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ
 - 1.4 ศึกษาเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
 - 1.5 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม และการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ใช้ทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Pre-test) และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Post-test) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1: การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งศึกษา วิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

1.2 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

1.3 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม และการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 กำหนดเนื้อหา และระยะเวลาในการทดลอง เพื่อสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม จำนวน 5 แผน รวม 15 คาบ ดังรายการของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความ

ลำดับ ที่	กิจกรรม	เนื้อหา	เวลา (คาบ)
1	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1	การอ่านจับใจความจากนิทาน	3
2	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2	การอ่านจับใจความจากข่าว	3
3	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3	การอ่านจับใจความจากบทความ	3
4	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4	การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น	3
5	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5	การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง	3
รวม			15

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถาม
ของบลูม มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

เชื่อมโยงความรู้ด้วยการใช้บทสนทนา การตอบคำถาม เพื่อทดสอบความเข้าใจพื้นฐาน
เกี่ยวกับการอ่าน

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับ
คำถามของบลูม มีรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ขั้นตอนกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ลำดับ	ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้	ตัวอย่างกิจกรรม
1	ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task)	นักเรียนศึกษาหลักการอ่านจับใจความและฝึกตั้งคำถามตามระดับพุทธิพิสัยของบลูม ระดับคำถามที่ 1-3 จากการอ่านบทอ่านตัวอย่าง ตามคำแนะนำของครู
2	ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task) ร่วมกับคำถามของบลูม - ขั้นภาระงาน (task stage)	นักเรียนแบ่งกลุ่มการทำกิจกรรม และรับแบบบันทึกกิจกรรมกลุ่ม มอบหมายหน้าที่สมาชิกในกลุ่ม เพื่ออ่านบทอ่านและตั้งคำถาม เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร เพราะอะไร ผลเป็นอย่างไร นำไปประยุกต์ใช้อย่างไร เป็นต้น
	- ขั้นวางแผนภาระงาน (Planning stage)	นักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่าน และบันทึกกิจกรรมการอ่านตามหัวข้อ โดยการตั้งคำถามจากประเด็นจากบทอ่าน นักเรียนสร้างงานจากการอ่านจับใจความ โดยสรุปเป็นแผนภาพความคิด การเล่าเรื่องโดยสรุปใจความสำคัญพร้อมวาดภาพประกอบการเล่า
	- ขั้นรายงาน (Report stage) ร่วมกับคำถามของบลูม	นำเสนอการอ่านหน้าชั้นเรียน และตั้งคำถามจากบทอ่าน ให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันตอบ ผู้ฟังแต่ละกลุ่มต้องจดบันทึกการนำเสนอ การอ่านลงในแบบบันทึกกิจกรรมการอ่าน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอแนะ เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงทักษะการอ่านจับใจความกับกลุ่มอื่น และนำไปแก้ไขให้ถูกต้อง
3	ขั้นหลังภาระงาน (Language focus)	นักเรียนรับผลงานจากการเขียนให้คำแนะนำจากเพื่อน และครูมาทบทวน เพื่อแก้ไขให้สมบูรณ์
	- ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)	อ่านเพื่อพิจารณาบทอ่านอีกครั้ง และแก้ไขคำตอบให้สมบูรณ์ถูกต้อง
	- ขั้นติดตามผล (Follow-up)	นักเรียนนำงานที่แก้ไขตามคำแนะนำจากเพื่อน และครู ส่งคืนครู

ขั้นสรุป นักเรียนนำผลงานผ่านตามเกณฑ์พัฒนามารวบรวม เพื่อจัดแสดงผลงานหน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ แสดงความคิดเห็นจากการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านจับใจความทั้งด้านเนื้อหา และวิธีการ

1.5 เสนอแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านเนื้อหา การใช้ถ้อยคำภาษา และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence :IOC) จากนั้นนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) โดย IOC มีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่ามีความเหมาะสม และสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่
-1	หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำผลการพิจารณาไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น
	\sum	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	R	หมายถึง	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

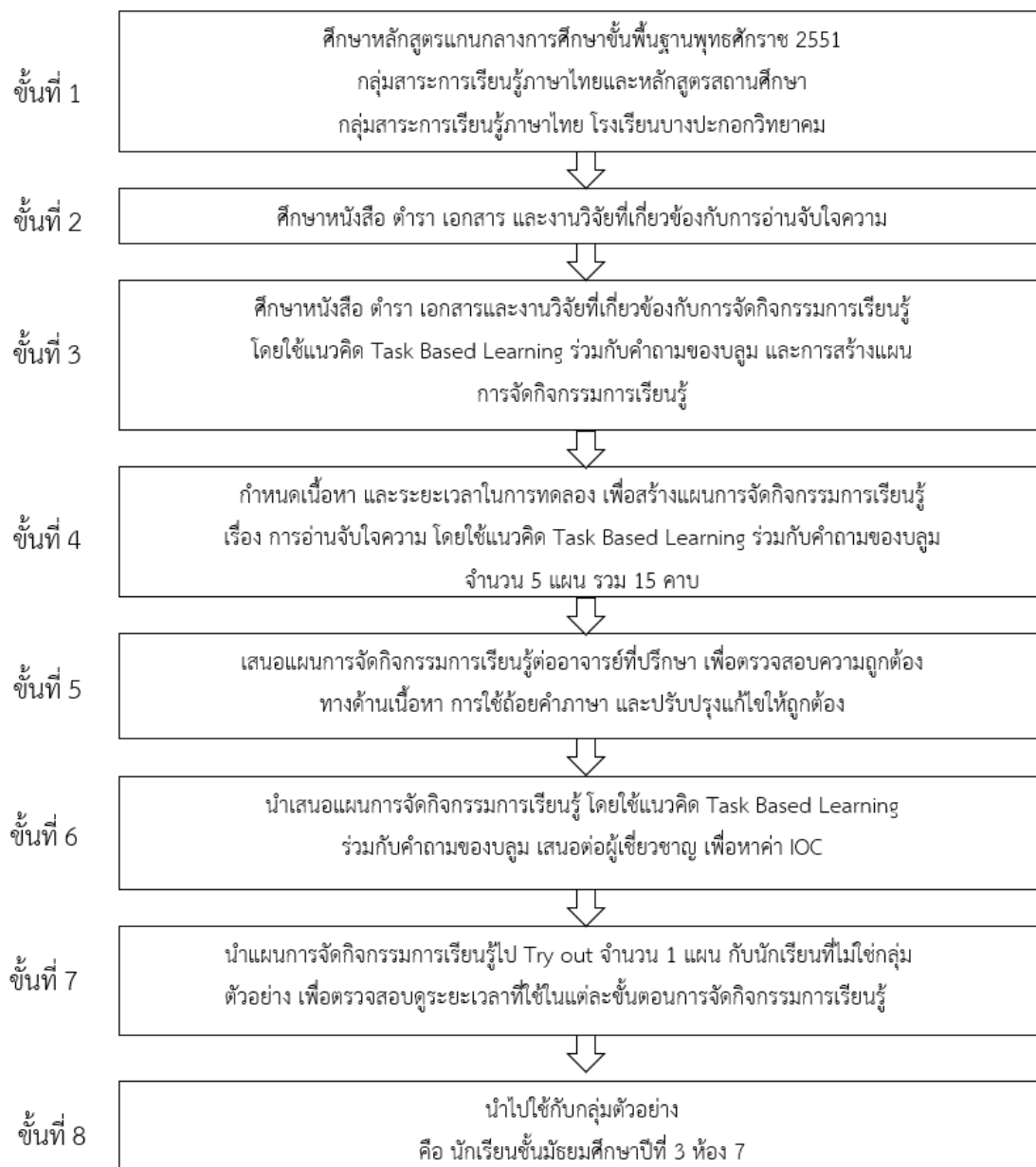
ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ค่าที่ยอมรับได้ ตั้งแต่ .50-1.00 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 (ดูภาคผนวก จ ตารางที่ 16 หน้า 166)

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไป Try out จำนวน 1 แผน กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.8 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7

สรุปการสร้าง และพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ่านจับใจความ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอน ดังแผนภาพ ที่ 4

แผนภาพที่ 4 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน แต่สลับข้อสอบสลับตัวเลือก โดยมีขั้นตอนการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สารที่ 1: การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1: ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ศึกษาวิเคราะห์ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียน บางปะกอกวิทยาคม พุทธศักราช 2551 ดังนี้

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีสร้างเครื่องมือ และวิธีวัดผลทางการศึกษา

2.3 วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

2.4 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Test Blueprint)

ตารางที่ 6 วิเคราะห์เนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

เนื้อหา	จุดประสงค์	รูปแบบข้อสอบ	ความรู้ความเข้าใจ				รวม
			ความรู้ความเข้าใจ	เข้าใจ	ประยุกต์ใช้	วิเคราะห์	
1. การอ่านนิทาน		ปรนัย 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ	1	3	1	-	5 ข้อ
2. การอ่านข่าว		ปรนัย 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ	1	4	1	2	8 ข้อ
3. การอ่านบทความ		ปรนัย 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ	1	5	1	-	7 ข้อ
4. การอ่านเรื่องสั้น		ปรนัย 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ	1	3	1	-	5 ข้อ
5. การอ่านบทร้อยกรอง		ปรนัย 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ	-	3	1	1	5 ข้อ
จำนวนข้อสอบ			4	21	5		30 ข้อ
จำนวนเวลาที่ใช้ในการสอบ			1 คาบ				

2.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ให้ครอบคลุมตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยแต่ละข้อให้มีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ตัวเลือก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

และคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 30 ข้อ โดยคัดเลือกให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ดูภาคผนวก จ ตารางที่ 19 หน้า 172)

2.6 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม การใช้ถ้อยคำภาษา และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.7 นำเสนอแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเนื้อหา แล้วนำความคิดของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) นำผลจากการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 (ดูภาคผนวก จ ตารางที่ 17 หน้า 168)

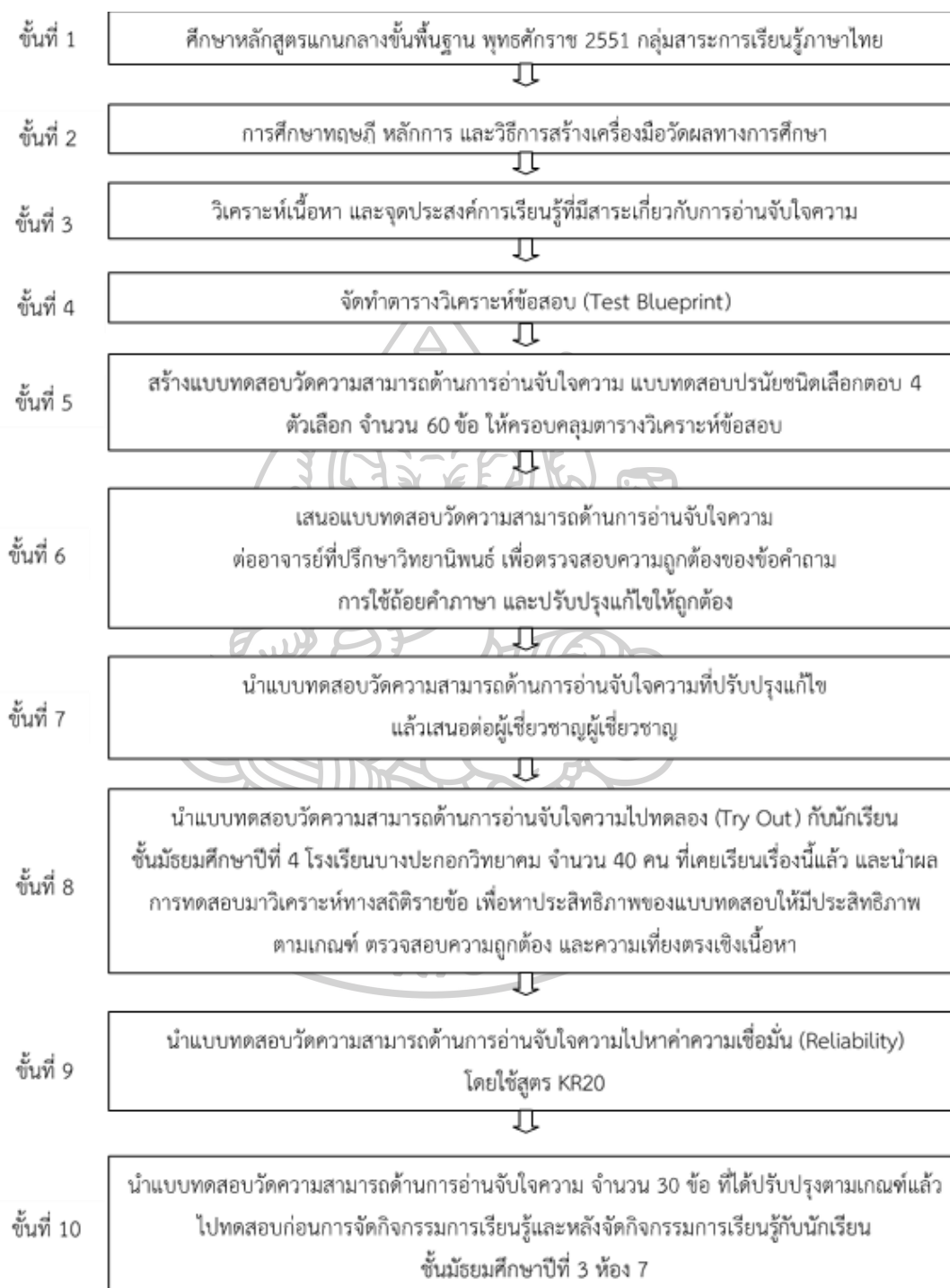
2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม จำนวน 1 ห้อง ทั้งหมด 40 คน ที่เคยเรียนเรื่องนี้แล้ว และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติรายชื่อเพื่อหาประสิทธิภาพของบททดสอบให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยพิจารณาจากค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 และคัดเลือกข้อสอบไว้จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.48-0.68 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.23-0.69

2.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR20 ของคูเดอร์ และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89

2.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงเกณฑ์แล้วไปใช้ทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

สรุปการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความมีขั้นตอน ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากตำรา เอกสารเกี่ยวกับหลักการสร้างแบบสอบถาม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ โดยกำหนดค่าความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีการกำหนดค่าความคิดเห็นตามรายละเอียดตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 มาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)

คะแนน	ระดับคุณภาพ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการให้ความหมาย ซึ่งนำมาจากแนวคิดของ Best (Best W. John, 1997: 190) ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เกณฑ์การให้ความหมายของค่าความคิดเห็น

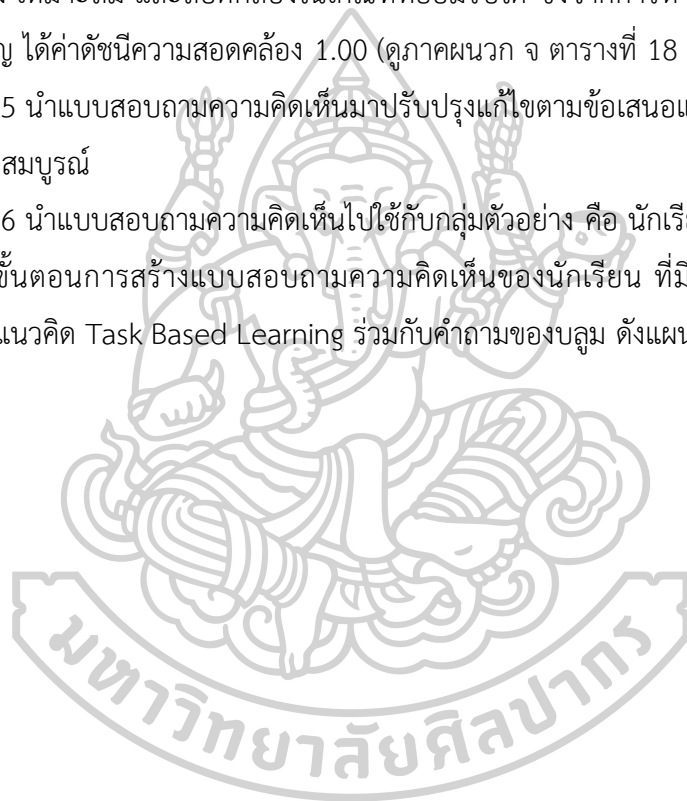
ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำแบบสอบถามความคิดเห็นมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item and Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ว่า ถ้าได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปแสดงว่าข้อคำถามนั้น มีความถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหา ถือว่ามีความถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 (ดูภาคผนวก จ ตารางที่ 18 หน้า 171)

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน จนถูกต้องสมบูรณ์

3.6 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปลขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pre-test and Post-test Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547: 144) ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

จากตารางข้างต้นสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย ดังนี้

- T1 หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความ
- X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
- T2 หมายถึง การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความ

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความรู้การอ่านจับใจความ ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Pre-test จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที เพื่อวัดพื้นฐาน การอ่านจับใจความ

2.2 ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ก่อนเรียน และหาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 ระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 15 คาบ

2.5 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ Post-test ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แต่สลับข้อและสลับตัวเลือก

2.6 ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นจึงนำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนความสามารถการอ่านจับใจความ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.7 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

2.8 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม และแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล

1. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้ Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ด้วยการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

1.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ โดยใช้ Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

1.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

1.2.2 การตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR20 (Kuder and Richardson20)

1.3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 วิเคราะห์ความสามารถการอ่านจับใจความ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบค่าที่ (t-test) แบบ Dependent

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม โดยสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมินการแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert) (Likert, quoted in Best, 1986: 182) ดังนี้

5	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก
3	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยในระดับน้อย
1	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

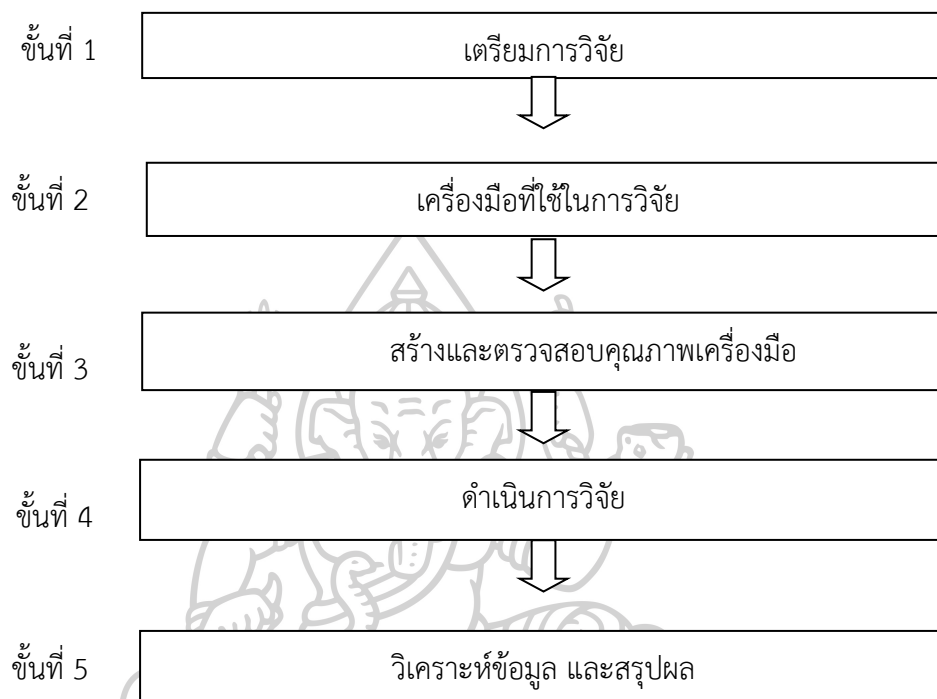
เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ตามตารางที่ 10 ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 196)

ตารางที่ 10 เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม

ระดับคะแนน	ระดับความคิดเห็น
4.50 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม” ทั้ง 5 ขั้นตอน ตามแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม” เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็น ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม โดยทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ และข้อคำถามในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	df	t-test	Sig
ทดสอบก่อนเรียน	40	30	13.43	2.14	39	24.872	.000*
ทดสอบหลังเรียน	40	30	21.75	1.60			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 21.75$, S.D. = 1.60) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 13.43$, S.D. = 2.14) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนได้เรียน โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูมแล้ว นักเรียนมีความสามารถการอ่านจับใจความสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เมื่อพิจารณาการทำแบบทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แยกตามเนื้อหาแบบทดสอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ นิทาน ข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง โดยเรียงลำดับตามร้อยละของคะแนนจากมากไปหาน้อย พบว่านักเรียนมีความสามารถในการทำแบบทดสอบประเภทนิทานได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.3 ($\bar{X} = 5.02$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ ประเภทข่าว คิดเป็น ร้อยละ 77.81 ($\bar{X} = 6.23$, S.D. = 0.69) ประเภทบทความ คิดเป็นร้อยละ 75.71 ($\bar{X} = 5.30$, S.D. = 0.68) ประเภทเรื่องสั้น คิดเป็นร้อยละ 64.00 ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.72) และลำดับสุดท้าย คือ บทร้อยกรอง คิดเป็นร้อยละ 50.00 ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = 0.64)

ผลคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม แยกตามประเภทของเนื้อหา มีรายละเอียด ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถาม
ของบลูม แยกตามประเภทของเนื้อหา

คนที่	เนื้อหาแบบทดสอบ/จำนวนข้อสอบ					รวม
	นิทาน	ข่าว	บทความ	เรื่องสั้น	บทร้อยกรอง	
	6	8	7	5	4	
1	5	6	5	3	2	21
2	5	6	5	3	0	19
3	5	5	6	2	3	21
4	4	5	4	3	3	19
5	5	6	6	3	2	22
6	5	6	6	2	2	21
7	5	6	6	4	2	23
8	6	8	5	3	2	24
9	5	6	6	4	2	23
10	5	6	5	4	1	21
11	5	6	5	4	2	22
12	5	6	6	3	1	21
13	5	5	6	4	2	22
14	6	6	5	4	3	24
15	4	6	5	3	2	20
16	6	7	6	2	2	23
17	5	7	5	4	2	23
18	5	6	6	2	2	21
19	4	7	6	3	1	21
20	6	7	5	4	2	24

ตารางที่ 12 ผลคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถาม
ของบลูม แยกตามประเภทของเนื้อหา (ต่อ)

คนที่	เนื้อหาแบบทดสอบ/จำนวนข้อสอบ					รวม
	นิทาน	ข่าว	บทความ	เรื่องสั้น	บทร้อยกรอง	
	6	8	7	5	4	
21	4	6	5	3	2	20
22	5	6	5	3	2	21
23	5	6	6	5	2	23
24	5	6	6	2	2	21
25	5	6	4	3	1	19
26	4	7	5	3	2	21
27	6	6	6	3	2	23
28	5	6	5	2	2	20
29	4	6	5	4	2	21
30	6	7	5	4	2	24
31	5	7	5	3	3	23
32	4	6	5	4	2	21
33	6	8	5	4	3	26
34	4	6	5	4	2	21
35	6	6	4	3	3	22
36	6	6	4	3	1	20
37	5	6	5	3	2	21
38	6	5	7	4	2	24
39	5	7	6	3	2	23
40	4	7	5	2	3	21
รวม	200	249	212	128	80	
\bar{X}	5	6.23	5.30	3.20	2.00	
S.D.	0.69	0.69	0.68	0.72	0.64	
ร้อยละ	83.30	77.81	75.71	64.00	50	

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ตารางที่ 13 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับการใช้คำถามของบลูม		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม					
1	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง	4.47	0.59	เห็นด้วยมาก	3
2	ปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเข้าใจ	4.35	0.80	เห็นด้วยมาก	4
3	ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นขั้นตอน	4.60	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด	1
4	ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าตั้งคำถามและตอบคำถามจากสิ่งที่ได้เรียนรู้	4.57	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด	2
5	ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองในสิ่งที่นักเรียนสนใจ	4.17	0.71	เห็นด้วยมาก	5
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.43	0.31	เห็นด้วยมาก	(3)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม					
6	มีหลักในการอ่านไปสู่เป้าหมายในการอ่าน	4.52	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด	3
7	ได้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ	4.62	0.77	เห็นด้วยมากที่สุด	2
8	ฝึกทักษะการคิดและการทำงานอย่างมีขั้นตอนตามระบบ	4.52	0.55	เห็นด้วยมากที่สุด	3

ตารางที่ 13 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม (ต่อ)

ความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม					
9	ฝึกทักษะการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	4.82	0.38	เห็นด้วยมากที่สุด	1
10	สามารถนำกระบวนการจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.47	0.64	เห็นด้วยมาก	5
รวมด้านประโยชน์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.59	0.34	เห็นด้วยมากที่สุด	(1)
ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม					
11	ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน	4.05	0.59	เห็นด้วยมาก	5
12	ได้ช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม	4.77	0.47	เห็นด้วยมากที่สุด	1
13	มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ	4.45	0.71	เห็นด้วยมาก	3
14	เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน และผู้สอน	4.67	0.61	เห็นด้วยมากที่สุด	2
15	ได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ	4.40	0.54	เห็นด้วยมาก	4
รวมด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้		4.47	0.23	เห็นด้วยมาก	(2)
ภาพรวม		4.50	0.19	เห็นด้วยมากที่สุด	

สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ในภาพรวมรายด้านได้ ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ในภาพรวมรายด้าน

รายการประเมินรายด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.43	0.31	เห็นด้วยมาก	3
2. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.59	0.34	เห็นด้วยมากที่สุด	1
3. ด้านบรรยากาศ	4.47	0.23	เห็นด้วยมาก	2
ความคิดเห็นภาพรวมทุกด้าน	4.50	0.19	มากที่สุด	

จากตารางที่ 13 และ 14 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.19) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านประโยชน์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.34) รองลงมาได้แก่ ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.23) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.31) ตามลำดับ ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านประโยชน์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ข้อฝึกทักษะการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.38) รองลงมา ได้แก่ ข้อได้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.77) ลำดับที่สามมีทั้งหมดสองข้อ ได้แก่ ข้อมีหลักในการอ่านไปสู่เป้าหมายในการอ่าน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.67) และข้อฝึกทักษะการคิด และการทำงานอย่างมีขั้นตอนตามระบบ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.55) และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อสามารถนำกระบวนการจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ใน

รายวิชาอื่น ๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.64) ตามลำดับ

2. ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ข้อได้ช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.47) รองลงมา ได้แก่ ข้อเป็นการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนและผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.61) ลำดับที่สาม ได้แก่ ข้อมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.71) ลำดับที่สี่ ได้แก่ ข้อได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.54) และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ข้อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นขั้นตอน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.59) รองลงมา ได้แก่ ข้อส่งเสริมให้นักเรียนกล้าตั้งคำถามและตอบคำถามจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.59) ลำดับที่สาม ได้แก่ ข้อขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.59) ลำดับที่สี่ ได้แก่ ข้อปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเข้าใจนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.80) และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองในสิ่งที่นักเรียนสนใจ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.71) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัย แบบกลุ่มเดี่ยว วัดผลการทดลองก่อนและหลังการทดลอง (The One-group Pretest - posttest Design) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม จำนวน 4 แผน ซึ่งผ่านการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.23-0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25-0.78 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ประเมินในด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.67-1.00 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม” สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม” สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการอ่านจับใจความจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยาก กำหนดและวางแผนการปฏิบัติการระงานมี 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) ร่วมกับคำถามของบลูม ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่มุ่งให้นักเรียนมีความพร้อมรายบุคคลก่อนทำกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการผ่อนคลายความเครียด ครูผู้สอนจะชักชวนนักเรียนสนทนาถึงประสบการณ์ ภูมิหลังของการอ่านประเภทต่าง ๆ ที่ผ่านมา เพื่อดึงความสนใจของนักเรียนและให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณมีประสบการณ์ร่วมกับเพื่อน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะให้คำปรึกษา ดังที่ Willis , Ellis & Skehan (Willis 2000 ; Ellis 2004 ; Skehan 1996, อ้างถึงใน วิภาดา พูลศักดิ์วรสาร, 2555: 65) ได้กล่าวถึงขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่า ขั้นก่อนปฏิบัติการระงานงานผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมเพื่อสร้างความสนใจผู้เรียนโดยการสาธิต ยกตัวอย่าง หรือเสนอหัวข้อ เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อม โดยผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะวิธีการสอนนี้ นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ (2547: 74) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คำถามว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้สอนป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดของผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียน

ใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์สังเคราะห์ หรือประเมินค่าเพื่อตอบคำถามเหล่านั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวจึงมีความสำคัญและเป็นแนวทางในการส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดองค์ความรู้ตามยุคแห่งข่าวสารและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการระงาน (Task) ร่วมกับคำถามของบลูม นักเรียนจะเรียนโดยเข้าทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน ๆ ช่วยฝึกการเข้าสังคม แบ่งขั้นตอนย่อย ๆ ออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นภาระงาน (Task Stage) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติการระงาน นักเรียนช่วยกันศึกษาบทอ่านและจดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ ตามหัวข้อของบทอ่าน

2.2 ขั้นวางแผนภาระงาน (Planning Stage) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนวางแผนการรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำก่อนรายงานจริง ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะครูผู้สอนและนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างใกล้ชิด

2.3 ขั้นรายงาน (Report Stage) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้รายงานผลการปฏิบัติการระงานโดยการนำเสนอด้วยวิธีการที่หลากหลาย ในขณะที่นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมารายงาน การอ่านจับใจความจากบทอ่าน และถามคำถามจากบทอ่านตามแนวคิดของบลูม ที่กลุ่มของตนเอง ร่วมกันตั้งคำถามขึ้นมา และนำมาถามกลุ่มอื่น ๆ เมื่อรายงานจบ ส่วนกลุ่มที่เป็นผู้ฟังรายงานจะเป็นผู้ตอบคำถาม อีกทั้งบันทึกบันทึกข้อเสนอแนะให้กลุ่มที่ออกมารายงานนำกลับไปพิจารณา และส่งให้ครูผู้สอน

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังภาระงาน (Language Focus) ซึ่งขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะร่วมกันคิดวิเคราะห์และเรียนรู้รูปแบบ โครงสร้างภาษาที่ถูกต้องเพื่อใช้ในชีวิตจริง ผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่อง

3.2 ขั้นฝึกหัดการใช้ภาษา (Practice) หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบ และโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้เกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น

3.3 ขั้นติดตามผล (Follow-up) ขั้นตอนนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นซักถามครูผู้สอน เป็นขั้นตอนการติดตามผลของครูผู้สอน ครูผู้สอนจะรายงานผลการพัฒนาให้นักเรียนทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนที่เป็นผลการปฏิบัติการระงานที่สมบูรณ์ที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การอ่านจับใจความจากประเภ
งานเขียนที่มีเนื้อหาจากง่ายไปสู่งานเขียนที่มีเนื้อหาที่ยากขึ้น ได้แก่ นิทาน ข่าว บทความ เรื่องสั้น
และบทร้อยกรอง ซึ่งได้กำหนดแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผน โดยมีรายละเอียดกิจกรรม
การเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากนิทานเป็นเรื่องเหนือ
จินตนาการ ตลกขบขัน ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความบันเทิงใจ และให้แ่ง
คิดท้ายเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ วรณีย์ โสมประยูร (2553: 128-129) ที่กล่าวว่า การอ่าน
เป็นเครื่องมือในการศึกษาทุกระดับและใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันกับบุคคลในสังคม เป็น
กิจกรรมนันทนาการ ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาคุณค่าทางอารมณ์และให้ความบันเทิงใจ
ซึ่งส่งผลดีต่อสุขภาพจิต จะเห็นว่าความสนุกสนาน ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ในการ
นำเสนอเรื่องราวที่อ่านออกมาเป็นภาพวาด ออกแบบภาพความคิดตามจินตนาการ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากข่าว นักเรียนต้องเรียนรู้อ
การตั้งคำถามตามโครงสร้างของงานเขียนประเภทข่าวและตามหลักการอ่านจับใจความของข่าวด้วย
คำถาม ผู้วิจัยได้เลือกข่าวที่เกี่ยวข้องกับบุคคลในโรงเรียนซึ่งเป็นบุคคลใกล้ตัวนักเรียน เป็นที่รู้จักของ
นักเรียน และเป็นเรื่องราวที่ทันสมัย อยู่ในความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนอ่าน
บทอ่าน ครูผู้สอนจึงต้องการให้นักเรียนนำเสนอการอ่านมาเป็นรูปแบบคลิปปรายการที่นักเรียนเป็นผู้
ตั้งชื่อรายการ ทำให้เกิดความผ่อนคลายและความสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องตาม
แนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2556: 51) ที่ว่า ครูที่ดีต้องรู้สึกรักมีแรงจูงใจต่อการสอน ครูต้องเชื่อว่าด้วย
ความพยายามตนสามารถสร้างสภาพในห้องเรียนที่ดึงความสนใจของผู้เรียนได้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านจับใจความจากบทความ มีลักษณะคล้ายกับการ
อ่านข่าว กล่าวคือ นักเรียนต้องมุ่งหาข้อเท็จจริงให้ผู้อ่านได้ความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงแทรกแนวคิด
ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ของผู้เขียนในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเนื้อเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัววัยรุ่น
เพื่อให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ร่วมและสนใจบทอ่านมากขึ้น ดังที่ วชิรณี วงศ์ศิริอำนวย (2552: 1)
ได้กล่าวว่า บทความ คือ งานเขียนประเภทร้อยแก้วที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอความรู้ ความคิดเห็น หรือ
ความเพลิดเพลิน เขียนขึ้นจากข้อเท็จจริงที่มีสาระ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ ต้องผ่านการคิดแยกแยะ
ข้อคิดเห็น ครูผู้สอนจึงต้องการให้นักเรียนนำเสนอการอ่านในรูปแบบของผังมโนทัศน์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น เนื้อหาที่ผู้สอนได้เลือกให้นักเรียนอ่านเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมิตรภาพความเป็นเพื่อน นักเรียนได้ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม โดยการศึกษาหลักการการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น นักเรียนได้ร่วมกันศึกษาโครงเรื่อง และเขียนสรุปจากการตั้งคำถามในระดับ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ และสรุปเนื้อหาออกมาเป็นผังมโนทัศน์ และภาพวาดตามจินตนาการพร้อมคำบรรยายสั้น ๆ และได้นำผลงานออกมานำเสนอหน้า ชั้นเรียน

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง ครูผู้สอนได้เลือกเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อน สามารถแปลความ และตีความได้ง่าย เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน เพื่อมุ่งเน้นการนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ดังคำกล่าวของ จูโรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาทัน อัมสำราญ (2557: 42-43) กล่าวว่าองค์ประกอบของการอ่านจับใจความ ผู้อ่านต้องมีความรู้ด้านการอ่าน มีนิสัยรักการอ่าน มีประสบการณ์ในเรื่องที่อ่าน มีความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำทั้งโดยตรงและโดยนัย รวมถึงสำนวนอย่างลึกซึ้ง มีประสบการณ์การใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษา มีประสบการณ์ด้านความคิด เพราะความคิดช่วยเสริมความเข้าใจ หากมีประสบการณ์จะใช้ภาษาช่วยเรียบเรียงความคิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล หากผู้อ่านมีประสบการณ์ด้านภาษาน้อยก็อาจเป็นอุปสรรคในการอ่านจับใจความ เช่น อ่านซ้ำ ตีความได้ไม่ตรงประเด็น หรือจับใจความได้ไม่ครบถ้วน

นอกจากนี้ ในทุกกิจกรรมนักเรียนยังได้ฝึกเขียนผังมโนทัศน์ เพื่อฝึกทักษะการสรุปเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง และมีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ เช่นเดียวกับ จิรวุฒน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ (2556: 158-159) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความว่า ผู้อ่านอาจจัดบันทึกสาระสำคัญเป็นผังมโนทัศน์ (Mind Mapping) ได้ทบทวนใจความสำคัญกับเนื้อความย่อหน้านั้น ๆ หากไม่สอดคล้องก็แก้ไข และปรับปรุงจนกว่าจะรู้สึกว่ายอมรับได้ ก่อนที่จะสังเคราะห์และบันทึกย่อความของเรื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การอ่านจับใจความได้อย่างเกิดประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนดังกล่าวเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลาย ได้ฝึกประสบการณ์ในการปฏิบัติ งานเดี่ยว งานกลุ่ม ได้แสดงความคิดเห็น สิ่งเหล่านี้ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ในชีวิตจริง นอกจากส่งผลให้นักเรียนทำผลงานออกมาได้มีคุณภาพแล้ว ทั้งนี้ยังส่งผลให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรา ราชายนต์ (2551: 42-43) ที่กล่าวว่าสถานการณ์จริงผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนสามารถผลิตงานเขียนที่ดีมีพัฒนาการที่สูงขึ้น

เมื่อพิจารณาคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูมพบว่า นักเรียนจำนวน 40 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความจำนวน 30 ข้อ มีผลคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด แต่หากพิจารณาผล

คะแนนจากแบบทดสอบตามประเภทเนื้อหาก่อนอ่านจับใจความตามลำดับผลการทดสอบพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการทำแบบทดสอบการอ่านจับใจความประเภท นิทานได้มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 5.02 คิดเป็นร้อยละ 83.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.69 ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาไม่ซับซ้อน จึงทำให้สามารถจดจำเนื้อเรื่องได้ดี และเนื้อหา เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนจึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่านนิทานมากกว่าหนังสือ ประเภทอื่น รองลงมา ได้แก่ การอ่านจับใจความประเภทข่าว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 6.23 คิดเป็นร้อยละ 77.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.69 ประเภทบทความมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 5.30 คิดเป็นร้อยละ 75.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.68 และลำดับสุดท้าย ได้แก่ การอ่าน จับใจความประเภท บทร้อยกรอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.00 คิดเป็นร้อยละ 50.00 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.64

ปัจจัยที่ส่งผลให้การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรองมีผลคะแนนเป็นลำดับสุดท้าย อาจเป็น เพราะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ในการอ่านบทร้อยกรองของผู้เรียนยังไม่มากพอ ซึ่งสอดคล้อง กับคำกล่าวในงานวิจัยของ พชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547: 80) ที่กล่าวถึงประสบการณ์ในการอ่านว่า ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการอ่าน เพราะความรู้ประสบการณ์เดิมจะเป็นพื้นฐาน ให้นักเรียนคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่องได้ ในการอ่านบทร้อยกรองนอกจากจะลำดับ เหตุการณ์ หรือจดจำเนื้อหาได้ ต้องผ่านกระบวนการแปลความ ตีความ คิดและทำความเข้าใจกับ ความหมายของคำที่ลึกซึ้งกว้างงานเขียนประเภทงานเขียนประเภทอื่น ผู้สอนจึงควรพัฒนากิจกรรม การสอนอ่านจับใจความจากบทร้อยกรองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะประสบการณ์ในการ อ่านจับใจความประเภทบทร้อยกรองมากขึ้น

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับการใช้คำถามของบลูม มีความ คิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมาก ที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้าน บรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาแต่ละด้านย่อย พบว่า ในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม คือ การฝึกทักษะการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการตั้งคำถาม รู้จักการใช้วิธีตั้งคำถามเป็นระดับ ซึ่งวิธีการ เรียนแบบปกตินักเรียนอาจไม่มีโอกาสได้คิดคำถามด้วยตนเอง และกล้าแสดงความคิดเห็นในการตั้ง คำถาม ดังที่ อารมณ์ ใจเที่ยง (2546: 182-187) และ กิตติชัย สุธาสิโนบล (2541: 95-106) ได้กล่าว

ว่า คำถามมีบทบาทกระตุ้นความคิดค้นคว้าด้วยตนเอง โดยการตั้งคำถามอาจใช้คำถามกับผู้เรียนรายบุคคล หรือทั้งชั้นเรียน คำถามที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะอย่างมีวิจารณญาณได้ดี พัฒนาความคิดในระดับสูง และความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนผู้สอนจึงต้องมีทักษะการคิดด้วย และนักเรียนเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้าย คือ สามารถนำกระบวนการจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนบางคนยังไม่สามารถหาวิธีหรือนำการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ไปเชื่อมโยงกับความรู้ที่ได้รับ

ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม คือ การได้ช่วยเหลือเพื่อน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ช่วยฝึกทักษะการสร้างความสัมพันธ์กับคนในสังคม ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ Pica et al (Pica et al, 1993, อ้างถึงใน วิภาดา พูลศักดิ์วีรสาร, 2555: 70) ว่าขณะร่วมทำงาน และงานที่ระบุว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมี หรือไม่ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Interaction Requirement) งานบางชนิดผู้เรียนจำเป็นต้องเป็นทั้งผู้ร้องขอและผู้ให้ข้อมูล งานประเภทนี้ทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและต่อภาษาค่อนข้างมาก เพราะเกิดการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nunan (1991) ที่มีแนวความคิดว่า ผู้เรียนที่เรียนร่วมกันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย เพราะต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดโต้ตอบกันไปมาระหว่างผู้เรียนด้วยกัน งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็น และประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้าย คือ ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน อาจเนื่องมาจากมีลำดับขั้นของกิจกรรมมากเกินไป

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้คิด และแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นขั้นตอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้คิด รู้จักการวางแผนทางความคิดอย่างเป็นขั้นตอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำดวน วงศ์ภักดิ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้นวัตกรรมตั้งคำถามตามทฤษฎีของบลูม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามทฤษฎีของบลูม โดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด นอกจากนี้นักเรียนมีโอกาสดำเนินคำถามแล้ว ยังเป็นการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความคิดของตนเองด้วย และประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้าย คือ ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองในสิ่งที่นักเรียนสนใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่ครูผู้สอนนำมาให้นักเรียนอ่าน นักเรียนบางคนอาจต้องการอ่านเรื่องที่ชื่นชอบตามความสนใจของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ในขั้น Pre-task ครูผู้สอน ควรให้ความรู้ด้วยการอธิบายขั้นตอนของการปฏิบัติภาระงาน และวิธีการตั้งคำถามของบลูม พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานอย่างมีเป้าหมาย
2. ในขั้นปฏิบัติภาระงานครูผู้สอนต้องกำหนดระยะ กำหนดหน้าที่ของนักเรียนเวลาชัดเจน ให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือผู้อื่นในการทำกิจกรรม เพื่อสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นและจะส่งผลให้นักเรียนปฏิบัติภาระงานสำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด และได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพ
3. จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมักข้ามขั้นตอน และไม่ปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนดในบางขั้นตอน ดังนั้น ก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนต้องกำชับให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจ แล้วจึงลงมือปฏิบัติกิจกรรม
4. ในขั้นแสดงความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้อภิปราย การเสนอแนะผลงาน ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกทางการคิด โดยไม่ปิดกั้นความคิดของนักเรียน ครูผู้สอนเพียงแต่มีบทบาทให้คำแนะนำหรือเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่สมบูรณ์เท่านั้น
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม ครูผู้สอนควรจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมให้พร้อม เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามขั้นสูงของบลูม สำหรับการสอนวิชาภาษาไทย ในทักษะการอ่านตีความ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการอ่านคิดวิเคราะห์
2. ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับแนวคิดหรือเทคนิคการสอนอื่น ๆ สำหรับการสอนวิชาภาษาไทยที่สามารถส่งเสริมการอ่านจับใจความ

3. ควรขยายผลการวิจัย โดยนำแนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม สำหรับรายวิชาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). **มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์. (2559). **การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). **ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กัลยา ยวนมาลัย. (2539). **อ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรีเมียมติ้ง เฮ้าส์.
- กิตติชัย สุธาสิโนบล. (2541). **การใช้เทคนิคคำถาม**. (online.) สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2560, จาก ejournals.swu.ac.th
- ครรรชิต มนูญผล. (2559). **ครุมีอาชีพสู่ศตวรรษที่ 21 สนุกกับนิสัยรักการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์ จำกัด.
- _____. (2553). **สนุกกับนิสัยรักการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2555). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2551). **ภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication)**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด นวสาส์การพิมพ์.

- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ, บาหยัน อิมสำราญ. (2557). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พี.เพรส จำกัด.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ, วีรวัฒน์ อินทรพร. (2556). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรนุช วงษ์อารักษ์. (2558). “ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.” *ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- จิรวัฒน์ เพชรรัตน์, อัมพร ทองใบ. (2556). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- เจริญรัตน์ ปัดดาเทสัง. (2559). “การใช้การสอนแบบเน้นภาระงานด้วยการอ่านนอกเวลาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*.
- ฉอาน วุฒิกรรมรักษา. (2541). **หลักการรายงานข่าว**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- ฉวีวรรณ คูหาอภิรักษ์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาการ.
- _____. (2546). “การอ่านและการสร้างความสามารถในการอ่าน” ใน *วารสารสารสนเทศ*. 4, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 1-16.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2548). **ภาษาไทยสำหรับครู**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2546). **หนังสือเรียนช่วงชั้นที่ 3 ภาษาไทย ม.1**. นนทบุรี: ไทยร่มเกล้า.
- ณัฐกิตติ์ นาทา. (2559). “การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้เน้นภาระงานและการโค้ช.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- ดนยา วงศ์ธนชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2553). **เทคนิคการใช้คำถาม**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร: วิ.พรินท์.
- ทิศนา ข้ามมณี. (2560). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 21 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). **วิทยาการด้านการคิด**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ป.

- _____. (2552). **รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทแอดทีฟพริ้นท์ จำกัด.
- ธนู ทดแทนคุณ, กานต์รวี แพทย์พิทักษ์. (2552). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย. (2554). “การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงานของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2553). **หลักการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: เจเนซิส มีเดียคอม.
- นภาพรรณ ขาวม่วง. (2557). “ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นรินทร์ชัย ฮะภูริวัฒน์. (2555). “การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2556). **แนวพัฒนาการ อ่านเร็ว-อ่านเป็น**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมดาเพรส จำกัด.
- บุญศิริ ภิญาอินันท์. (2545). **การอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ปานจิตต์ โภจนวารรณ, ธนิการ์ต์ มาชะศิริานนท์. (2542). **คนฉลาดอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ เอ็กสเปอร์เน็ท จำกัด.
- ปวรา วงศ์ปัญญา. (2551). “การเปรียบเทียบผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการใช้คำถามกับการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2553). **การพัฒนาการคิด**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพริ้นติ้ง.
- ประภัสสร รัตนศิริ. (2558). “การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคคำถาม 9 คำถาม.” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษา

- ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
 ผะอบ โปษกฤษณะ. (2544). **ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย การเขียน การอ่าน การพูด การฟังและ
 ราชศัพท์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: บริษัทรวมสาส์นจำกัด.
- ฝ่ายนโยบายและแผนโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม. (2555). **ผลการประเมินภายนอกรอบสาม**.
 กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม.
 _____. (2559). **รายงานประจำปีและรายงานการประเมินตนเอง**. กรุงเทพฯ: โรงเรียนบางปะกอก
 วิทยาคม.
- พรทิพย์ แข็งขัน, เฉลิมลาภ ทองอาจ และ พาวินี หล้าประเสริฐ. (2554). **การวัดและประเมินผล
 การเรียน ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ชุดฝึกอบรมครู**. กรุงเทพมหานคร:
 โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงศ์เกษม สนิธิไทย. (2550). **ภาษาไทย 1**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไฮเดียนสโตร.
- พะนอ สงวนแก้ว. (2553). “การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความ
 เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบเพิ่มขยายและความคงทน ในการเรียน.” วิทยานิพนธ์
 ปรัชญาดุสิต บัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พันธุ์ทิพา หลาบบุญเลิศ. (2545). **ภาษาไทย 3**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- พิบูลย์ ตัญญาบุตร. (2557). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์
 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร.
- พิมพ์เขียว. (2559). **Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน**.
 กรุงเทพมหานคร: กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพ.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียวาร์ ยินดีสุข. (2548). **วิธีวิทยาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป**.
 กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
 _____. (2550). **ทักษะ 5 C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบ
 บูรณาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญประภา มีเพียร. (2557). “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการ
 เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 การพัฒนาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). **อ่านเป็น: เรียนก่อน สอนเก่ง**. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์. (2541). **การอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 6

- กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ลำดวน วงศ์ภักดิ์. (2556). “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามทฤษฎีของบลูม.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- เล็ก ภักดิ์. (2543). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2541). **การอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2547). **อ่านอย่างเร็วเข้าใจง่าย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสุดา จรรย์กุล. (2545). “ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่าน” **เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 5 การอ่านหน่วยที่ 1-5**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2553). **คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด นวสาส์นการพิมพ์.
- สายใจ ทองเนียม. (2560). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สถาบันภาษาไทย. (2557). **การพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สถิตาภรณ์ ศรีหิรัญ. (2560). **เทคนิคการอ่านเชิงวิชาการ**. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมบัติ จำปาเงิน, สำเนียง มณีกาญจน์. (2548). **กลเม็ดการอ่านเก่ง**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์.
- สมร เจนจิระ. (2555). **กิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาพาสูช**. เชียงใหม่: พิมพ์นานาหลังมอ.
- สอากค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ. (2546). **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาไทย ม. 4**. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พ.ว.).
- สิริวรรณ นันทจันทุล, ธีรพร เสรีชัยกุล. (2555). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2558). **การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุพรรณิ อาศัยราช. (2558). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเสริมเน้นภาระงาน.” กองทุนส่งเสริมงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- _____. (2543). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

- _____. (2544). **เทคนิควิจัยด้านการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. (2551). **การอ่านจับใจความ**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุนีย์ ภูจิฐาพันธ์. (2554). **การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: ทริปเพิ้ลเอ็ดดูเคชั่น.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2548). **แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการอ่าน คิด วิเคราะห์ การพัฒนาทักษะการคิด**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุภัทรา ราชายนต์. (2551). “ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์.” สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางศรี วิเศษ. (2554). **พัฒนาการอ่านและการเขียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2 ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สุวรรณ ตังทีชะรักษ์. (2543). **การอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- _____. (2547). “การเขียนย่อหน้า” ใน **การใช้ภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2552). **ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: ซี.ซี.นอลลิคจีลิ่งส์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). **กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (2555). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: บริษัททริปเพิ้ลเอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- _____. (2546). **ภาษาเพื่ออาชีพ 1**. กรุงเทพมหานคร: อาร์ทลีย์เพรส.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). **การวัดประเมินผล อิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- (ร.ส.พ). สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2554). **รายวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน กศน. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา องค์การมหาชน. (2560). **งานทะเบียนวัดผล “เอกสารรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2557-2559”** กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). **การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ (ร.ส.พ.).

- _____. (2547). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิตวรรณกรรมปฏิสัมพันธ์ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). ตัวชี้วัดและการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2554). เพื่อนคู่คิด มิตรคู่ครู แนวทางการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2560). การประเมินเพื่อการเรียนรู้: การตั้งคำถามและการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานอุทยานการเรียนรู้. (2556). อ่านเขา อ่านเรา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท มาตาการพิมพ์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วชิรณี วงศ์ศิริอำนวย. (2552). การเขียนบทความ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: บริษัท บี.เอส.ดี การพิมพ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). สนุกกับการเรียนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- _____. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2560, จาก www.gotoknow.org/posts/550601.
- วินัย พงศ์บุณย์. (2550). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมการศึกษาตาม อัจฉริยะ กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- วิภาดา พูลศักดิ์วารสาร. (2555). “การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญา สำหรับผู้ใหญ่ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.” วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506702 นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2538). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น จัดพิมพ์.
- อรทัย มูลคำ, สุวิทย์ มูลคำ. (2544). การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ CHILD CENTRED: STORYLINE METHOD. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โอเดียน สโตร์.

- อุษา มะหะหมัด. (2557). “การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุษณีย์ อนุรุทธ์วงศ์. (2555). **ทักษะความคิด: พัฒนาอย่างไร**. กรุงเทพมหานคร: อินทร์ณน.
- เอื้อมพร โชคสุชาติ. (2556). “การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนอายุ 9-12 ปี ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนอ่านโดยวิธี PQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนที่ความคิด.” ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาษาต่างประเทศ

- Anderson, L W, & Krathwohl D R. (2001). **A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives**.
- Abidin, Mohamad Jafre B. Zainol. (1997). “ A Task-Based Approach to Project Work The English Teacher.” **An International Journal** 2, 2 (December): 12-19.
- Best W. John. (1997). **Research in Education**. Boston MA. : Allyn and Bacon.
- Bloom, Benjamin A. (1956). **Taxonomy of Education Objective Handbook I: Cognitive Domain**. New York: David Mc Kay Company.
- Bloom, Benjamin S. (1976). **Human Characteristics and School Learning**. New York : McGraw Hill Book Company.
- Bloom, B.S. et al. (1956). **Toxonomy of educational objectives: Cognitive and affective Domains**. New York: David Mckay.
- Bloom, B.S. (1959). **Toxonomy of educational objectives handbook 1: Cognitive**. New York: David Mckay.
- Bloom, B.S., (ED.). (1967). **Taxonomy of Education Objective: The classification of educational goals: Handbook I, cogntitve domain**. New York: Longman.
- Bloom, Benjamin S. ,Hasting Thomas J. & Madaus George F. (1971). **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning**. New York: McGraw-Hill, Inc.
- Coleman, H. (1987). “Little tasks make large return: Task-based language learning in large crowds.” **Lancaster Practical papers in English language Education (Lancaster)** 7: 15-20

- Ellis, R. (2003). **Task-Based Language Learning and Teaching**. : Oxford University Press.
- Frost, S.H. (1998). Festerling the Critical Thinking of College Women Through Academic Advising and Faculty Content. **Journal of College Student Development**.
- Krathwohl, D. R. (2002). "A Revision of Bloom's Taxonomy : An Overview." **Theory into Practice**. 41 No. 4: 212-218. [Online] Available : http://www.unco.edu/cetl/sir/stating_outcome/documents/Krathwohl.pdf.
- Mayer, Lapp, D. and Flood, (1992). **Teaching Reading to Every Child**. New York: Macmillan.
- Monroe, Jud. (1980). **Effective research and report writing in government**. New York: McGraw -Hill.
- Morris, A. & Dore, S.N. (1989). **Learning to learn from text: Effective reading in the content area**. Singapore: Addison Wesley.
- Nunan, D. (1991). **Communicative tasks and the language curriculum**. TESOL Quaterly 25, 2 : 59-65.
- Nunan, D. (2001). **Aspects of Task-Based Syllabus Design**, The English Centre, University of Hong Kong, pp: 6-7.
- Pattison, P. (1987). **Development communication skills**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Skehan, P. (1996). **A framework for Implementation of Task-Based Instruction**. Allied Linguistics, 17: 38-62
- Smith; Quandt. (1989). **Theory and Practice of Counselling**. New York: Holt.
- Turrey, C. E., Eltis, K. J., Hotton, N. et al. (1987). **Sydney Micro Skill: Redeveloped Series 1 Handbook: Reinforcement, Basic Questioning, Variability**. Adelaide: Sydney University Press.
- Williams, E. (1986). **Reading in language classroom**. London: Macmillan.
- Willis, J. (2000). **A framework for Task-Based Learning**. Oxford: Longman Handbook.

สัมภาษณ์

- บดินทร์ งามแสง. (2561). ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2561.

พรพัสันนท์ แสนสีสม. (2561). หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม.
สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2561.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.กิงกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล

อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาไทย)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินดา วราสุนันท์

อาจารย์ประจำภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

วุฒิการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา)
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาวิจัยการศึกษา)
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. อาจารย์ ดร.ฐิติพร สังข์รัตน์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาไทย)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ครุศาสตรบัณฑิต (สาขาภาษาไทย)
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning
ร่วมกับคำถามของบลูม

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รหัสวิชา ท 23102 วิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 3 คาบ (คาบละ 50
นาที)
ผู้สอน นางสาวพัชรินทร์ บุตรสันเทียะ โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ตัวชี้วัด

- ม. 3/3 ระบุใจความสำคัญของรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
- ม. 3/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกข้อความและรายงาน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากนิทานได้
2. เรียงลำดับเหตุการณ์ที่ปรากฏในนิทานได้
3. สรุปใจความสำคัญและข้อคิดจากนิทานที่อ่านได้

3. สาระสำคัญ

นิทานเป็นงานเขียนประเภทบันเทิงคดี เนื้อหาบางเรื่องผู้เขียนแฝงข้อคิดไว้ในตัวละคร ผู้ที่เข้าใจแนวคิดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อผ่านนิทาน จะต้องมีทักษะในการอ่านจับใจความ ฉะนั้นผู้อ่านต้องมีทักษะการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐาน

วิธีการอ่านต้องจับใจความจากนิทานจึงสำคัญ ผู้อ่านต้องเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความ และจับประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้ตลอด ในการอ่านผู้อ่านต้องตั้งคำถามว่าเกิดเหตุการณ์ใด ใครเป็นผู้กระทำ และเกิดผลอย่างไรกับตัวละครและเรียบเรียงสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่ออย่างต่อเนื่อง ผู้อ่านจึงต้องมีทักษะการอ่านจับใจความ

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (k)

1. ความหมายของการอ่านจับใจความ
2. หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน
3. ขั้นตอนการอ่านจับใจความจากนิทาน

ทักษะ/กระบวนการ (P)

1. ทักษะการอ่าน
2. กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. มีนิสัยรักการอ่าน

5. สมรรถนะของผู้เรียน

1. มีความสามารถในการสื่อสาร
2. มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน การอ่านจับใจความจากนิทาน
2. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มการอ่านจับใจความจากนิทาน บทอ่าน เรื่อง “พระยาทรงพระยาพาน”
3. แผนภาพความคิด บทอ่าน เรื่อง “พระยาทรงพระยาพาน”

7. การวัดประเมินผล

วิธีประเมิน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. ตรวจสอบงาน เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน	บันทึกผลคะแนนการตรวจใบงาน เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เต็ม 10 คะแนน นักเรียนเรียนปฏิบัติได้ 8 คะแนน ถือว่าผ่าน
2. ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มจากบทอ่านนิทาน	แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	โดยกำหนดคะแนนปฏิบัติคะแนนเต็ม 20 นักเรียนปฏิบัติได้ 16 คะแนน ถือว่าผ่าน
3. ประเมินแผนภาพความคิดจากกิจกรรมกลุ่มจากบทอ่านนิทาน	แบบประเมินแผนภาพความคิด	โดยกำหนดคะแนนปฏิบัติคะแนนเต็ม 20 นักเรียนปฏิบัติได้ 16 คะแนนถือว่าผ่าน

8. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

นักเรียนตอบคำถามเพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับนิทาน ดังต่อไปนี้
คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจพื้นฐาน

1) ครูเล่าเหตุการณ์สำคัญในนิทานจำนวน 3 เรื่อง แล้วให้นักเรียนทายว่าฉากที่ครูเล่าเป็นเหตุการณ์นิทานจากเรื่องใด

2) นักเรียนรู้จักนิทานเรื่องใดบ้าง

ขั้นกิจกรรม

1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) (20 นาที)

1) ครูให้ความรู้ เรื่อง “หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน” แก่นักเรียน โดยยกตัวอย่างนิทาน เรื่อง “เศรษฐีเจ้าเล่ห์กับลูกสาวชานา”

2) นักเรียนฟังครูเสนอแนะแนวทางการอ่านจับใจความจากนิทานตามขั้นตอน

3) นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง “เศรษฐีเจ้าเล่ห์และลูกสาวชานา” แล้วฝึกตั้งคำถามและหาคำตอบ

4) ครูจับสลากสุ่มเลือกรายชื่อนักเรียน เพื่อออกมาเล่านิทาน เรื่อง “เศรษฐีเจ้าเล่ห์กับลูกสาวชานา” ให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน

5) ครูจับสลากสุ่มเลือกรายชื่อนักเรียน เพื่อตอบประเด็นคำถามต่อไปนี้

- นิทาน เรื่อง “เศรษฐีเจ้าเล่ห์กับลูกสาวชานา” เป็นนิทานประเภทใด (คำถามระดับความรู้ความจำ)

- เศรษฐีพาลูกสาวชานาไปที่ใด (คำถามระดับความรู้ความจำ)

- ทำไมลูกสาวชานาไม่เปิดโปงความจริงแม้รู้ว่าเศรษฐีขี้โกง (คำถามระดับความรู้ความจำ)

- ลูกสาวชานามีวิธีแก้ปัญหอย่างไร เมื่อรู้ว่าเศรษฐีขี้โกง (คำถามระดับความรู้ความจำ)

- นิทานเรื่องนี้ ให้ข้อคิดอย่างไร (คำถามระดับความเข้าใจ)

- หากนักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกับลูกสาวชานา นักเรียนจะทำอย่างไร

(คำถามระดับการประยุกต์ใช้)

6) นักเรียนฟังข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากครูหลังจากการตอบคำถามจากนิทาน

2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task) ร่วมกับคำถามของบลูม (15 นาที)

- 1) นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน จำนวน 8 กลุ่ม และรับแบบบันทึกกิจกรรมกลุ่ม จากบทอ่าน นิทาน เรื่อง “พระยาภิงคาระ”
- 2) ครูชี้แจงกิจกรรมกลุ่มการอ่านจับใจความจากนิทาน เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติ และนำเสนอ

ขั้นสรุป (5 นาที)

- 1) ครูมอบหมายให้นักเรียนทุกกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง “พระยาภิงคาระ” และให้ฝึกตั้งคำถามจากประเด็นที่ครูมอบให้ในแบบบันทึกกิจกรรมกลุ่มจากบทอ่าน ในขั้นเตรียมนำเสนอ
- 2) นักเรียนพูดทบทวนความรู้สั้น ๆ เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน และทบทวนหน้าที่ของตนเองในคาบเรียนต่อไป

คาบที่ 2

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

2.1 ขั้นภาระงาน (task stage)

- 1) นักเรียนฟังคำชี้แจงการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มจากบทอ่าน นิทาน เรื่อง “พระยาภิงคาระ”
- 2) นักเรียนนำแบบบันทึกกิจกรรมกลุ่มจากบทอ่านนิทานขึ้นมาเตรียมบันทึกและนั่งตามกลุ่มของตนเอง

ขั้นกิจกรรม

2.2 ขั้นวางแผนภาระงาน (Planning stage) ร่วมกับคำถามของบลูม (20 นาที)

- 1) นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามและหาคำตอบตามหลักของการอ่านจับใจความจากนิทาน จากการฝึกตั้งคำถามที่ครูมอบหมายให้ปฏิบัติจากคาบเรียนที่ 1 ตามประเด็นที่ครูมอบให้ ดังนี้

- ประเภทของนิทาน	- ผลการกระทำของตัวละคร
- อุปนิสัยตัวละคร	- การกระทำของตัวละครที่ควรพัฒนา/แก้ไข
- เหตุผลการกระทำของตัวละคร	- ใจความสำคัญ

- ปัญหาปมขัดแย้ง
- ข้อคิดที่นำมาประยุกต์ใช้
- เหตุการณ์สำคัญ
- คำศัพท์

2) ครูแจกกระดาษให้นักเรียน เพื่อเขียนนำเสนอประเด็นที่ศึกษาเป็นแผนภาพ ความคิดและร่วมวางแผนการนำเสนอ โดยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่มทุกคน ระบุหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน เช่น หน้าที่ระดมความคิด หน้าที่นำเสนอ หน้าที่จัดบันทึกระหว่างฟังการนำเสนอจากกลุ่มอื่น ๆ

2.3 ชั้นรายงาน (Report stage) ร่วมกับคำถามของบลูม (25 นาที)

1) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลงานมาติดที่บอร์ดหน้าชั้นเรียน ให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ได้ชมผลงาน

2) ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานสั้น ๆ กลุ่มละ 2-3 นาที

ขั้นสรุป

1) นักเรียนเขียนบันทึกกิจกรรมนำเสนอในบันทึกกิจกรรมของกลุ่ม พร้อมเขียนประเด็นที่ต้องการแลกเปลี่ยนหรือเสนอแนะผลงานของเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ

2) นักเรียนทุกคนรับใบงาน การอ่านจับใจความจากนิทาน เรื่อง “ใครโง่กว่าใคร” ทำเป็นการบ้านและส่งให้ครูตรวจ

คาบที่ 3

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

ครูส่งคืนผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอ่านจับใจความจากบทอ่านนิทาน เรื่อง “พระยากงพระยาพาน” และใบงานเดี่ยว “การอ่านจับใจความจากนิทาน” เรื่อง “ใครโง่กว่าใคร” ให้นักเรียนแก้ไข

ขั้นกิจกรรม

3. ชั้นหลังภาระงาน (Language focus) (25 นาที)

3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)

นักเรียนรับผลงานกลุ่มและใบงานเดี่ยว มาพิจารณางานของตนเองตามที่ครูได้เขียนให้คำแนะนำ

3.2 ชั้นฝึกหัดการใช้ภาษา (Practice)

1) นักเรียนแก้ไขงานที่ครูส่งคืน โดยใช้ปากกาสีแดง และแลกเปลี่ยนงานของตนเองและเพื่อน ๆ ให้เพื่อนช่วยตรวจสอบข้อบกพร่องแล้วส่งคืนเจ้าของผลงาน

2) นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกการแก้ไขงานกลุ่ม ลงในแบบบันทึกช่องพัฒนาบทอ่าน

3.3 ขั้นติดตามผล (Follow-up) (20 นาที)

- 1) นักเรียนนำผลงานที่แก้ไขแล้วส่งครูอีกครั้ง
- 2) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรม
- 3) นักเรียนรับผลงานที่ครูเขียนให้คำแนะนำ เพื่อนำกลับไปแก้ไขให้

สมบูรณ์ และนำส่งให้ครู

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนนำผลงานผ่านตามเกณฑ์พัฒนามารวบรวม เพื่อจัดแสดงผลงานหน้าชั้นเรียนอีกครั้ง

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

สื่อ

- 1) ใบความรู้ การอ่านจับใจความจากนิทาน
- 2) ใบงาน การอ่านจับใจความจากนิทาน เรื่อง “ใครใจกว่าใคร”
- 3) บันทึกกิจกรรมจากบทอ่านนิทาน เรื่อง “พระยากง พระยาพาน”

แหล่งเรียนรู้

- 1) ห้องเรียน
- 2) ห้องสมุด

10. บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

11. แนวทางการแก้ไขและพัฒนา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวพัชรินทร์ บุตรสันเทียะ)

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม.....จำนวน.....คน

วันที่ประเมิน.....เดือน.....พ.ศ.....

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความ รับผิดชอบ				ขั้นตอน การทำงาน				การลำดับ ความคิด				เนื้อหา สาระ				คุณภาพ ผลงาน				รวม
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวพัชรินทร์ บุตรสันเทียะ)

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ความรับผิดชอบ	สมาชิกมีวินัยตรงต่อเวลา ไม่เล่นไม่คุยทุกคนประสานงานกันและแบ่งหน้าที่ชัดเจน	สมาชิกตรงต่อเวลา ไม่เล่นไม่คุย สมาชิกในกลุ่มประสานงานกันและแบ่งหน้าที่ชัดเจน 6-7 คน	สมาชิกไม่ตรงต่อเวลา มีการพูดคุยเล็กน้อย สมาชิกในกลุ่มไม่ครบ สมาชิกในกลุ่มประสานงานกันเพียง 4-5 คน และแบ่งหน้าที่ไม่ชัดเจน	สมาชิกไม่มีวินัย มีการเล่นและพูดคุยขาดการประสานงานและแบ่งหน้าที่ที่ไม่ชัดเจน มีสมาชิกในกลุ่มไม่ปฏิบัติตามกิจกรรม
2. ขั้นตอนการทำงาน	กำหนดขั้นตอนการทำงานชัดเจนตั้งแต่การวางแผน ปฏิบัติจนกระทั่งคุณภาพผลงานสมบูรณ์ 100%	กำหนดขั้นตอนการทำงานชัดเจนตั้งแต่การวางแผน ปฏิบัติจนกระทั่งคุณภาพผลงานสมบูรณ์ 80%	กำหนดขั้นตอนการทำงานวางแผนยังไม่ชัดเจน คุณภาพผลงานสมบูรณ์ 50%	กำหนดขั้นตอนการทำงานไม่ชัดเจน คุณภาพผลงานสมบูรณ์ต่ำกว่า 50%
3. การลำดับความคิด	ลำดับการนำเสนอดี ใช้ระดับภาษาถูกต้อง ลำดับเหตุการณ์ สรุปเนื้อหาได้กระชับชัดเจนและเข้าใจได้ดีมาก	ลำดับการนำเสนอดี ใช้ระดับภาษาถูกต้อง ลำดับเหตุการณ์ สรุปเนื้อหาได้ดี	ลำดับการนำเสนอพอใช้ ใช้ภาษาต่างระดับเล็กน้อย และลำดับเหตุการณ์บางส่วนไม่ต่อเนื่อง	ลำดับการนำเสนอเข้าใจยาก ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ลำดับเหตุการณ์สลับไปมาไม่ต่อเนื่อง
4. เนื้อหาสาระ	ตรงประเด็นครบถ้วนทุกประเด็นศึกษาที่กำหนดสรุปความรู้ได้ สอดคล้องกับประเภทบทอ่านทุกจุดสำคัญ	ตรงประเด็นครบถ้วนทุกประเด็นศึกษาที่กำหนดสรุปความรู้ได้ สอดคล้องกับประเภทบทอ่าน แต่บกพร่องบางจุดสำคัญเล็กน้อย	ประเด็นศึกษาที่กำหนดไม่ครบบางประเด็น สรุปความรู้ สอดคล้องกับประเภทบทอ่านพอใช้ แต่บกพร่องในจุดสำคัญ	ตรงประเด็นเล็กน้อย สรุปความรู้ไม่สอดคล้องกับประเภทบทอ่าน
5. คุณภาพผลงาน	คุณภาพผลงานสวยงาม สะอาดเป็นระเบียบ เห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างหลักการและความคิดหลักไปสู่ความคิดย่อย	คุณภาพผลงานสะอาดเป็นระเบียบเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างหลักการและความคิดหลักไปสู่ความคิดย่อย	เห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับความคิดหลักการ แต่ไม่ปรากฏความคิดย่อยและรายละเอียด	ไม่มีการเชื่อมโยงความคิดกับหลักการไม่ชัดเจน

เกณฑ์การตัดสิน

13 - 16	คะแนน หมายถึง ดี	17 - 20	คะแนน หมายถึง ดีมาก
5 - 8	คะแนน หมายถึง ปรับปรุง	9 - 12	คะแนน หมายถึง พอใช้

แบบประเมินแผนภาพความคิด

ชื่อกลุ่ม.....จำนวน.....คน

วันที่ประเมิน.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รูปแบบการเขียนแผนภาพความคิด				การใช้ภาษา				ความสะอาดสวยงามสร้างสรรค์				การลำดับเนื้อหาสรุปใจความสำคัญ				การใช้สัญลักษณ์/สี				รวม
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวพัชรินทร์ บุตรสันเทียะ)

เกณฑ์การประเมินแผนภาพความคิด

เกณฑ์ การประเมิน	ระดับคะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. รูปแบบ การเขียน แผนภาพ ความคิด	รูปแบบถูกต้องตาม หลักการการเขียน แผนภาพความคิด จัดวางได้เข้าใจง่าย	รูปแบบตามหลักการ การเขียนแผนภาพ ความคิด แต่การจัดวาง สลับตำแหน่ง 1-2 จุด	รูปแบบตามหลักการ การเขียนแผนภาพ ความคิดแต่การจัด วางสลับตำแหน่ง 3-4 จุด	รูปแบบไม่ถูกต้องตาม หลักการการเขียน แผนภาพความคิด
2. การใช้ภาษา	ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง เหมาะสม ชัดเจนดีมาก ไม่มีจุดบกพร่อง	ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง เหมาะสม แต่ มี จุดบกพร่อง 1-2 จุด	ใช้ถ้อยคำในจุดสำคัญ และจุดย่อยไม่ชัดเจน มีจุดบกพร่อง 1-2 จุด	ใช้ถ้อยคำผิดพลาดทำ ให้เข้าใจคลาดเคลื่อน ไม่ชัดเจน
3. ความสะอาด สวยงาม สร้างสรรค์	เขียนลายมือเรียบร้อย สะอาดไม่มีรอยลบ ตกแต่งผลงานสวยงาม แปลกใหม่	เขียนลายมือเรียบร้อย แต่มีรอยลบไม่เกิน 2 จุด ตกแต่งผลงาน สวยงาม	เขียนลายมือ เรียบร้อย แต่มีรอย ลบมากกว่า 2 จุด มี การตกแต่งผลงาน	เขียนไม่เรียบร้อย มีรอยฟักรอยยับ และ มีรอยลบจำนวนมาก
4. การลำดับ เนื้อหาสรุป ใจความสำคัญ	ลำดับเนื้อหาจากหัวข้อ ใหญ่ไปหัวข้อย่อยได้ อย่างสอดคล้อง มี ใจความสำคัญครบทุก ประเด็น	ลำดับเนื้อหาสลับ 1 ตำแหน่ง และใจความ สำคัญขาด 1 ประเด็น	ลำดับเนื้อหาสลับ 2 ตำแหน่ง และใจความ สำคัญขาด 2 ประเด็น	ลำดับเนื้อหาสลับ 3 ตำแหน่ง และใจความ สำคัญขาด 3 ประเด็น ขึ้นไป
5. การใช้ สัญลักษณ์/สี	ตัวกลางใช้สี 3 สี ขึ้นไป มีภาพสัญลักษณ์น่าสนใจ แทนคำสำคัญ และ เชื่อมโยงกับความคิด ด้วยลูกศรอย่างสัมพันธ์ กัน	ตัวกลางใช้สี 3 สี ขึ้นไป มีภาพสัญลักษณ์ แทน คำสำคัญและเชื่อมโยง กับความคิดด้วยลูกศร แต่มี 1-2 จุดไม่สัมพันธ์ กัน	ตัวกลางใช้สี 2 สี ขึ้น ไปขาดภาพสัญลักษณ์ ที่น่าสนใจ และ เชื่อมโยงความคิดด้วย ลูกศร แต่มี 3-4 จุด ไม่สัมพันธ์กัน	ตัวกลางใช้สี 2 สี ขึ้นไป ขาดภาพ สัญลักษณ์ที่น่าสนใจ และเชื่อมโยง ความคิดด้วยลูกศร ที่ ไม่สัมพันธ์กัน หรือไม่ มีลูกศรเชื่อมโยง ความคิด

เกณฑ์การตัดสิน

13 - 16 คะแนน หมายถึง ดี

17 - 20 คะแนน หมายถึง ดีมาก

5 - 8 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

9 - 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

ใบความรู้ เรื่อง “การอ่านจับใจความจากนิทาน”

ความหมายของนิทาน

นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป และเรื่องที่เกิดจากจินตนาการหรือเรื่องที่สมมติขึ้นเป็นการเล่าต่อ ๆ กันมา บางเรื่องอาจมีเค้าความจริงอยู่บ้าง มีการตั้งชื่อเรื่องน่าสนใจ ชวนให้เกิดความสนุกสนาน พร้อมทั้งให้คติธรรมคำสอนแฝงไว้ตอนจบของ

ประเภทของนิทาน

1. ประเภทเทพนิยายหรือปรัมปรา (Fairy tale) เป็นเรื่องเกี่ยวกับเทพดา นางฟ้า เรื่องเหนือธรรมชาติ มียักษ์ แม่มด สัตว์ประหลาด ตัวละครที่ดีจะเป็นฝ่ายชนะ เช่น คาวี ซินเดอเรลล่า ปลาบู่ทอง เป็นต้น

2. ประเภทชีวิตจริง (Novella) เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในโลกของความเป็นจริง มีการบอกสถานที่และตัวละครชัดเจน อาจมีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ไสยศาสตร์ แต่เป็นไปลักษณะที่เป็นไปได้ เช่น ไกรทอง ชุนช่างขุนแผน เป็นต้น

3. ประเภทวีรบุรุษ (Hero tale) เป็นเรื่องที่มีหลายตอนขนาดยาว อาจคล้ายชีวิตจริงหรือจินตนาการ เช่น เซซ็อส เฮอร์คิวลีส เป็นต้น

4. ประเภทนิทานประจำถิ่น (Sage) มักเป็นเรื่องแปลกพิสดาร ซึ่งเชื่อว่าเคยเกิดขึ้นจริง ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง อาจมาจากประวัติศาสตร์ เทพดา ผี หรือมนุษย์ เช่น ตาม่องล่าย พระยาพาน เจ้าแม่สร้อยดอกหมาก เป็นต้น

5. ประเภทเล่าอธิบายเหตุ (Explanatory tale) เป็นเรื่องอธิบายการกำเนิดรูปร่างความเป็นมาของสิ่งที่เกิดจาก ธรรมชาติ เช่น ดวงดาว สัตว์ พืช เป็นต้น

6. **ประเภทเทพปกรณัมหรือเทพปกรณ (Myth)** เป็นเรื่องอธิบายถึงกำเนิดของจักรวาล มนุษย์ สัตว์ปรากฏธรรมชาติ เช่น ลม ฝน กลางวัน กลางคืน ฟ้าผ่า แสดงถึงความเชื่อทางศาสนามีเรื่องของเทพที่เรารู้จัก เช่น เมฆลารามสูร เป็นต้น

7. **ประเภทสัตว์ (Animal tale)** เป็นเรื่องที่มีสัตว์เป็นตัวเอก แสดงถึงความฉลาดและโง่เขลาของสัตว์ มีเจตนามุ่งสอนคุณธรรมจริยธรรม เช่น นิทานอีสป

8. **ประเภทมุกตลก (Merry tale)** เป็นเรื่องสั้น อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์หรือสัตว์จุดสำคัญ ของเรื่อง อยู่ที่ความไม่น่าเป็นไปได้ ซึ่งเกี่ยวกับความโง่ ความฉลาด การใช้กลฉ้อโกง การแข่งขัน ความเกียจคร้าน เรื่องเพศ การโม้ เช่น ศรีธนญชัย กระทบท้ายกับเต่า พระกับชี ลูกเขยกับแม่ยาย เป็นต้น

9. **ประเภทศาสนา (Religious tale)** เป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนา เช่น เรื่องเล่าเกี่ยวกับพระเยซู นักบุญ พระพุทธเจ้า พระสาวก ซึ่งไม่มีในพระไตรปิฎกอยู่หลายเรื่อง นอกจากนี้วรรณคดีของผู้เล่ามักถือว่าเป็นเรื่องจริง

10. **ประเภทเรื่องผี (ghost tale)** เป็นเรื่องเกี่ยวกับผีต่าง ๆ ซึ่งไม่ปรากฏชัดว่ามาจากไหน เกิดอย่างไร เช่น ผีผ้าบัง และผีปกกะโหล่งของไทยภาคเหนือ หรือผีที่เป็นคนตายแล้วมาหลอกด้วยรูปร่าง วิธีการต่าง ๆ เช่น ผีกองกอย ผีกระสือ ฯลฯ

11. **ประเภทเข้าแบบ (Formular tale)** เป็นเรื่องที่มีโครงเรื่องสำคัญ เล่าเพื่อความสนุกสนานของผู้เล่าและผู้ฟัง อาจมีการเล่นเกมแบ่งเป็นนิทานลูกโซ่ เช่น เรื่องตากับยายปลุกกล้วยงาให้หลานเฝ้า นิทานหลอกผู้ฟัง นิทานไม่รู้จบ เช่น เกี่ยวกับการนับจะเล่าเรื่อยไปแต่เปลี่ยนตัวเลข หรือการกระทำซ้ำ ๆ เป็นต้น

ลักษณะของนิทาน

1. เป็นเรื่องเล่าปากเปล่าด้วยภาษาร้อยแก้ว
2. ถ่ายทอดโดยการเล่าจากปากต่อปาก ไม่มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในอดีต นิทานต่าง ๆ จะดำรงอยู่นานเท่าใดย่อมขึ้นอยู่กับความทรงจำของผู้เล่าและผู้ฟังนิทาน แต่สมัยต่อมาคนรู้หนังสือมากขึ้นได้มีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

3. ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง อ่างกันแต่ว่าเป็นของเก่าที่จำมาจากบรรพบุรุษ เช่น เรื่อง แม่เฒ่าคนพระโขงเป็นนิทานผีที่อ้างต่อกันมา มีการอ้างชื่อสถานที่

4. เนื้อเรื่องมีการเปลี่ยนแปลงได้ ไม่มีรูปแบบตายตัว ขณะที่มีการเล่านิทานผู้เล่าจะทำหน้าที่เป็นผู้แต่งไปด้วยในตัว ตัดทอนเรื่องให้สั้นลงหรือขยายออกไปหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้เข้ากับสภาพวัฒนธรรมของผู้เล่าก็ได้

ขั้นตอนการอ่านจับใจความจากนิทาน

1. ตั้งใจอ่าน มีสมาธิในการอ่าน
2. อ่านเรื่องราวนั้นๆ ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
3. สรุปหรือจับใจความสำคัญ ว่าเป็นเรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร กับ ใครที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร
4. ทบทวนความบางตอน หรือสาระบางเรื่องที่ยังเข้าใจ ไม่ชัดเจน ให้เข้าใจ
5. สังเกตดูว่าผลสุดท้ายของเรื่องนั้น ๆ อะไรเกิดขึ้นบ้าง
6. พิจารณาว่าเรื่องมีสาระหรือความสำคัญอยู่ที่ใดมีแง่คิดคติธรรม หรือคำสอน แก่ผู้อ่านอย่างไรบ้าง
7. สรุปความคิด ทำบันทึกช่วยจำ ย่อความ ตอบคำถาม หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์

ตัวอย่างการอ่านจับใจความจากนิทาน

เรื่อง “เศรษฐีเจ้าเล่ห์กับลูกสาวชานา”

นานมาแล้วมีเศรษฐีคนหนึ่งชอบใจลูกสาวชานาอยากไว้ผู้หนึ่ง เขาเชิญชานากับลูกสาวไปที่สวนในคฤหาสน์ของเขา เป็นสวนกรวดกว้างใหญ่ที่มีแต่กรวดสีดำกับสีขาว เศรษฐีบอกชานาว่า “ท่านเป็นหนี้สินข้าจำนวนหนึ่ง แต่หากท่านยกลูกสาวให้ข้า ข้าจะยกเลิกหนี้สิน

ทั้งหมดให้” ขาวนาไม่ตกลง เศรษฐีจึงบอกว่า “ถ้าเช่นนั้นเรามาพนันกันดีไหม ข้าจะหยิบกรวดสองก้อนขึ้นมาจากสวนกรวดใสในถุงผ้านี้ก้อนหนึ่งสีดำก้อนหนึ่งสีขาว ให้ลูกสาวของท่านหยิบก้อนกรวดจากถุงนี้ หากนางหยิบได้ก้อนสีขาว ข้าจะยกหนี้สินให้ท่าน และนางไม่ต้องแต่งงานกับข้า แต่หากนางหยิบได้ก้อนสีดำนางต้องแต่งงานกับข้า และแน่นอนข้าจะยกหนี้ให้ท่านด้วย” ขาวนาตกลง เศรษฐีหยิบกรวดสองก้อนใสในถุงผ้า หญิงสาวเหลือบไปเห็นว่ากรวดทั้งสองก้อนนั้นเป็นสีดำ เธอจะอย่างไร หากเธอไม่เปิดโปงความจริงก็ต้องแต่งงานกับเศรษฐีขี้โกง หากเธอเปิดโปงความจริง เศรษฐีย่อมเสียหน้าและยกเลิกเกมนี้ แต่บิดาของเธอก็ยังคงเป็นหนี้เศรษฐีต่อไปอีกนาน

ลูกสาวขาวนาเอื้อมมือลงไปใ้ในถุงผ้าหยิบกรวดขึ้นมาหนึ่งก้อน พลันเธอก็ปล่อยกรวดในมือร่วงลงสู่พื้นกลิ้งหายไปใ้ในสีดำและขาวของสวนกรวด เธอมองหน้าเศรษฐี เอ่ยว่า “ขอภัยที่ข้าพลั้งเผลอปล่อยหินร่วงหล่น แต่ไม่เป็นไร ในเมื่อท่านใส่กรวดสีขาวกับสีดำอย่างละหนึ่งก้อนลงไปใ้ในถุงนี้ ดังนั้นเมื่อเราเปิดถุงออกดูสิกรวดก้อนที่เหลือก็ย่อมรู้ทันที่ว่า กรวดที่ข้าหยิบไปเมื่อครู่เป็นสีอะไร ปรากฏว่าที่ก้นถุงเป็นกรวดสีดำ ดังนั้นกรวดก้อนที่ข้าทำตกย่อมเป็นสีขาว” หญิงสาวกล่าว ขาวนาจึงพ้นจากสภาพลูกหนี้ และลูกสาวก็ไม่ต้องแต่งงานกับเศรษฐี ขี้โกงคนนั้น

สิ่งที่ต้องปฏิบัติในการอ่านจับใจความจากนิทาน

เรียงลำดับเหตุการณ์

1. เศรษฐีชอบลูกสาวขาวนาจึงชวนไปสวนกรวดหลังคฤหาสน์
2. เศรษฐีบอกจะยกหนี้สินให้ขาวนาหากยกลูกสาวให้แต่ขาวนาไม่ตกลง
3. เศรษฐีชวนขาวนาเล่นพนัน โดยหยิบกรวดสีขาวและดำใส่ถุงผ้า ถ้าลูกสาวขาวนาหยิบได้กรวดสีขาวจะยกหนี้ให้ ถ้าได้สีดำขาวนาต้องยกลูกสาวให้ตน
5. ขาวนาตกลงเล่นพนัน
6. เศรษฐีแอบใส่กรวดสีดำลงในถุงผ้าทั้ง 2 ถุง
7. ลูกสาวขาวนาู้ทัน จึงหยิบกรวดในถุงผ้าและแก่งทำหินหล่นปะปนกับกรวดก้อนอื่น ๆ
8. ลูกสาวขาวนาเปิดถุงที่เหลือเป็นกรวดสีดำ จึงบอกว่าหินที่ตนหยิบนั้นต้องเป็นสีขาว
9. ขาวนาพ้นหนี้และลูกสาวขาวนาไม่ต้องแต่งงานกับเศรษฐี

ตั้งคำถาม ?

1. เศรษฐีพาลูกสาวกับขานาไปที่ใด
2. เศรษฐีพำนกับขานาไว้อย่างไร
3. ในถุงผ้ามีกรวดสีอะไรบ้าง
4. ทำไมลูกสาวขานาไม่เปิดโปงความจริงแม้รู้ว่าเศรษฐีขี้โกง
5. ลูกสาวขานาแก้ปัญหาอย่างไรเมื่อรู้ว่าเศรษฐี ขี้โกง
6. ผลพบนระหว่างเศรษฐีกับขานาเป็นอย่างไร
7. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดอย่างไร

แนวคำตอบ

1. คฤหาสน์ของเศรษฐี
2. หากลูกสาวขานาหยิบกรวดหินสีขาวได้จะยกหนี้สินให้ขานา ถ้าหยิบกรวดสีดำได้จะต้องแต่งงานกับเศรษฐี แต่จะยกหนี้สินให้ทั้งหมด
3. สีดำ
4. เพราะกลัวเศรษฐีเสียหน้าและยกเลิกพินัน
5. แกล้งทำกรวดหล่นปะปนกัน และเปิดถุงผ้าดูกรวดที่ไม่ได้เลือก
6. เศรษฐียอมยกหนี้สินให้ขานา เพราะกรวดที่เหลือในถุงผ้าเป็นสีดำ
7. ต้องใช้สติในการแก้ไขปัญหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานที่กำหนดให้ และตอบคำถามให้ถูกต้อง

นิทาน เรื่อง ใครโง่กว่าใคร

หลายปีมาแล้วมีชายผู้หนึ่งชื่อ “คง” ทิดคนนี้เคยบวชเป็นพระภิกษุหลายพรรษา ต่อมาได้สึกและแต่งงานอยู่กับภรรยาจนมีบุตรคนหนึ่ง ทิดคงและครอบครัวมีอาชีพทำนา แกมีนาส่วนตัวอยู่แปลงหนึ่ง แกทำนาด้วยตนเองทุก ๆ ปี นานี้อยู่ห่างจากบ้านของแกราว ๆ 4-5 กิโลเมตร เวลาเช้าทิดคงจะออกไปไถนาพร้อมกับควาย ครั้นตอนสายและกลางวันลูกสาวจะเป็นผู้นำอาหารไปส่งให้เสมอ

วันหนึ่งตอนบ่าย ภรรยาไปตลาดซื้อปลามาตัวหนึ่งเอาไปแกงส้มอร่อยมาก นางคิดถึงสามีจึงขอร้องให้ลูกสาวช่วยนำอาหารมื้อนี้ไปส่งให้ด้วย ลูกสาวรับของออกเดินทางจากบ้านไปขณะที่เดินทางฝ่าแดดที่กำลังร้อนจัด ประกอบกับวันนั้นบุตรสาวต้องทำงานที่บ้านแต่เช้าจนบ่ายเมื่อฝ่าแดดมารู้สึกเหน็ดเหนื่อย ยิ่งนัก นางจึงหยุดพักวางหม้อข้าวหม้อแกงลง นั่งพัก่อนไ้ด้ร่มไม่คิดว่าพอหายเหนื่อยแล้วตนจึงค่อยเดินทางต่อไป พอดีมีลมโชยมานางเลื่อนตัวเอนกายพิงกับ

ต้นไม้มื่อยหลับไป ขณะที่หลับนางฝันว่ามีบุตรเศรษฐีมาขอบพ้อและสู่ขอนางกับพ่อแม่ ได้อยู่กินกันอย่างมีความสุข จนกระทั่งมีครรภ์ ต่อจากนั้นไม่นานนักนางก็คลอดบุตรออกมาเป็นชายน่ารักน่าเอ็นดู ต่อมาเด็กคนนั้นได้ล้มป่วยลงโดยกะทันหันถึงแก่ความตาย นางร้องไห้ด้วยความเสียใจ ขณะที่ละเมอไขว่คว้าอยู่นั้น มีอไปปิดเอาหม้อแกงหกเรียวดหมด จึงไม่มีอาหารไปส่งให้พ่อของตน

เมื่อนางตื่นขึ้นจึงร้องไห้กลับบ้าน เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้แม่ฟัง แม่ได้ยินดังนั้น พลอยร้องไห้เสียใจด้วยพร้อมกับรำพันว่า “โธ่เอ๋ยหลานรัก เกิดมาไม่ทันไรมาด่วนตายเสียได้ ยายไม่ทันได้กอดได้อุ้ม” พอดีขณะนั้นสามีหิวข้าวรีบเดินกลับบ้าน เมื่อมาถึงพบคนทั้งสองกำลังร้องไห้ด้วยความเสียใจจึงไต่ถามเรื่องราว เมียพอเห็นสามีมา รีบวิ่งเข้าไปหาพร้อมกับบอกว่า “ตาเอ๋ยตาหลานเกิดมาไม่ทันไรก็ตายเสียก่อน โธ่ไม่น่าเลยช่างบุญน้อยจริง ๆ น่าจะคอยให้ตายายอุ้มบ้างก็ไม่ได้” ทิดคงสงสัยไต่ถามลูกสาวก็ทราบเรื่องราวทั้งหมด จึงพูดออกมาว่า “มันฝันนี้หว่า มันจริงเมื่อไร เอ็งทำไมจึงโง่เขลาเช่นนี้” เมื่อทิดคงเห็นว่าภรรยา และลูกสาวของตนโง่เขลาถึงนัก แก่จึงตัดสินใจขายควายรวบรวมเงินทองติดตัวออกเดินทางลงเรือไปยังเมืองอื่น ๆ

ขณะที่พายเรือไปตามแม่น้ำนั้น เขาพบชายคนหนึ่งนั่งร้องไห้อยู่จึงแวะเข้าไปถามว่า “ท่านร้องไห้ทำไม” ชายผู้นั้นบอกว่า “ข้าพเจ้าเอามือออกจากไหเกลือไม่ได้” ทิดคงมองเห็นชายนั้นล้วงมือลงไปไหเกลือและกำเกลือจนเต็มกำมือปากไหนั้นแคบ เขาจึงเอามือออกไม่ได้ ทิดคงหัวเราะ บอกให้เขาปล่อยเกลือเสีย มือก็จะออกได้ ชายผู้นั้นก็ทำตาม จึงเอามือออกได้และกล่าวคำขอใจ พร้อมกับมอบเปิดให้เป็นรางวัล

ทิดคงพายเรือต่อไป เขาพบคนหมู่หนึ่งกำลังเอาเชือกผูกหัวเสาอยู่ข้างฝ้าย ต่างจุดดิ่งกันไปคนละทาง ทิดคงรู้สึกสงสัยแวะเรือเข้าไปร้องถามว่า “พวกท่านทำอะไรนั้น” “เสามันสั้นไปเราพยายามจะดึงมันให้ยาวอีกสักหน่อย” ทิดคงบอกว่า “ท่านเอ๋ย เสาดึงมันไม่ยี่ดออกได้หรือที่ท่านต้องการจะให้เสายาวขึ้น ก็หาเสา มาต่อเข้าสิ” พวกนั้นปฏิบัติตามและดีใจมากที่เสายาวออกมาตามที่ต้องการ แต่ละคนได้ชมเชยต่าง ๆ นานาว่า “ท่านช่างมีปัญญาแท้ ๆ” แล้วต่างก็หาไก่อามอบให้เป็นรางวัล

ทิดคงพายเรือต่อไปจนกระทั่งพบคนอีกกลุ่มหนึ่ง เขาสร้างตึกก่ออิฐถือปูน เนื่องจากไม่มีหน้าต่างดังนั้นภายในห้องจึงมืด พวกนั้นต่างช่วยกันเอาตะกร้า กระบุง หีบ และถังต่าง ๆ ออกวางกลางแดด

พอสักครู่ก็ยกเข้าไปเทในห้องเพื่อให้ห้องสว่างขึ้น แม้ว่าเขาจะชนสักเท่าไรห้องนั้นก็สว่างขึ้น ทิตคงรู้สึกแปลกใจจึงร้องถามออกไปว่า “ ท่านทำอะไร ชนกันไม่รู้จักหมดจักสิ้น ” พวกนั้นบอกว่า “ พวกเราชนแดดไปเทในห้องเพื่อให้มันสว่างขึ้น ” ทิตคงหัวเราะ พร้อมกับบอกว่า “ สหายเอ๋ย ท่านอยากให้ห้องสว่าง ก็เจาะกำแพงหน้าต่างสิ ” พอพูดจบทิตคงก็ขึ้นจากเรือไปช่วยทำหน้าที่ต่าง ให้ ตึกที่มีตกลบสว่างขึ้นทันที พวกนั้นพากันไชโยให้ร้องด้วยความยินดีและกล่าวคำชมเชยว่า “ ท่านช่างมีปัญญาจริง ๆ ” ทุก ๆ คนต่างรวบรวมรางวัลมอบให้เป็นที่ระลึก

ทิตคงเริ่มรู้สึกว่าที่ตนคิดว่าภรรยาและบุตรของตนโง่งนั้น พวกที่ตนมาพบนี้ยิ่งโง่งกว่าเสียอีก ทางที่ดีควรกลับไปคืนดีกับลูกเมียเสียดีกว่า หากลูกเมียผิดพลาดไปตนยังพอจะแนะนำสั่งสอนให้เป็นคนดีได้ ทิตคงจึงกลับยังบ้านอยู่กันกับภรรยาและบุตรอย่างมีความสุขต่อไป

ที่มา: www.bkkseek.com

1. จากนิทาน เรื่อง ใครโง่งกว่าใคร มีตัวละครใดบ้าง

ตอบ.....

2. เหตุการณ์ใดในนิทานที่แสดงถึงความโง่งเงลาของตัวละคร

ตอบ.....

3. ทิตคงมีวิธีรับมืออย่างไร เมื่อพบกับพฤติกรรมของคนโง่ง

ตอบ.....

4. มูลเหตุใดที่ทำให้ทิตคงตัดสินใจขายควายจากภรรยาและลูกสาวไปเมืองอื่น

ตอบ.....

5. ทิตคงได้ช่วยเหลือคนโง่งเงลาที่ตนเองพบในเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างไร

ตอบ.....

6. เพราะเหตุใด ทิดคงจึงตัดสินใจกลับไปอยู่กับภรรยาและลูกสาว

ตอบ

.....

.....

.....

7. ทิดคงเป็นคนที่มึลัษณะนิสัยที่ดืออย่างไร

ตอบ

.....

.....

.....

8. ทิดคงเป็นคนที่มึลัษณะนิสัยใด ที่ควรปรับปรุง

ตอบ

.....

.....

.....

9. จากนิทาน เรื่อง ใครโง่กว่าใคร ตรงกับสำนวนใด

ตอบ

.....

.....

.....

10. นักเรียนจะนำข้อคิดจากนิทาน เรื่อง ใครโง่กว่าใคร ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

ตอบ

.....

.....

.....

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คะแนนเต็ม 10 ได้.....

เฉลยใบงาน เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

1. จากนิทาน เรื่อง ใครโง่กว่าใคร มีตัวละครใดบ้าง

ตอบ ทิดคง ภรรยาทิดคง ลูกสาวทิดคง ชายมือติดไหเกลือ กลุ่มคนดิ่งเสา และกลุ่มคนขนแดด

2. เหตุการณ์ใดในนิทานที่แสดงถึงความโง่เขลาของตัวละคร

- ตอบ**
1. ภรรยาและลูกของทิดคงที่ร้องไห้เสียใจกับฝันร้าย แม้จะตื่นมาพบกับความจริงที่ไม่มีเหตุการณ์ในฝัน
 2. การกำมือแล้วพยามเอาออกจากปากไหที่แคบของชายผู้หนึ่ง แทนที่จะแบมือเพื่อทำมือให้เล็กลง
 3. คนกลุ่มหนึ่งที่พยามดิ่งเสาให้ยาวขึ้น แทนการหาวิธีต่อเสาให้ยาวขึ้น
 4. กลุ่มคนที่ขนแดดไปเทในท้องให้เกิดแสง แทนการคิดหาวิธีเจาะผนังกำแพง

3. ทิดคงมีวิธีรับมืออย่างไร เมื่อพบกับพฤติกรรมของคนโง่

ตอบ 1. หนีคนเหล่านี้ 2. ช่วยแก้ปัญหา

4. เหตุใดที่ทำให้ทิดคงตัดสินใจขายควายจากภรรยาและลูกสาวไปเมืองอื่น

ตอบ เพราะภรรยาและลูกสาวมีความคิดและการกระทำที่โง่เขลา

5. ทิดคงได้ช่วยเหลือคนโง่เขลาที่ตนเองพบในเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างไร

- ตอบ**
1. กลับไปแนะนำสั่งสอนลูกกับภรรยา
 2. ช่วยบอกวิธีปล่อยเกลือเพื่อเอามือออกจากไห
 3. ช่วยกลุ่มคนดิ่งเสาโดยการนำเสามาต่อกันให้ยาวขึ้น
 4. ทิดคงช่วยเจาะกำแพงทำหน้าต่างให้กลุ่มคนขนแดด

6. เพราะเหตุใด ทิดคงจึงตัดสินใจกลับไปอยู่กับภรรยาและลูกสาว

ตอบ เพราะระหว่างเดินทางล่องเรือมาพบคนโง่มากกว่าคนในครอบครัว จึงคิดว่าควรกลับไปแนะนำคนสั่งสอนในครอบครัว และจะได้อยู่กันอย่างมีความสุข

7. ทิดคงเป็นคนที่มึนลักษณะนิสัยที่ได้อย่างไร

ตอบ มีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่น

8. ทิดคงเป็นคนที่มึนลักษณะนิสัยใด ที่ควรปรับปรุง

ตอบ หนีปัญหา ไม่แสดงน้ำใจช่วยเหลือคนในครอบครัว

9. จากนิทาน เรื่อง ใครโง่กว่าใคร ตรงกับสำนวนใด

ตอบ เหนือฟ้ายังมีฟ้า หนีเสือปะจระเข้

10. นักเรียนจะนำข้อคิดจากนิทาน เรื่อง ใครโง่กว่าใคร ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

ตอบ เมื่อชีวิตเกิดปัญหาต้องหาวิธีแก้ไข ไม่หนีปัญหา ไม่ทอดทิ้งคนในครอบครัวเมื่อเกิดปัญหาหรือมีข้อผิดพลาดต้องร่วมกันแก้ไขหาทางออก ใช้ชีวิตอย่างมีสติคิดหาวิธีแก้ไขปัญหา เพื่อหลีกเลี่ยงความคิดโง่เขลา ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาในการใช้ชีวิต

ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มจากบทอ่าน นิทาน เรื่อง “พระยากงพระยาพาน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตั้งคำถามและหาคำตอบจากประเด็นต่อไปนี้ และเขียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน

1. ประเภทของนิทาน เรื่อง พระยากงพระยาพาน	6. ผลการกระทำของตัวละคร
2. อุปนิสัยตัวละคร	7. การกระทำของตัวละครที่ควรพัฒนาหรือแก้ไข
3. เหตุผลการกระทำของตัวละคร	8. สรุปใจความสำคัญ
4. ปัญหาปมขัดแย้ง	9. การนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
5. เหตุการณ์สำคัญ	10. คำศัพท์ที่น่าสนใจ

บันทึกขั้นตอนเพื่อเตรียมนำเสนอ (Planning stage) ร่วมกับคำถามของบลูม

ตั้งคำถามจากประเด็นที่กำหนด

บันทึกการพัฒนาบทอ่านที่ ๓
ชั้นหลังภาระงาน (Language focus)

พิจารณาตามคำแนะนำและบันทึกแก้ไข (Language Analysis)

ผลการพิจารณาตรวจสอบจากกลุ่มอื่น ๆ (Practice)

บันทึกติดตามผลการพัฒนาจากครู (Follow-up)

คำตอบจากการศึกษาในประเด็นต่าง ๆ

การนำเสนอกิจกรรมของกลุ่มอื่น ๆ / ประเด็นที่ต้องการแลกเปลี่ยน / ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากครู

แบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความ

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดพฤติกรรมการอ่านจับใจความของ นักเรียนที่สามารถสรุปใจความสำคัญ สารระสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ ตอบคำถาม พร้อมทั้งบอกแนวคิดของผู้เขียน และนำข้อคิดจากนิทาน ช่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองเรื่องต่าง ๆ เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2. ข้อสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ที่ตัวเลือก 1 2 3 หรือ 4 ที่คาดว่าจะป็นคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1-4

นิทานเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่

วันหนึ่งเมื่อหลายร้อยปีมาแล้วที่บ้านตาดทอง ในฤดูกาลของฝน ได้มีการเตรียมปักดำกล้า ต้นข้าว และทุกคนจะออกไปไถนาเตรียมการเพราะปลูก มีครอบครัวของชายหนุ่มกำพร้าพ่อได้ออกไปปลูกข้าวเช่นเดียวกัน

วันหนึ่งเขาไถนาอยู่จนตะวันขึ้นสูงแล้วรู้สึกเหน็ดเหนื่อยเป็นอย่างมาก และหิวข้าวมากกว่าทุกวัน ปกติแล้วแม่จะส่งก่องข้าวให้ทุกวัน แต่วันนี้กลับมาช้ากว่าปกติมาก เขาจึงหยุดไถนาแล้วเข้าไปพักผ่อนอยู่ใต้ต้นไม้ ปล่อยให้เจ้าหุ่ยไปกินหญ้า สายตาก็เหม่อมองไปทางบ้านของตน ฝักรอคอยแม่ที่จะนำข้าวก่องมาส่งตามเวลาที่ควรจะมาด้วยความรู้สึกกระวนกระวายใจ ยิ่งตะวันขึ้นสูงแดดก็ยิ่งร้อนแรงขึ้นความหิวก็ยิ่งทวีคูณขึ้นตามไปด้วย ทันใดนั้นเองเขาได้มองเห็นแม่เดินเลียบมาตามคันนา พร้อมกับก่องข้าวน้อย ๆ ห้อยอยู่บนเสาแทรกคาน เขาบังเกิดความไม่พอใจที่แม่เอาก่องข้าวน้อยนั้นมาช้ามาก ด้วยความหิวจนตาลาย เขาคิดว่าข้าวในก่องข้าวน้อยนั้นคงกินไม่อิ่มเป็นแน่ จึงต่อว่าแม่ของตนว่า “อ๊แก่ ไปทำอะไรอยู่ถึงมาส่งข้าวให้กูกินช้านัก ก่องข้าวที่เอามาแต่ก่องน้อย ๆ กูจะกินอิมหรือ ?” ผู้เป็นแม่ตอบลูกว่า “ถึงก่องข้าวจะเล็กแต่ก็น้อยแครูป นอกข้างในแน่นนะลูกเอ๋ยลองกินดูก่อน”

ความหิว ความเหนื่อย ความโมโห ทำให้หุ่ยอ้อตาลาย ไม่ยอมฟังสิ่งใด เกิดบันดาลโทสะอย่างแรงกล้า คราวเอาไม้แอกแล้วเข้าตีแม่ที่แก่ชราจนล้มลงแล้วก็เดินไปกินข้าว แม้กินข้าวจนอิมแล้วแต่ข้าวยังไม่หมดก่อง จึงรู้สึกผิดชอบชั่วดี รีบวิ่งไปดูอาการของแม่และเข้าสวมกอดแม่ “อนิจจา ในตอนนี้แม่สิ้นใจไปเสียแล้ว..” ชายหนุ่มร้องไห้โฮ สำนึกผิดที่ตนได้ฆ่าแม่เพียงด้วยอารมณ์เพียงชั่ววูบไม่รู้จะทำประการใดดี จึงเข้ากราบนมัสการสมภารวัดเล่าเรื่องให้ท่านฟังโดยละเอียด

สมภารสอนว่า “การฆ่าบิดามารดาของตนเองนั้นเป็นบาปหนัก เป็นมาตุฆาต ต้องตกนรก อเวจีตายแล้วไม่ได้ผู้ใดเกิดเป็นคนอีก มีหนทางเพียงหนทางเดียวจะให้บาปเบาลงได้ก็คือด้วยการ สร้างธาตุก่อกวมกระดูกแม่ไว้ให้สูงเท่านกเขาเหิน จะได้เป็นการไล่บาปหนักให้เป็นเบาลงได้บ้าง”

เมื่อชายหนุ่มปลงศพแม่แล้ว จึงได้ขอร้องชักชวนญาติ ๆ และชาวบ้านช่วยกันปั้นอิฐก่อ เป็นธาตุเจดีย์บรรจุอัฐิแม่ไว้ จึงให้ชื่อว่า “ธาตุก่องข้าวน้อยฆ่าแม่” จนตราប់ถึงทุกวันนี้

ที่มา: www.nithan.in.th

1. เหตุใดจึงทำให้ลูกชายตัดสินใจฆ่าแม่ของตน
 1. เพราะรอมแม่มานาน
 2. เพราะไม่พอใจที่แม่ห่อข้าวมาน้อย
 3. เพราะหิวข้าวมากและเหน็ดเหนื่อย
 4. เพราะไม่พอใจที่แม่ห่อก่องข้าวน้อยและมาช้า
2. ตัวเลือกใดเป็นเหตุการณ์ที่รุนแรงที่สุด
 1. ลูกชายใช้ไม้แอกตีแม่ชราจนล้มลง
 2. ลูกชายโมโห หิว หู้อตาลายไม่ยอมฟังสิ่งใด
 3. แม่ชราล้มลงแล้ว ลูกชายนั่งกินข้าวด้วยความหิว
 4. ลูกชายตำแม่ว่า “อ๊แก่ไปทำอะไรรอยถึงมาส่งข้าวให้กูกินซำนัก”
3. ตัวเลือกใดเป็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการสอนใจจากนิทานเรื่องนี้
 1. ความหิวทำให้ขาดสติ
 2. ความอกตัญญูทำให้หายนะ
 3. การขาดสติทำให้เกิดความสูญเสีย
 4. ไม่ควรใจร้อนกับบุพการีแม้จะโกรธเพียงใด
4. หากนักเรียนเป็นลูกชายจะทำอย่างไร ไม่ให้เกิดโศกนาฏกรรมดังในเรื่อง
 1. เดินกลับบ้านไปหาแม่
 2. เตรียมห่อข้าวด้วยตนเอง
 3. ไถนาต่อไปและพยายามระงับอารมณ์โกรธ
 4. กินข้าวให้หมด หากไม่พอจึงให้แม่ไปห่อมาเพิ่มอีก

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 5-6

นิทาน เรื่อง คนที่หาได้ยาก

ณ เชิงเขาแห่งหนึ่ง สองแม่ลูกอยู่ทำมาหาเลี้ยงกันด้วยความสุข เหม็งให้มารดาทำแต่งงานในครัวเรือน ตัวเขาออกไปรับจ้างทำไร่นานา ต่อมาไม่ช้าก็มีฐานะดีขึ้นมีเงินมีทองใช้จ่ายไม่เดือดร้อนเหมือนแต่ก่อน

ต่อมามารดาล้มเจ็บลง เหม็งก็เอาใจใส่เฝ้าปรนนิบัติดูแลเป็นอย่างดี เงินทองเหลือใช้ที่สะสมไว้ก็นำออกจ่ายเป็นค่าหมอค่ายา จะสิ้นเปลืองเท่าใดไม่คำนึง ขอแต่ให้มารดาหายป่วยมีชีวิตอยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่เขาต่อไปเท่านั้น

วันหนึ่งเขาออกไปหาซื้ออาหารให้มารดา เดินไปได้ถึงทางพบชายชราร่างสูงใหญ่ นั่งขายผักผลไม้และอาหารต่าง ๆ อยู่ริมทางเขาแวะเข้าไปเลือกซื้อได้สิ่งของที่ต้องการแล้วถามราคาชายชรากลับย้อนถามว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน ข้าไม่เคยเห็นหน้า เลือกซื้อเอาแต่ของดี ๆ จะเอาไปกินหรือเอาจะเอาไปไหน”

เหม็งตอบว่า “ไม่ได้เอาไปกินเองหรอก แม่เจ็บอยู่ที่บ้านจะเอาไปบำรุงเลี้ยงท่าน” ชายชราได้ฟังดังนั้นอุทานว่า เออ...ตั้งแต่ข้าของมามากก็นานหนักหนาแล้ว ถามใครก็บอกว่า “จะซื้อเอาไปให้ลูก” เพิ่งได้ยินวันนี้เองว่า “จะซื้อเอาไปให้แม่” ว่าแล้วก็มอบของเหล่านั้นให้เหม็งโดยไม่คิดมูลค่า แล้วเปรยขึ้นว่า “ถึงเวลาข้าจะกลับบ้านแล้ว”

ผู้ที่อบรมดีแล้วย่อมมีมโนธรรมสูง... เหม็งได้โอกาสตอบแทนความอารีของผู้เฒ่า จึงถามว่า “ตาอยู่ที่ไหน ข้าจะหาของไปส่งให้ถึงบ้านเอง” ว่าแล้วก็ช่วยเก็บข้าวของลงตะกร้าหาบตามไปจนถึงที่อยู่แล้วคำนับลา

ชายชราเรียกเข้าไปใกล้ ๆ กระซิบว่า “เหม็ง...ของทั้งหมดที่ข้าให้เจ้านี้ ล้วนเป็นของทิพย์ แม่เจ้ากินเข้าไปแล้วจะหายไข้ทันที...ไปเถิด เอาไปให้แม่”

ผู้แต่ง พระราชาธรรมวาที

5. ตัวเลือกใดเป็นสาระสำคัญของนิทาน เรื่อง คนที่หาได้ยาก

1. ผลของการเป็นคนกตัญญู
2. ความกตัญญูทำให้เกิดความสุข
3. ความกตัญญูคือเครื่องหมายของคนดี
4. คนที่ถูกอบรมมาดีย่อมเป็นผู้มีความกตัญญู

6. การกระทำของเหม็งเป็นคนที่แสดงให้เห็นถึงอุปนิสัยด้านใดมากที่สุด

1. ความมีน้ำใจต่อผู้อื่น
2. รู้จักบุญคุณบุพการี
3. ความซื่อสัตย์ต่อบุพการี
4. ความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น

อ่านข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 7-8

เขียน! กระดูกคน-โบราณวัตถุอายุ 2.5 พันปี กลางนาโคราช ใครเอากลับเจอดี

ขุดพบโครงกระดูกมนุษย์และโบราณวัตถุจำนวนมาก อายุประมาณ 1,500 - 2,500 ปี ในที่นา 2 ไร่ อ.เสิงสาง จ.นครราชสีมา คาดเป็นชุมชนเก่า เจ้าอาวาสวัดโนนสมบูรณ์เผย ชาวบ้านทยอยนำวัตถุที่เก็บได้มาคืนหลังเจอเรื่องลึกลับ

เมื่อวันที่ 8 มิ.ย. 59 ผู้สื่อข่าวเดินทางไปที่ ต.โนนสมบูรณ์ อ.เสิงสาง จ.นครราชสีมา หลังทราบข่าวว่ามีการขุดพบโครงกระดูกมนุษย์ และโบราณวัตถุจำนวนมาก ตั้งแต่วันที่ 21 พ.ค. ที่ผ่านมานั้น ชาวบ้าน บ้านลำเพี้ยกพัฒนา หมู่ที่ 8 ต.โนนสมบูรณ์ พบว่าที่นาดังกล่าวมีเนื้อที่ประมาณ 2 ไร่ มีร่องรอยการใช้รถแบ็กโฮขุดลอกหน้าดินลงไปประมาณ 1 เมตรทั่วทั้งผืน อีกทั้งมีเศษเครื่องปั้นดินเผาและกระดูกมนุษย์ถูกเก็บกองรวมกันหลายจุด โดยแต่ละจุดจะมีรูป เทียน และเครื่องเช่นไหวัล้อมรอบอยู่

จากการสอบถามชาวบ้านที่อยู่บริเวณดังกล่าวทราบว่า ในระหว่างที่มีการขุดพบ ชาวบ้านและผู้นำชุมชนได้ทำการขนย้ายโครงกระดูกและวัตถุโบราณส่วนหนึ่งไปเก็บรักษาไว้ที่วัดโนนสมบูรณ์ เพื่อรอการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่และมีคำสั่งจากทางทหารชุดประสานงานพื้นที่ อ.ครบุรี-อ.เสิงสาง กองพันทหารปืนใหญ่ที่ 3 ซึ่งดูแลพื้นที่ ห้ามไม่ให้ใครเข้าไปขุดหรือปรับพื้นที่บริเวณดังกล่าวเด็ดขาด จากนั้นเดินทางไปที่วัดโนนสมบูรณ์ พบพระครูอดุลย์ สีละสกลิต เจ้าอาวาส ซึ่งได้นำเอาชิ้นส่วนวัตถุโบราณและโครงกระดูกที่ค้นพบหลายร้อยชิ้น ที่ทางเจ้าหน้าที่สำนักศิลปากรที่ 12 นครราชสีมา ทำการจำแนกออกเป็นส่วน ๆ จัดใส่ถุงไว้อย่างเป็นระเบียบ มีทั้งกระดูกส่วนต่าง ๆ เครื่องปั้นดินเผา และเครื่องประดับที่มีการขุดค้นพบ

ด้านเจ้าอาวาสวัดโนนสมบูรณ์ ระบุว่า หลังจากที่ทางเจ้าหน้าที่กรมศิลปากรที่ 12 นครราชสีมา ทำการตรวจสอบในเบื้องต้น ระบุอายุวัตถุโบราณที่พบคร่าว ๆ ไว้ที่ประมาณ 1,500-2,500 ปี คาดว่าจะเป็นชุมชนเก่าที่มีการอยู่อาศัยค่อนข้างหนาแน่น และหลังจากนี้ จะมีการส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อทำการขุดค้นเพื่อให้ทราบข้อมูลที่ชัดเจนต่อไป

ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีชาวบ้านเคยนำชิ้นส่วนวัตถุโบราณที่ถูกค้นพบไปเก็บไว้
ทยอยนำเอามามอบให้กับทางวัดคืน เนื่องจากมีเรื่องราวลึกลับเกิดขึ้นกับชีวิตแทบทุกราย
ที่มา: หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 8 มิถุนายน 2559

7. วิธีการใดที่เหมาะสมที่ต้องทำเป็นอันดับแรก หากนักเรียนพบโครงกระดูกและวัตถุโบราณดังข้าง
ข้างต้น

1. แจ้งผู้สื่อข่าวให้มาทำข่าวประชาสัมพันธ์
 2. นำกระดูกมากองรวมกันแล้วแจ้งผู้ใหญ่บ้าน
 3. แจ้งผู้นำชุมชน เพื่อให้เจ้าหน้าที่มาตรวจสอบ
 4. แจ้งเจ้าหน้าที่หรือกรมศิลปากรให้มาตรวจสอบ
8. สิ่งใดไม่ปรากฏในข่าวข้างต้น
1. ข้อคิดเห็น
 2. ข้อเท็จจริง
 3. ความเข้าใจ
 4. กระบวนการ

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-10

สำนักข่าวต่างประเทศรายงานวันที่ 13 ต.ค. ว่าไบรอัน ร็อบสัน อดีตกัปตันระดับตำนาน
ของ "ปีศาจแดง" แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด ทีมดังแห่งศึกพรีเมียร์ลีกอังกฤษ ออกมาหล่นความเห็น
ถึงอดีตสโมสรต้นสังกัดหลังออกสตาร์ตในเกมลีก 8 ลีคนัดแรกได้อย่างเลวร้ายสุด ๆ

เป็นที่เข้าใจกันว่า ยอดทีมสีแดงแห่งเมืองแมนเชสเตอร์ ออกตัวได้อย่างห่วยแตกสุด ๆ
เมื่อเก็บได้เพียงแค่ 9 คะแนนจาก 8 นัดแรก ซึ่งเป็นสถิติออกสตาร์ตที่ย่ำแย่ที่สุดในรอบ 30 ปีเลย
ทีเดียว

ล่าสุด ไบรอัน ร็อบสัน ออกมากล่าวว่า "ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องยากที่ทีมจะหานักเตะ
คุณภาพที่จะสามารถย้ายทีมได้ในเดือนมกราคมนี้ ซึ่งปกติโดยทั่วไปแล้วส่วนมากคุณจะต้องรอ

จนถึงตลาดในช่วงซัมเมอร์ก่อน ถึงจะสามารถถนอมตลาดซื้อขายได้อย่างเต็มที่ แต่ทว่าแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด จำเป็นที่จะต้องทำแบบนั้น (ลงตลาดเดือนมกราคมแบบเต็มสูบ) เพื่อปรับปรุงทีมให้ขึ้นไปอยู่ในจุดที่ควรจะเป็นเดือนมกราคมนี้จะเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการกำหนดทิศทางของทีมในฤดูกาลนี้เลยทีเดียว"

9. จากเหตุการณ์ในข่าวใครเป็นผู้ได้รับผลกระทบหนักที่สุด

1. ไบรอัน ร็อบสัน
 2. กัปตันทีมแมนเชสเตอร์
 3. นักฟุตบอลทีมปีศาจแดง
 4. สโมสรแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด
10. สิ่งใดคือการแก้ปัญหาจากผลกระทบที่เกิดขึ้น

1. ให้ไบรอัน ร็อบสัน กลับมาเป็นผู้ดูแล
2. รอซื้อตัวนักฟุตบอลจากสโมสรอื่น
3. รอให้ถึงเดือนมกราคมเพื่อปรับทีม
4. ฝึกซ้อมนักฟุตบอลในทีมมากขึ้น

อ่านข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 11-12

วันที่ 17 ตุลาคม 2560 ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี จังหวัดกระบี่ ประจำหมู่เกาะห้อง ตำบลเขาทอง อำเภอเมืองกระบี่ ปักธงเหลือง ปิดป้ายแจ้งเตือนประชาชน นักท่องเที่ยวให้ระวังอันตรายจากแมงกะพรุนแดงจำนวนมาก ถูกคลื่นพัด ลอยอยู่บริเวณหน้าชายหาด เข้าชายหาด เกาะห้อง และเกาะเหลาลาดิง พร้อมเตรียมชุดปฐมพยาบาล น้ำส้มสายชู หากนักท่องเที่ยวถูกพิษจากแมงกะพรุน

นายวีระศักดิ์ สีสัจจัง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี กล่าวว่า จากการตรวจสอบในขณะนี้ พบว่าแมงกะพรุนแดงเริ่มเข้ามาในอ่าวต่าง ๆ ของหมู่เกาะห้อง เมื่อช่วงเช้าที่ผ่านมา และพบว่ามีปริมาณมาก จึงจำเป็นต้องมีการเตือนนักท่องเที่ยวให้ระมัดระวัง เนื่องจากแมงกะพรุนแดงมีพิษร้าย หากผู้ที่แพ้พิษมาก ๆ อาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

โดยจากการสำรวจพบว่าแมงกะพรุนมีตามจุดต่าง ๆ เช่น หน้าที่ทำการหน่วยพิทักษ์

อุทยานหมู่เกาะห้อง เกาะเหลาดิง และเกาะผักเบี้ย ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาวันนี้ ทางเจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้รับทราบก่อนลงเล่นเพื่อไม่ให้ไปสัมผัส ทั้งนี้ คาดว่าสาเหตุที่แมงกะพรุนแดงเข้ามาในหมู่เกาะห้องจำนวนมาก เนื่องจากได้มีลมพัดเข้ามาภายในหมู่เกาะห้องส่งผลให้มีคลื่นพัดเข้ามาภายในอ่าว

11. พาดหัวข่าวในตัวเลือกใด สอดคล้องกับใจความสำคัญของข่าวข้างต้นมากที่สุด

1. เตือนภัยนักท่องเที่ยวระวัง แมงกะพรุนแดง มีพิษร้ายถึงขั้นเสียชีวิต
2. นักท่องเที่ยวถูกพิษจากแมงกะพรุน จำนวนมากถูกคลื่นพัดเข้าฝั่งหมู่เกาะห้อง จ.กระบี่
3. เตือนภัยนักท่องเที่ยวระวัง แมงกะพรุนแดง มีพิษจำนวนมากถูกคลื่นพัดเข้าฝั่งหมู่เกาะห้อง จ.กระบี่
4. เตือนนักท่องเที่ยวให้ระมัดระวัง เนื่องจากแมงกะพรุนแดงมีพิษร้าย หากผู้ที่แพ้พิษมาก ๆ อาจทำให้เสียชีวิตได้

12. นักท่องเที่ยวคนใด เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายจากแมงกะพรุนแดงมากที่สุด

1. คุณเควินเดินเล่นอยู่ริมหาดในยามเช้า
2. คุณอันยองเดินไปใกล้บริเวณที่มีการปักธงเหลือง
3. คุณมีองบลังเดินไปถ่ายรูปบริเวณป้ายเตือนให้ระวังแมงกะพรุนแดง
4. คุณเคธีว่ายน้ำที่บริเวณหน้าชายหาด หลังจากเข้ารับฟังคำเตือนจากเจ้าหน้าที่ก่อนลงเล่นน้ำ

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 13-14

มกลง ปวีณสุดา ดรู้อิน ลูกครึ่งไทย-แคนาดา ถึงฝั่งฝัน มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ 2019

แล้วฝันก็เป็นจริงเสียที สำหรับสาวงามผู้คว้ามงกุฎมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ 2019 “ปวีณสุดา ดรู้อิน” หรือ “ฟ้าใส” สาวลูกครึ่งไทย-แคนาดาที่ยืนหนึ่งในใจเหล่าแฟนคลับนางงามเชียร์กันสุดเสียง ซึ่งมีมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์คนล่าสุดนี้เข้าตากรรมการในสังกัดค่ายของทีพีเอ็น 2018 บริษัทที่ปาดหน้าเค้ก “คุณแดง สุรางค์เปรมปรีดี” เจ้าแม่ที่ครองสิทธิ์เป็นผู้จัดการประกวดมานานนับสิบปี โดยเธอเคยคว้าตำแหน่งรองอันดับ 2 ในเวทีเดียวกันนี้ เมื่อปี 2560 ปีนี้ได้กลับมาล้างตาหลังจากอกหักเมื่อ 2 ปีที่แล้ว จากประสบการณ์ที่สั่งสมมาหลายเวที เคยเป็นรองอันดับ 1 นางสาวไทยในปี 2556 ได้สร้างความมั่นใจ ทำให้ครั้งนี้ได้ถึงฝั่งฝันที่ตามหามานาน

ฟ้าใส ปวีณสุดา ดรู้อิน มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ 2019 ล่าสุดนี้มีดีกรีปริญญาตรี คณะ

วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว จากมหาวิทยาลัยคาลการี ประเทศแคนาดา ได้ทำความฝันของตัวเองสำเร็จในครั้งนี้ ด้วยประสบการณ์การเตรียมตัว ทำให้มีจุดผิดพลาดน้อยที่สุด เปิดใจว่าเธอเองทำการบ้านอย่างหนักกว่าจะมาถึงวันนี้ และสามารถทำได้สำเร็จ ทำฝันให้เป็นจริง เพราะเธอเชื่อว่าเวลาที่เรทำอะไรด้วย passion ทำให้มีเป้าหมายไม่ว่าจะเจออุปสรรคก็จะไม่ยอมแพ้...แบบนี้คงได้รอลุ้นมงฯ ที่ 3 ของมิสยูนิเวิร์สเน่

ที่มา: หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 2 กรกฎาคม 2562

13. สิ่งใดทำให้ฟ้าใส ปวีณสุดา ดรูอินได้รับตำแหน่งมิสยูนิเวิร์ส 2019

1. ความสวย
2. ความสำเร็จ
3. ความเพียรพยายาม
4. ความล้มเหลวและความผิดหวัง

14. จากกรณีดังข่าวข้างต้น ฟ้าใส ปวีณสุดา ดรูอิน เป็นแบบอย่างในเรื่องใด

1. ความงาม
2. การวางตัว
3. ความอดทน
4. ความเพียรพยายาม

อ่านบทความต่อไปนี้ และตอบคำถามข้อ 15-16

นมกับโรคมะเร็ง

มีการกล่าวอ้างว่านมทำให้เกิดมะเร็งในกลุ่มคนทางตะวันตก เช่น มะเร็งต่อมลูกหมาก เนื่องจากมีงานวิจัยชิ้นหนึ่งทำการศึกษาพบว่าผู้ป่วยมะเร็งต่อมลูกหมากมีความสัมพันธ์กับการดื่มนม อย่างไรก็ตาม นักวิจัยพบว่ากลุ่มผู้ป่วยมะเร็งมีการกินอาหารที่มีไขมันปริมาณสูงรวมถึงผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์อื่น ๆ ที่ติดมัน และตอนท้ายของรายงานนี้ยังสรุปอีกด้วยว่า ไม่ยืนยันว่านมทำให้เกิดมะเร็งต่อผู้บริโภคจำเป็นต้องศึกษาวิจัยเพิ่มเติมหลังจากนั้นมีงานวิจัยใหม่ออกมาหลายฉบับได้ข้อสรุป คือ ปัจจุบันยังไม่มีหลักฐานยืนยัน ทั้งงานวิจัยทางด้านระบาดวิทยา และงานวิจัยในห้องปฏิบัติการ ว่านมเป็นสาเหตุของการเกิดโรคมะเร็งชนิดต่าง ๆ หากแต่ในทางตรงกันข้ามพบว่านมมีผลต่อการลดความเสี่ยงการเป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่ โดยสารอาหารที่เป็นพระเอกในการป้องกันคือ แคลเซียม

นอกจากนี้ เคซีน (casein) เวย์โปรตีน (whey) และโบไวน์ แล็กโทเฟอร์ริน (bovine lactoferrin) ก็มีส่วนช่วยป้องกันมะเร็ง โดยโบไวน์ แล็กโทเฟอร์ริน มีฤทธิ์กระตุ้นเซลล์ระบบภูมิคุ้มกัน (Natural killer cell) ให้ทำงานได้ดียิ่งขึ้น และสามารถกระตุ้นให้เซลล์มะเร็งเกิดการตายแบบ Apoptosis ในเซลล์มะเร็งเต้านมเซลล์มะเร็งลำไส้ และเซลล์มะเร็งกระเพาะอาหาร โดยแล็กโทเฟอร์รินสามารถควบคุมการแสดงออกของยีนที่ทำหน้าที่ควบคุมการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งได้ มีรายงานวิจัยเพิ่มเติมจากสถาบันมะเร็งแห่งชาติของประเทศญี่ปุ่นว่าแล็กโทเฟอร์รินสามารถกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ Caspase-1 และสาร interleukin-18 (IL-18) ส่งผลสำคัญในการยับยั้งการเกิดโรคมะเร็ง และแพร่กระจายของเซลล์มะเร็ง

นอกจากนี้ มีรายงานวิจัยพบว่าการใส่นมลงไปในชา สามารถช่วยเพิ่มฤทธิ์ยับยั้งการเกิดมะเร็งลำไส้และมะเร็งเต้านมในหนู

ที่มา: บทความสุขภาพ หมอชาวบ้าน 10 เมษายน 2556

15. จากข้อมูลที่นักเรียนได้รับ นักเรียนคิดว่าควรดื่มนมต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด

1. ควรดื่ม เพราะนมทำให้เซลล์มะเร็งตายแบบ Apoptosis
2. ไม่ควร เพราะไม่มีผลงานวิจัยรองรับว่านมช่วยยับยั้งสารก่อมะเร็งได้
3. ควรดื่ม เพราะในนมมีแคลเซียมที่ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็ง
4. ไม่ควร เพราะหากเราได้รับสารที่มีอยู่ในนมมากเกินไปจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคมะเร็ง

ชนิดต่าง ๆ

16. ตัวเลือกใดไม่ใช่ข้อเท็จจริงเรื่องนมกับโรคมะเร็ง

1. แล็กโทเฟอร์รินช่วยยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ Caspase-1 และ สาร interleukin-18 (IL-18)

ส่งผลสำคัญในยับยั้งโรคมะเร็ง

2. ผู้ที่ไม่มีภาวะเสี่ยงของโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ คือ ผู้ที่ได้รับแคลเซียม ซึ่งเป็นสารชนิดหนึ่งที่มาจากนม ช่วยป้องกันโรคมะเร็ง

3. แล็กโทเฟอร์ริน มีฤทธิ์กระตุ้นเซลล์ระบบภูมิคุ้มกัน ให้ทำงานได้ดียิ่งขึ้น และสามารถกระตุ้นให้เซลล์มะเร็งเกิดการตายแบบ Apoptosis

4. นมช่วยเพิ่มฤทธิ์ในการยับยั้งการเกิดมะเร็งลำไส้และมะเร็งเต้านมในหนู

อ่านบทความต่อไป นี้ และตอบคำถามข้อ 17-21

เรื่อง นาฬิกาชีวิต

เคยสงสัยกันหรือไม่ว่า “ทำไมคนเราต้องนอนกลางวันและตื่นขึ้นมาทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเวลากลางวัน” หรือเคยลองสังเกตกันหรือไม่ว่า ไม่เพียงแต่คน สัตว์ต่าง ๆ ทั้งใหญ่และเล็กต่างก็ต้องนอนและตื่นกันทุกตัว คำตอบของคำถามเหล่านี้ คือ สิ่งที่ธรรมชาติสร้างให้กับสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า “นาฬิกาชีวภาพ (Biological clock) หรือนาฬิกาชีวิต” ที่คอยควบคุมการทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกายตลอด 24 ชั่วโมง โดยเกิดจากการตอบสนองต่อแสงอาทิตย์ อุณหภูมิและความมืด

เจ้าตัวนาฬิกาชีวภาพนี้อยู่ที่ Suprachiasmatic nucleus (SCN) ของสมองส่วนไฮโปทาลามัสที่ทำหน้าที่ควบคุมระบบต่าง ๆ ในร่างกายให้ทำงานสอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเรา เมื่อมีแสงสว่าง (เวลากลางวัน) ตาจะรับแสง จากนั้นส่งข้อมูลไปยังสมองทำให้ร่างกายรับรู้ว่ามีแสงสว่าง ในทางตรงกันข้ามหากปริมาณแสงลดลงหรือในที่มืด SCN จะสั่งให้สมองสร้างฮอร์โมนที่เรียกว่า เมลาโทนิน (Melatonin) ซึ่งเป็นฮอร์โมนที่กระตุ้นให้ร่างกายนอนหลับ เนื่องจากฮอร์โมนที่ถูกลบยั้งโดยแสงจึงจะถูกหลั่งในเวลากลางคืนเท่านั้น

ผู้อ่านทราบหรือไม่ว่า แม้แสงความเข้มข้นต่ำเพียง 0.1 ลักซ์ (เทียบได้กับแสงในคืนพระจันทร์เต็มดวง) ก็ส่งผลให้ร่างกายหลั่งเมลาโทนินน้อยลงได้ ซึ่งเจ้าฮอร์โมนนี้มีบทบาทสำคัญต่อร่างกายมาก โดยช่วยชะลอความแก่ ป้องกันการเกิดเซลล์มะเร็ง และป้องกันการเกิดไมเกรนอีกด้วย ดังนั้นในขณะที่นอนหลับไม่ควรที่จะเปิดไฟทิ้งไว้ เพราะไฟจะไปยับยั้งการหลั่งเมลาโทนิน ทำให้นาฬิกาชีวิตผิดเพี้ยนไป

จะเกิดอะไรขึ้นถ้านาฬิกาชีวิตเราผิดเพี้ยน! ยกตัวอย่างแรกคืออาการที่ทุกคนรู้จักกันเป็นอย่างดีหากเดินทางจากซีกโลกหนึ่ง คือ การ jet lag ซึ่งเกิดจากภาวะที่นาฬิกาชีวิตของร่างกายไม่สามารถปรับตัวรวดเร็วได้ตามเวลาที่แท้จริงของท้องถิ่นในขณะนั้น สาเหตุจากการเดินทางข้ามเส้นแบ่งเวลาซึ่งจะทำให้มีอาการอ่อนเพลีย ปวดศีรษะ กังวล หงุดหงิด ซึมเศร้า นอนไม่หลับ และง่วงนอนเวลากลางวันซึ่งอาการเหล่านี้จะหายไปเมื่อร่างกายสามารถปรับตัวได้แล้ว

ดังนั้นจะเห็นว่าทุกคนต่างทราบว่า ร่างกายมีนาฬิกาชีวิตและทราบผลกระทบเมื่อนาฬิกาชีวิตผิดเพี้ยนไป ซึ่งอาจจะมีคนมองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ร่างกายคนเราฉลาดถ้าหากนาฬิกาชีวิตผิดเพี้ยนไปแต่ร่างกายก็ปรับให้เองอัตโนมัติ

แต่สิ่งที่น่าสนใจกว่านาฬิกาชีวิตจะเพี้ยนไปตลอดเริ่มมีสัญญาณให้เห็น จากข่าวซึ่งโพสต์บนเว็บไซต์ bbc news ในหัวข้อว่า “Reindeer body clock switched off” ซึ่งเกิดจากคณะวิจัยของมหาวิทยาลัยในอังกฤษ และนอร์เวย์ได้ค้นพบว่า นาฬิกาชีวิตของกวางเรนเดียร์ที่อาศัยอยู่ที่ขั้วโลกอาร์กติกหายไป!

ดร.แอนดริว กล่าวว่า ร่างกายของกวางเรนเดียร์หยุดการใช้งานของนาฬิกาชีวิต เพื่อความอยู่รอดของมันในขั้วโลก ซึ่งในฤดูร้อนมีเวลากลางวันที่มีแสงอาทิตย์ถึง 15 สัปดาห์ ในขณะที่ฤดูหนาวมีเพียง 8 อาทิตย์ ที่แสงจากดวงอาทิตย์จะไม่ปรากฏเลย นอกจากนี้ยังไม่พบฮอร์โมน เมลาโทนินในเลือดของกวางเรนเดียร์ ซึ่งหมายความว่า กวางเรนเดียร์ไม่มีนาฬิกาชีวิต

โดย ดร.แอนดริว กล่าวว่า “นาฬิกาชีวิตเกี่ยวข้องกับสภาวะแวดล้อม ที่มีความเกี่ยวข้องกับแสงและความมืด แต่ถ้าสภาวะแวดล้อมได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก มันคงเป็นสิ่งที่ดีกว่าที่จะปรับตัวไปตามสภาวะแวดล้อมมากกว่าจะใช้นาฬิกาชีวิต ซึ่งมีสัตว์อีกหลายชนิดที่มีลักษณะเดียวกันกับกวางเรนเดียร์ เช่น สัตว์ที่อาศัยอยู่ใต้ทะเลลึกหรือใต้ดินลึก ๆ”

จะเห็นว่าร่างกายของสิ่งมีชีวิตเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ที่สามารถปรับตัวตามสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ได้ แต่สิ่งที่ควรระวังตระหนัก คือ ร่างกายที่แข็งแรงย่อมพร้อมที่จะปรับตัวได้ง่ายกว่าร่างกายที่อ่อนแอ ดังนั้นสิ่งที่ทุกคนควรตระหนักคือ ทำอย่างไรจึงจะทำให้ร่างกายสามารถใช้งานนาฬิกาชีวิตได้อย่างสมดุลในวันนี้ เพื่อในอนาคตสภาวะแวดล้อมอาจจะเปลี่ยนแปลงไปมาก เช่น กรณีกวางเรนเดียร์เรายังสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

ที่มา: Liew นิสิตปริญญาเอก สาขา polymer science Petroleum and Petrochemical College Chulalongkorn University

17. จากบทความเรื่องนี้ ตัวเลือกใดไม่ถูกต้อง
 1. สารเมลาโทนินทำให้เกิดนาฬิกาชีวิต
 2. สารเมลาโทนินเป็นตัวกำหนดนาฬิกาชีวิต
 3. สารเมลาโทนินจะหลั่งจากร่างกายในเวลากลางคืน
 4. เวลากลางวันหรือเมื่อเปิดไฟนอนร่างกายจะไม่ผลิตสารเมลาโทนิน
18. ตัวเลือกใดเป็นสาระสำคัญของบทความ
 1. วิธีการใช้งานนาฬิกาชีวิตให้สมดุล
 2. การปรับตัวให้สมดุลกับนาฬิกาชีวิต
 3. นาฬิกาชีวิตเป็นสิ่งที่คอยควบคุมระบบการทำงานของร่างกาย
 4. ความสำคัญของนาฬิกาชีวิตของมนุษย์และสัตว์ที่แตกต่างกัน
19. ถัาร่างกายเราไม่มีนาฬิกาชีวิตจะเกิดผลกระทบอย่างไร
 1. ระบบในร่างกายผิดปกติ
 2. ร่างกายหลั่งสารเมลาโทนินได้น้อยลง
 3. มีอาการอ่อนเพลีย หงุดหงิด ง่วงนอนในเวลากลางวัน
 4. ใบหน้าแก่ก่อนวัย เสี่ยงต่อการเป็นโรคโรคมะเร็งและไม่เกรน

20. เราควรปฏิบัติตนอย่างไร ให้มีนาฬิกาชีวิตที่สมดุล

1. ไม่ควรเปิดไฟนอน
2. ควรเข้านอนและตื่นให้ตรงเวลา
3. หมั่นเล่นกีฬาและออกกำลังกายอยู่เสมอ
4. จัดตารางการใช้ชีวิตในแต่ละวันอย่างเหมาะสม

21. ตัวเลือกใดคือบทสรุป เรื่อง นาฬิกาชีวิต

1. นาฬิกาชีวิตสำคัญต่อการใช้ชีวิต
2. สารเมลาโทนินสำคัญต่อนาฬิกาชีวิต
3. การเตรียมร่างกายให้ปรับใช้กับนาฬิกาชีวิตอย่างสมดุล
4. เราทุกคนมีนาฬิกาชีวิตที่แตกต่างกันแต่สามารถปรับให้สมดุลกันได้

อ่านเรื่องต่อไปนี แล้วตอบคำถามข้อ 22-24

เรื่อง บันทึกของคนจมน้ำ

ฉันชื่อเด็กชายปิ่น มีน้องสาวชื่อกระต่าย พ่อและแม่สอนให้เราเป็นเด็กดีรู้จักช่วยเหลือตัวเองและรู้จักการตัดสินใจที่ถูกต้อง พ่อแม่สอนให้เราหัดขี่จักรยาน ครั้งแรกฉันและน้องรู้สึกกลัวจักรยาน มีเพียงสองล้อจะถีบเห เคลื่อนไปได้อย่างไรโดยไม่ล้ม แต่เมื่อเราฝึกจนชำนาญ จักรยานก็กลายเป็นเรื่องง่าย ๆ

พ่อให้แม่พาฉันและน้องไปหัดว่ายน้ำที่สระน้ำมีครูคอยสอนกระต่ายกลัวแต่ฉันไม่กลัว ฉันชอบ ว่ายน้ำมาก และเรียนรู้วิธีการว่ายน้ำได้อย่างรวดเร็ว ไม่นานนักฉันก็ว่ายน้ำเก่ง ครูชมฉันว่า ฉันว่ายน้ำได้ถูกต้องและใช้เวลาได้ดี ครูจะส่งฉันไปเข้าร่วมแข่งขันว่ายน้ำ ถ้าเขาเปิดแข่งฉันว่ายน้ำ

วันหนึ่งพ่อมายืนดูฉันว่ายน้ำ ฉันว่ายน้ำอย่างสวยงามและใช้เวลาได้ดีเช่นเคย พ่อสอนว่า “คนเราไม่ใช่ว่าจะเก่งเฉพาะในสระน้ำ แหล่งน้ำที่อื่นยังมีอยู่อีกถมไป เช่น ในแม่น้ำลำคลอง อ่างเก็บน้ำและทะเลสภาพแหล่งน้ำนั้นต่างไปจากสระว่ายน้ำนี้มาก แม่น้ำลำคลองอาจจะไหลแรงและขุ่นข้นในหน้า

น้ำหลาก ทะเล อ่างเก็บน้ำอาจเต็มไปด้วยคลื่นขนาดใหญ่ ดังนั้นนอกจากลูกจะเก่งในสระน้ำแล้ว ลูกต้องช่วยเหลือตัวเองและผู้อื่นได้ด้วย คนที่อยู่ในน้ำมีอันตรายรอบด้าน ขอให้ลูกเข้าใจ และอย่าประมาท

คำสอนของพ่อฉันไม่ค่อยได้สนใจมากนัก เพราะหลงภาคภูมิใจในฝีมือการว่ายน้ำและคิดว่าจะเป็นที่ไหนก็ช่างเถอะ ฉันไม่เคยกลัวที่จะลงไปว่ายน้ำ รับรองว่าไม่มีวันจมน้ำเหมือนเด็กคนอื่น ๆ เป็นอันขาด

ต่อมาอีกไม่นานที่หมู่บ้านของเรามีการจัดนำเที่ยวชมน้ำตกอันลือชื่อริมแม่น้ำแคว พออนุญาตให้แม่เป็นผู้นำเราไป ตัวพ่อฉันติดธุระไปไม่ได้ คณะของเราเดินทางไปถึงน้ำตก และแม่น้ำแควในบ่าย วันนั้นเราสามคนแม่ลูกมีที่พักเป็นกระท่อมหลังน้อยไม่ไกลจากริมน้ำเท่าไรนัก เสียงซู่ซ่าของสายน้ำที่ตกลงมาและไหลลงแม่น้ำแควมากับสายลมโหเราได้ฟังตลอดคืน

รุ่งขึ้นฉันตื่นนอนแต่เช้าเตรียมตัวที่จะไปเที่ยวน้ำตก และลงอาบน้ำในแม่น้ำแคว หลังจากปีนเขาเดินชมความงามของน้ำตกแล้ว เวลาที่ฉันรอคอยก็มาถึง คือ ลงว่ายน้ำในแคว กระต่ายและแม่เล่นกันอยู่แถวชายตลิ่งที่เป็นหาดทรายขาวมีน้ำตื้น

ฉันว่ายน้ำถึงฝั่งตรงข้าม และเดินท่องริมตลิ่งเล่น ก็มีชายแก่ชาวบ้านคนหนึ่งโผล่ออกมาจากไร่ข้าวโพดและพูดเสียงดังไม่ให้ฉันเดินเล่นแถวนี้ เดี่ยวจมน้ำตาย ฉันไม่สนใจคำพูดของแกเดินท่องน้ำเรื่อยไป เดินต่อมาอีกไม่กี่ก้าว ฉันรู้สึกใจหายวูบ พื้นดินใต้น้ำยุบยวบดึงตัวฉันลงไป ฉันร้องไห้แม่ช่วย ขณะที่ร่างกายตั้งลึกลงไปนั้น ฉันพยายามตะเกียกตะกายสุดชีวิต ความรู้สึกกำลังอื้ออึง ลมหายใจขาด ฉันรู้สึกเจ็บปวดและกำลังจะขาดใจตาย

มือสองข้างไขว่คว้าหาที่ยึดเกาะดูเหมือนว่าจะกระทบกับหินลื่น ๆ สำนึกสุดท้ายก่อนที่จะหมดความรู้สึกฉันคิดถึงพ่อแม่และน้องกระต่าย เวลาผ่านไปนานเท่าไรฉันไม่ทราบ มารู้สึกตัวเมื่อคนกำลังรุ่มลือมอยู่ แม่และน้องกระต่ายกอดฉันและร้องไห้ เสียงหลายคนพูดขึ้นว่า “ฟื้นแล้ว ๆ” ฉันมองเห็นชายแก่คนนั้น คนที่ไล่ไม่ให้ฉันเดินริมตลิ่ง เสื้อผ้าของแกเปียกปอน แกกล่าวว่ฉันโชคดีที่แกยืนจ้องอยู่ เพราะที่ตรงนั้นกลืนชีวิตคนมาเท่าไรแล้วไม่รู้ ด้วยเหตุว่ามันเป็นโพรงหิน พอน้ำหลากมากหญ้าก็มาสุ่มกันอยู่ ตะกอนตกลงปิดทับมองเห็นหญ้างอกขึ้นมาใคร ๆ นึกว่าตื่น พอเดินไปถึงดินก็ยุบจมลงในโพรงหิน ซึ่งลึกตั้งสิบว่าฉันรู้สึกอบอุ่นขึ้นก้มกราบลุงแก่คนนั้น ผู้ช่วยชีวิตฉันให้รอดจากการจมน้ำตาย

ที่มา: “ส. พุ่มสุวรรณ” หนังสือ สวิตา ฉบับที่ 69

22. เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นลำดับสุดท้าย

1. ชายชราช่วยปน
2. ชายชรามามองปน
3. ปนกมกราบชายชรา
4. ชายชราตะโกนบอกปน

23. ตัวเลือกใดเป็นสาระสำคัญของเรื่อง

1. ไม่ควรประมาท
2. ควรเชื่อฟังคำเตือนของผู้อื่น
3. ควรเชื่อฟังคำเตือนของผู้ใหญ่
4. ควรใช้ความสามารถที่เรียนมาเอาตัวรอด

24. หากนักเรียนพบคนจมน้ำจะมีวิธีช่วยเหลือเบื้องต้นอย่างไร

1. กระโดดน้ำลงไปช่วยทันที
2. หากิ่งไม้ส่งลงไปให้คนจมน้ำ
3. โทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ
4. ตะโกนเรียกขอความช่วยเหลือ

อ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 25 -26

เรื่อง ดอกไม้เหล็ก

“...ในปีนี้แหละที่ร้านดอกไม้ของนืออนทรุดโทรมลงอย่างหมดรูป มีร้านดอกไม้ตั้งชื่อใหม่เป็นจำนวนนับสิบสิบแห่ง...ดินฟ้าอากาศของกรุงเทพฯ เริ่มแปรผัน การผันเวียนของฤดูกาลเริ่มแปรวนแปร รสนิยมของชาวกรุงเทพฯ ก็กลับตาลปัตรไปสู่สภาพไม่ต่างกัน ร้านดอกไม้ทุกร้านประสบความสำเร็จในการขายดอกไม้ปลอมที่ทำด้วยพลาสติกสีจัดจ้านน่าชัง ช่อและกระเช้าดอกไม้สดอันสูงค่าด้วยศิลปะของนืออนถูกแย่งเหยียดถากถางไปในทำนองที่ว่าสูงส่งที่สุดในกรุงเทพฯ จนต้องปีนบันไดขึ้นไปซื้อนืออนไปไกลเสียแล้ว งานอันหมดจจดของเธอเดินสวนทางกับความเสื่อมของประเทศนี้ “ศิลปินที่แท้จริงไม่สนใจงานที่ใครทำเสร็จสิ้นไปแล้ว-ไม่มีงานศิลปะชิ้นไหนทำให้ศิลปินอิมใจ-เพราะจุดหมายของศิลปิน คือ หาความสมบูรณ์” – โดยเหตุนี้ฉันจึงยังศิลปะการจัดดอกไม้ของนืออนยิ่งสมบูรณ์แบบและสูงค่าขึ้นเท่าใดผู้รับ ซึ่งนิยมยินดีในดอกไม้พลาสติกจึงต่างพากันเดินห่างนืออนออกไปทุกที ๆ นืออนได้รับความเดือดร้อนอย่างหนัก เพราะเธอแต่เพียงผู้เดียวเป็นผู้รับภาระในการเรียนของลูกชายทั้งสองคน

“ก็เธอรู้จักทำอะไรอย่างคนอื่นเขาเสียบ้างซี”
 สามีของนีออนเสนอทันทีเมื่อเขาต้องมีการรับภาระเรื่องลูกบ้างนิดหน่อยเท่านั้น
 “คุณจะให้ฉันทำอะไร” เธอถาม “ก็ขายดอกไม้พลาสติกนะซี โง่เหลือทน เธอเป็นบ้าหรือ
 ใจที่ปล่อยให้ไอดอกไม้ท่าเหวพวกนี้มันเหี่ยวแห้งไปทุกวัน”

ที่มา: นน รัตนคุปต์ เรื่องสั้น

25. ชื่อเรื่อง “ดอกไม้เหล็ก” แสดงถึงลักษณะนิสัยใดของตัวละคร

1. ความมั่นคง
2. ความสำเร็จ
3. ความแข็งแกร่ง
4. ความกล้าหาญ

26. ตัวเลือกใดคือใจความสำคัญของเรื่อง

1. ผู้คนเดินห่างจากร้านดอกไม้สด เพราะนิยมในดอกไม้พลาสติก
2. ความเดือดร้อนของร้านจัดดอกไม้จากการที่มีผู้นิยมดอกไม้พลาสติก
3. ศิลปะการจัดดอกไม้ถูกเยาะเย้ยถากถางไปในทำนองที่ว้าสูงสงจนต้องปนบันได้ขึ้นไปซื้อ
4. ศิลปินที่แท้จริงไม่สนใจงานที่ใครทำเสร็จสิ้นไปแล้ว เพราะจุดหมายของศิลปิน คือ หาความ

สมบูรณ์

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 27-28

“พระชนกชนนีเป็นที่ยิ่ง ไม่ควรทิ้งทอดพระคุณให้สูญหาย
 ถึงลูกเมียเสียไปแม้ไม่ตาย ก็ห่างายดอกพีเห็นไม่เป็นไร”

ที่มา: ความกตัญญู

27. ตัวเลือกใดคือใจความสำคัญจากบทร้อยกรองข้างต้น

1. ไม่ควรทอดทิ้งผู้มีพระคุณ
2. ไม่ควรทอดทิ้งบิดามารดาผู้มีพระคุณ
3. หากลูกเมียตายไปก็สามารถมีใหม่ได้
4. ผู้ให้กำเนิดแม้ตายไปก็หาใหม่ไม่ได้เหมือนลูกเมีย

28. บุคคลใดควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างเรื่องความกตัญญู

1. นิ่งกราบพ่อแม่ทุกวัน
2. ฟังใสน้ำพวงมาลัยมาไหว้ครูทุกวัน
3. โกโก้ขาดโรงเรียนเพื่อช่วยยายของ
4. น้ำเพชรทำงานช่วงปิดเทอม เพื่อแบ่งเบาภาระพ่อแม่

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 29 -30

"ความรัก" 1	"ความรัก" (ต่อ) 2
<p>◎ ความรักไม่ต้องการแค่วันเดียว ความรักไม่ต้องเกี่ยวกับวันไหน ความรักไม่ต้องมีเวลาใด ความรักไม่ต้องใช้ให้ใครชี้</p> <p>◎ ความรักไม่ต้องมีข้อวิจารณ์ ความรักไม่ต้องการการกดขี่ ความรักไม่ต้องให้ใครตราตี ความรักไม่ต้องมีเส้นพรมแดน</p> <p>◎ ความรักไม่ต้องรอข้อพิสูจน์ ความรักไม่ต้องพูดอันแบบแผน ความรักไม่ต้องการสิ่งตอบแทน ความรักไม่ต้องแค่นหัวใจคน</p> <p>◎ ความรักไม่ต้องการการเป็นต่อ ความรักไม่ต้องรอขอเหตุผล ความรักไม่ต้องย้าความมีเงิน ความรักไม่ต้องทนที่จะรัก</p>	<p>◎ ความรักคือหัวใจให้แก่นกัน ความรักคือนิรันดร์มันสมัคคร ความรักคือศรัทธาสามีภักดี ความรักคือความประจักษ์ในใจเรา</p> <p>◎ ความรักคือนิยายไร้นิยาม ความรักคือความงามใช้ความเขลา ความรักคือหมอกควันอันบางเบา ความรักคือการเฝ้าเข้าใจกัน</p> <p>◎ ความรักคือสำเนียงเสียงปลอบปลุก ความรักคือความทุกข์และสุขสันต์ ความรักคือเสนหาสารพัน ความรักคือความฝันอันตราตรู</p> <p>◎ ความรักคือศิลปะของหัวใจ ความรักคือสายใยโยงใจอยู่ ความรักคือการให้ไม่หมายรู้ ความรักคือใจผู้รู้ค่ารัก</p> <p style="text-align: right;">ผู้แต่ง อ. เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์</p>

29. ตัวเลือกใดเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับบทประพันธ์ “ความรัก” มากที่สุด
1. ความรักที่ดีไม่มีเงื่อนไข
 2. ความรักอยู่ที่ความพึงพอใจ
 3. ความรักคือทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต
 4. ความรักจะมีค่าได้ต้องเข้าใจความรู้สึก
30. ตัวเลือกใดเป็นคำกล่าวที่สอดคล้องกับบทร้อยกรอง “ความรัก” มากที่สุด
1. รักคือสิ่งสวยงาม
 2. รักไม่ต้องการเวลา
 3. ออกหักดีกว่ารักไม่เป็น
 4. ความรักไม่มีสูตรสำเร็จ

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความ

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	4	16	1
2	1	17	2
3	3	18	3
4	2	19	3
5	1	20	4
6	2	21	3
7	3	22	3
8	3	23	1
9	4	24	4
10	2	25	3
11	3	26	4
12	4	27	2
13	2	28	4
14	4	29	4
15	3	30	4

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ตารางที่ 15 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ข้อที่	รายการ	ระดับ ความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม							
1	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง						
2	ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเข้าใจ						
3	ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นขั้นตอน						
4	ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าตั้งคำถามและตอบคำถามจากสิ่งที่ได้เรียนรู้						
5	ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองในสิ่งที่นักเรียนสนใจ						
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม							
6	มีหลักในการอ่านไปสู่เป้าหมายในการอ่าน						
7	ได้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ						
8	ฝึกทักษะการคิดและการทำงานอย่างมีขั้นตอนตามระบบ						
9	ฝึกทักษะการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน						
10	สามารถนำกระบวนการจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน						
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม							
11	ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน						
12	ได้ช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม						
13	มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ						
14	เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี						
15	ได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ						

ภาคผนวก จ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
- ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ
- ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม
- ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning รวมกับคำถามของบลูม

ประเด็นการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีระดับและขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถวัดพฤติกรรมของผู้เรียนได้ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
สาระการเรียนรู้				
1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00
2. สาระการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนและสัมพันธ์ต่อเนื่องกันอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning รวมกับคำถามของบลูม (ต่อ)

ประเด็นการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นการปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างการทำกิจกรรมและสอดคล้องกับการวัดประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
การวัดประเมินผล				
1. การวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2. เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินผลเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3. เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินผลมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	0	+1	+1	0.67
4. การวัดประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ทักษะในการอ่านจับใจความ พฤติกรรมการเรียนรู้และเจตคติในการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ข้อที่	ประเภท	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	1.00
2	ความรู้ความจำ	+1	0	+1	0.67
3	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
4	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
5	ความรู้ความจำ	+1	0	+1	0.67
6	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
7	การประยุกต์ใช้	+1	+1	+1	1.00
8	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
9	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
10	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
11	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
12	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
13	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
14	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	1.00
15	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
16	การประยุกต์ใช้	+1	+1	+1	1.00
17	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
18	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	1.00
19	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	1.00
20	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
21	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
22	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
23	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม (ต่อ)

ข้อที่	ประเภท	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
24	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
25	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
26	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
27	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
28	การประยุกต์ใช้	+1	+1	+1	1.00
29.	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
30	ความเข้าใจ	+1	0	+1	0.67
31	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
32	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	1.00
33	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
34	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
35	การประยุกต์ใช้	+1	+1	+1	1.00
36	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
37	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	1.00
38	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
39	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
40	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
41	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	1.00
42	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
43	การประยุกต์ใช้	+1	+1	+1	1.00
44	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
45	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
46	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม (ต่อ)

ข้อที่	ประเภท	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
47	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
48	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
49	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
50	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
51	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
52	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
53	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	1.00
54	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
55	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
56	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
57	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	1.00
58	การประยุกต์ใช้	+1	+1	+1	1.00
59	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
60	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ข้อ ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม					
1	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00
2	ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00
3	ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
4	ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าตั้งคำถามและตอบคำถามจากสิ่งที่ได้เรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5	ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองในสิ่งที่นักเรียนสนใจ	+1	+1	+1	1.00
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม					
6	มีหลักในการอ่านไปสู่เป้าหมายในการอ่าน	+1	+1	+1	1.00
7	ได้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ	+1	+1	+1	1.00
8	ฝึกทักษะการคิดและการทำงานอย่างมีขั้นตอนตามระบบ	+1	+1	+1	1.00
9	ฝึกทักษะการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	+1	+1	+1	1.00
10	สามารถนำกระบวนการจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	1.00
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม					
11	ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน	+1	+1	+1	1.00
12	ได้ช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00
13	มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ	+1	+1	+1	1.00
14	เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี	+1	+1	+1	1.00
15	ได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 19 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	0.85	-0.03	21	*0.58	0.38	41	*0.53	0.36
2	*0.48	0.47	22	*0.50	0.31	42	*0.73	0.32
3	*0.65	0.65	23	*0.25	0.43	43	*0.63	0.34
4	*0.53	0.79	24	*0.33	0.37	44	0.93	0.29
5	0.93	0.00	25	0.55	0.55	45	0.70	0.54
6	0.85	0.04	26	0.40	0.22	46	*0.58	0.38
7	*0.68	0.64	27	0.93	0.26	47	*0.38	0.34
8	*0.30	0.48	28	0.45	0.34	48	0.85	0.10
9	*0.23	0.72	29	*0.25	0.42	49	*0.65	0.39
10	0.48	0.25	30	*0.70	0.28	50	*0.78	0.39
11	0.09	0.00	31	0.90	0.03	51	0.18	0.35
12	0.15	0.66	32	*0.48	0.41	52	0.38	0.31
13	0.50	-0.25	33	*0.38	0.36	53	0.93	0.12
14	0.18	0.43	34	*0.33	0.37	54	0.15	0.53
15	0.18	0.68	35	*0.58	0.32	55	0.38	0.42
16	*0.23	0.64	36	*0.28	0.36	56	0.43	-0.09
17	*0.43	0.37	37	0.10	0.11	57	0.75	-0.19
18	*0.28	0.52	38	0.38	0.23	58	0.38	0.34
19	0.48	-0.05	39	0.65	0.33	59	*0.25	0.36
20	*0.23	0.39	40	0.68	0.09	60	*0.28	0.40

*ข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง

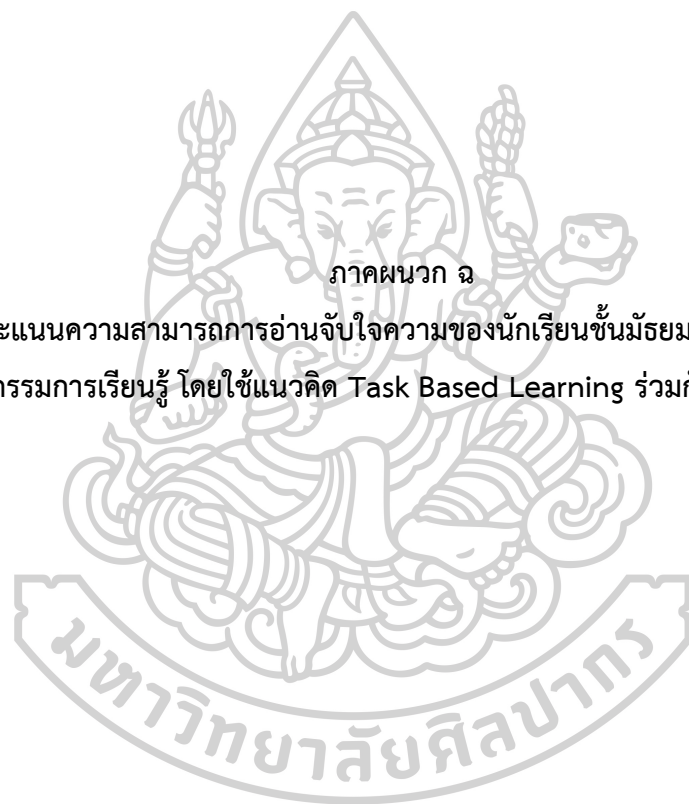
หมายเหตุ

- ข้อสอบที่มีค่า p ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่ยาก
- ข้อสอบที่มีค่า p สูงกว่า 0.80 จัดเป็นข้อสอบที่ง่าย
- ข้อสอบที่มีค่า r ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์
- ข้อสอบที่มีค่า r เป็นลบ จัดเป็นข้อสอบที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก

เนื่องด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความจำนวน 60 ข้อ ซึ่งได้ทดลองใช้กับ
กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง และได้คำนวณหาข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ในการ
ทดลอง ได้แก่ ข้อ 2 , 3 , 4 , 7 , 8 , 9 , 16 , 17 , 18 , 20 , 21 , 22 , 23 , 24 , 29 , 30 , 32 ,
33 , 34 , 35 , 36 , 41 , 42 , 43 , 46 , 47 , 49 , 50 , 59 , 60

ภาคผนวก ฉ
คะแนนความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถามของบลูม

ตารางที่ 20 ตารางแสดงคะแนนความสามารถความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิด Task Based Learning ร่วมกับคำถาม
ของบลูม ก่อนและหลังเรียน

ลำดับ ที่	คะแนน		ค่า ความต่าง	ลำดับ ที่	คะแนน		ค่า ความต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	12	21	9	21	12	20	8
2	13	19	6	22	13	21	8
3	11	21	10	23	12	23	11
4	11	19	8	24	17	21	4
5	14	22	8	25	11	19	8
6	13	21	8	26	12	21	9
7	12	23	11	27	14	23	9
8	18	24	6	28	12	20	8
9	16	23	7	29	13	21	8
10	12	21	9	30	12	24	12
11	14	22	8	31	11	23	12
12	17	21	4	32	14	21	7
13	13	22	9	33	19	26	7
14	12	24	12	34	13	21	8
15	13	20	7	35	14	22	8
16	12	23	11	36	12	20	8
17	11	23	12	37	16	21	5
18	15	21	6	38	18	24	6
19	14	21	7	39	11	23	12
20	15	24	9	40	13	21	8
				\bar{X}	13.43	21.75	
				S.D.	2.14	1.60	

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวพัชรินทร์ บุตรสันเทียะ
วัน เดือน ปี เกิด	1 มกราคม 2531
สถานที่เกิด	จังหวัดอุดรธานี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2555 การศึกษาระดับบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2558 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	175/2 หมู่ 6 ตำบลวังแดง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี 53140

